

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/14, toukokuu 2014-kesäkuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle

Kanniaisen esimerkki ”yrittäjyydestä” s. 6
Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa s. 6
Riistetystä luokasta-luokaksi itseään varten s. 7
Onko yhteiskunta este vammaisille? s. 8
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä 70 vuotta sitten s. 12

Kuva: Heikki Mämmikkö

Euroopassa ihmisten hyvinvoinnin huonontaminen on vaivihkaa muuttunut suuren pääoman voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Sen kokevat eläkeläiset ja palkansaajat. Sen torjumiseksi me STP, SKP ja sitoutumattomat muodostimme yhteisen ”Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle” listan”

Sivut 4, 14 ja 20

Sivut 2-3

- Irti EU-politiikasta
- Mitä EU:n jälkeen
- Sote-soppa paloi pohjaan
- Luuviton iskee köyhiä

Sivut 4-5

- Riiston raamit ja kehykset
- Leikkaajat ja kärsijät
- Kolmen kerroksen väkeä
- Tuusula kyykyttää
- Suomiko hyvinvointivaltio

Sivut 6-7

- Kanniaisen esimerkki
- Työllisyyden ongelmat
- Työväenluokka tänään

Sivut 8-9

- Yhteiskunta ja vammaiset
- Asukastalojen puolesta
- Meksikon seminaari 2014

Sivut 10-11

- Vapputervehdykset työlle
- Minne mennä vappuna
- Naistenpäivän vietto

Sivut 12-13

- Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun.
- Venezuela haluaa rauhaa

Sivut 14-15

- Rahastusta asumisella
- Ajatuksia ja ajateltavaa
- ”Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle”- lista esittäytyy

Sivut 16-17

- Ukrainan fasismista
- Rikinkatkuisia pääsiäismunia
- Krimin kysymys
- Ihmisoikeusraportti

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Euroopan ay-päivän vietto
- Jälleen eduskunnan selän takana
- ”Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle”- listan ehdokasesittelyjä

Naistenpäivänä puhuttiin myös proletariaatista

Kuva: Marzia Nazari

Myös Suomessa asuvat kurdit juhliivat suomalaisten ystäviensä kanssa Kansainvälistä Naistenpäivää

Kansainvälistä naistenpäivää vietettiin 8.3. Jo 100 vuotta sitten työläisnaiset esittivät Naistenpäivänä demokratian laajentamisen, äänioikeuden, rauhan- ja toimeentulon kysymykset, jotka nousevat Euroopassa esiin tänäänkin. Naisten asemaa tarkasteltaessa yhteiskunnan epäkohdat ilmenevät aina selkeimmin. Puheessaan Tiina Sandberg totesikin: ”Toimiva hyvinvointiyhteiskunta on naisen paras ystävä”. Sen kehittäminen on keskeisin tavoitteemme.

Katso sivu 11

Etsimme Unionin jälkeisen Euroopan suuntaa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vaadimme muutosta EU:n rahapääoman uusliberalistiseen komentoon. Kuvassa Jussi, Tommi ja Matti

Osallistumme EU-vaaliin, että Euroopassa ihmisen ja luonnon hyvinvointi olisi pörssikursseja tärkeämpi arvo. On muutettava tulonjakoa työn ja perusturvan hyväksi, kehitettävä julkisten palvelujen piiriin työpaikkoja. Pääomien liike on otettava yhteiskunnalliseen kontrolliin ja irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta. Yhteiselle ”Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle”- listalle STP asetti kolme ehdokasta: Juhani Tanskin, Tommi Lievemaan ja Matti Laitisen

Katso sivut 3, 5 ja 9

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0407330466

Helsinki 25.4.2014

Irti tuhoisasta EU-politiikasta !

Pian 20 vuotta kestänyt jäsenyys Euroopan unionissa on merkinnyt Suomelle kylmää kyytiä. Tänä ajanjaksona rikkaat ovat rikastuneet huimaa vauhtia, rikkaimman 1 prosentin tulot ovat kasvaneet aivan omissa lukemissaan. Pienituloisten tulokehitys on sen sijaan polkenut paikallaan. Työttömyys on jämähäntynyt pysyvästi korkealle tasolle, vaikka EU:n luvattiin tuovan työtä ja vaurautta. Julkisia hyvinvointipalveluita on ulkoistettu, yksityistetty ja leikattu kiihtyvällä tahdilla. Tuloerot ovat kasvaneet ja köyhyys lisääntynyt. Suomesa jo arviolta 100 000 lapsiperhettä jää köyhyysrajan alapuolelle.

Liittyminen yhteisvaluutta euroon oli lopullinen niitti suomalaiselle hyvinvointivaltiolle. Maallamme ei sen jälkeen ole ollut mahdollisuutta omaan rahapolitiikkaan eikä esimerkiksi devalvaatioon. Niinpä ainoaksi keinoksi sopeuttaa taloutta on jäänyt sisäinen devalvaatio, mikä tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkauksia. Liian vahva euro on kiihdyttänyt suomalaisten teollisuustyöpaikkojen vähentämistä. Euro luotiin palvelemaan lähinnä Saksan vientiä, mikä on myöhemmin paljastunut Kreikan ja muiden maiden velkakriisinä. Yhteisvaluutta on ollut vahingollinen useimpien euromaiden taloudelle.

Suomea alettiin uudistaa eurokuntoon jo 1980-luvun jälkipuoliskolla, kun pääomamarkkinat vapautettiin. Seurauksena oli katastrofaalinen lama, jonka seuraukset tuntuvat ja näkyvät yhä ympärillämme. Suomesa on tullut heittopussi EU:n vaatimien pääomien, työvoiman ja tavaroitten vapaan liikkuvuuden myötä. Miljardeja ja taas miljardeja euroja lapioidaan joka vuosi ulos maastamme maksettuina osinkoina. Nämä rahat ovat suoraan pois omasta kansantaloudestamme. Puheet ”kestävyyssuhteesta” tulisi lopettaa välittömästi perusteettomina ja valheellisina.

Ehdoton Ei Nato-jäsenyydelle

Käsi kädessä taloudellisen lännentymisen kanssa on Suomea hylätty yhä lähemmäs läntistä sotilasliitto Natoa. On sanottu, että EU-jäsenyyden myötä emme ole enää puolueettomia, vaan olemme liittoutuneet samanmielisen arvoyhteisön kanssa. On myös väitetty, että Nato on läntisten maiden arvoyhteisö, johon Suomen olisi luontevaa kuulua. Juhlapuheiden ja retoriikan ulkopuolella paljastuu kuitenkin toisenlainen todellisuus.

Naton johtajavaltio USA ja sen alihankkija Euroopassa, EU, muodostavat suurkapitalistien hallitsemien blokin, jonka järjestyspoliisina toimii sotilasliitto Nato. USA ja EU pyrkivät laajentamaan edustamaansa uusliberalistista kapitalismia ja vapaakauppa-ideologiaa kaikkialle maailmaan. Yhteistyöstä kieltäytyviä rangaistaan armottomasti. Tästä esimerkkinä käyvät vaikkapa Serbian pommitukset vuonna 1999, kun Milosevic kieltäytyi alistumasta lännen saneluun. Vastaavilla perusteilla hyökättiin myös esimerkiksi Libyaan. Venezuelan horjutuskampanja ja Ukrainan fasistivallankaappauksen masinointi kumpuavat niin ikään samasta lähteestä.

Kaikki kansoilla on oltava oikeus päättää omasta suunnastaan ilman pelkoa ulkopuolisten aggressioiden. Suurin este kansojen itsemääräämisoikeudelle tämän päivän maailmassa on USA:n ja EU:n muodostama imperialistinen blokki. Suomen ei pidä missään olosuhteissa liittyä sotilasliitto Naton jäseneksi. Suomen on irtisanouduttava yhteistyöstä Naton kanssa. On irtauduttava maamme etua vahingoittavasta EU:n ulkopoliitiikasta. Puolueettomuuspolitiikka sekä hyvät suhteet etenkin naapuriimme Venäjään ovat parhaita takeita turvallisuudellemme ja menestyksellemme.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

EU:n jälkeisen Euroopan rakennuspalikat

Hyvinvointivaltion puolesta – Ei EU:lle

Euroopan Unioni on kovan ja puhtaan markkinatalouden toteuttamisen väline. Se toimii ainoastaan markkinoiden ehdoilla.

Suuryritysten verosuunnitelun ja veronkiertoon tulisi puuttua jämäkästi. Esimerkkinä pääomapiirien harjoittamasta keinotelmasta ja verokikkailusta voi mainita, että veroparatiiseissa makaavalla pääomalla, jolla voitaisiin EU:n alueella rahoittaa hyvinvointivaltiota, menetetään 1000 miljardia euroa vuodessa. Suomessa vastaavat menetykset ovat n. 7-10 miljardia eli ns. kestävyysvajeen verran. Suuryritykset maksavat keskimäärin 5 % veroa, kun pienet ja keski- suuret yritykset 30 %.

Vallan keskittyminen ja demokration kaventaminen ovat johtaneet yhä suljetumpaan ja salaisempaan päätöksien valmisteluun. Siksi päätöksenteon avoimuutta ja läpinäkyvyyttä on lisättävä kansalaisten eduksi ja päätösten tekoa on hajautettava.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulee perustua puolueettomuuteen ja liittoutumattomuuteen. Tämä tarkoittaa pysytävyyttä kaikkien sotilasliittojen ulkopuolella ja Nato-jäsenyyden torjumista. EU:n taistelujoukkojen ja Nato-kytkeiden sijaan STP haluaa rakentaa rauhanomaista ja solidaarista Eurooppaa.

STP katsoo, että maamme tulee itse neuvotella poliittiset, kaupalliset yms. suhteet kuntoon eri valtioiden kanssa. Suomella tulee olla oma Venäjä-politiikka.

Ei vapaakaupalle ja pankkiunionille

EU:n, USA:n ja Kanadan vapaakauppa- ja investointisopimukseen ei tule liittyä.

Euroopan pankkiunioni – euroalueen maiden yhteinen pankkivalvonta ja pankkien yhteisvastuu on askel kohti liittovaltiota. Kuten eurokriisi osoitti yhteisvastuu aiheuttaa holtittomuutta ja estää talouskuplien ja kriisien havaitsemisen ajoissa. EU pyrkii saamaan kristusotteen jäsenmaiden taloudesta ottamalla valvontaansa jäsenmaiden budjetit ja pankkisektorin. Tämä pyrkimys on ehdottomasti torjuttava. Suomen kansallinen valuutta on palautettava.

Pääomapiirit pyrkivät kaikin tavoin liittämään keinottelun piiriin myös palkansaajien ja eläkeläisten eläke- ja ansiotulot. Maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkkaa ja eläketulonsa sekä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Elintarviketuotannon kansallinen omavaraisuus on turvattava

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puuraaka-aineen tuotantoaluetta. Elintarviketuotannon kansallisen omavaraisuuden säilyttämiseen näyttää EU:n puitteissa olevan hyvin vaikea vaikuttaa. EU säätelee maataloustukia. Oma maatalouspolitiikkaa tulee

STP osallistuu EU:n parlamentin vaaliin, jotta äänestäjillä on mahdollisuus vastustaa tuhoisaa EU-suuntausta ja vaatia toisenlaista Eurooppaa. STP:n tavoitteena on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tulee kehittää demokraattisen yhteistyön Eurooppaa. Siksi tulee irtaantua EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta.

Kuva: Heikki Mannikko

vahvistaa ja tehdä päätös maataloustuotannon omavaraisuudesta.

Kuntatalouden ja ympäristön kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnossa suositaan paikallisia toimijoita. Yli kansallisvaltioiden tahtuva kilpailutus kieltää lähituotajien toiminnat ja lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön. Tämä ei ole edes silloin suotavaa, kun lähipalvelut ovat jonkun verran kalliimpia. Siksi EU:n kilpailutusdirektiivi tulee purkaa.

Julkista sektoria ja palveluita kehitettävä

Julkisten palveluiden yksityistämisen ja kapitalisoiminen on keskeinen osa EU-politiikkaa. Terveystenhoitopalveluja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnallisista varannoista. Kasvavia voittoja ja osinkoja tulee nykyistä laajemmin ohjata hyvinvointipalvelujen kehittämiseen, jolloin vastaavasti tuotannosta häviävät työpaikat korvautuvat julkisen sektorin työpaikoilla. STP esittää, että maassamme tulee rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta kohti.

On osoitettu, että Suomessa 10 000 - 40 000 asukkaan kunnat hoitavat SOTE - palvelut tehokkaammin kuin isot kaupungit. STP katsoo, että kuntapalveluiden kysymykset eivät ratkea pakkoliitoksilla. Kunnat järjestävät sosiaali- ja perusterveydenhuollon palvelut parhaiten yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Erikoissairaanhoidon vastuualue voi olla maakunta, jonka valtuusto valittaisiin yleisillä vaaleilla.

Ihminen, luonto ja yhteiskunta

Ihmiskunta kokonaisuudessaan on syntynyt samoista alkujuurista yhtäläisen yhteiskuntakehityksen tuloksena. Se on kokonaisuus, joka kehitystä ja elämää säätelevät samat biologiset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Tämä luo eettisen perustan kaikkien ihmisten keskinäiselle solidaarisuudelle ja tasa-arvolle. Siksi katsomme, että kaikki ihmiset ikään, terveyteen, sukupuoleen, rotuun, kansallisuuteen tai seksuaaliseen suuntautumiseen katsomatta ovat tasa-arvoisia ja yhteiskunnan kuuluu puolustaa ihmistä ja turva-

ta kaikkien oikeudet.

Tehtävämme on turvata ympe-äriävän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Suuria edessämme olevia yhteiskunnallisia haasteita on ilmastomuutoksen torjuminen. STP katsoo, että kasvihuonekaasujen määrää ilmakehässä voidaan ja tulee kääntää laskuun. Tämä vaatii yhteiskuntasuunnittelua, johon maksimivoittoa tavoitteleva uusliberalismi ei kykene.

Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöjä tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alentaa 95 %. Taloudellisesti ratkaisu on meille edullisin, jos nyt alamme sopeuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaamme näihin tavoitteisiin.

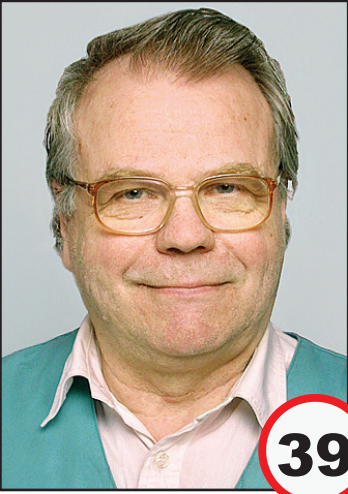
Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnat saattavat olla suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen epätasa-arvoisuuteen. Koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi kansallinen valtion omistama sähkönsiirtoyritys.

Voimavaroja on suunnattava uusiutuvien energialähteiden kehittämiseen ja tuottamiseen. Ydinvoima ei voi jo ydinjäteongelman-kaan takia, olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa.

Unionin jälkeisen Euroopan suunta

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin uusliberalistinen harvainvalta on saanut aikaan hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän kriisin. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Sote-soppa paloi pohjaan Erva-puuroksi

Juhani Tanski on EU-vaaleissa STP:n ehdokas ”Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle”- listalla.

Maaliskuun loppuilla neljän puolueen puheenjohtajat löivät päänsä yhteen ja kertoivat sopineensa sosiaali- ja terveydenhoidon uudistuksen päälinjoista. He totesivat, että kesäkuuhun mennessä valmistellaan parlamentaarisesti lakiesitys asiasta. Neljän koplan muodostivat Jyrki Katainen (kok), Jutta Urpilainen (sdp), Juha Sipilä (kesk) ja Timo Soini (ps).

Sokea usko suuruuden ekonomiaan

Hallitus julisti kesällä 2011 tekevänsä suuren kuntauudistuksen. Keskeiseksi lähtökohdaksi ilmoitettiin vähintään työssäkäyntialueiden suuruiset kunnat. Kuntaministeri Henna Virkkunen (kok) vakuutti, että uudistus koskee kaikkia kuntia. Virkkunen luotti sokeasti suuruuden ekonomiaan: hän teeskenteli uskovansa, että kuntien ”leveät hartiat” eli kuntakoon kasvu tehostaa palvelujen tuottamista ja siten paikkaa kestävyysvajetta. Olen monena viime kesänä ollut Porin Suomi-Areenalla ja monta kertaa eri keskusteluissa kysynyt Virkkuselta, miksi hallitus ajaa kuntaliitoksia, vaikka se varsin hyvin tietää, että pienet kunnat ovat tehokkaampia sote-palvelujen tarjoami-

nessa: 10 – 40 000 asukkaan kunnissa saa paremmat palvelut reilusti halvemmalla kuin isoissa kaupungeissa. Samaten kokemukset toteutuneista kuntaliitoksista vahvistavat tilastollisen totuuden – liitoskunnat ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Virkkunen ei ole kieltänyt tätä tilastollista tosiasiaa, mutta kieltäytyi aina vastaamasta kysymykseeni.

Pitkään otiin tilanteessa, jossa niin kuntauudistus kuin sote-uudistuskin ovat kumpikin takkuisia vyyhtejä. Kunnilta vaadittiin lausuntoja lakiesityksistä, joita ei aiotukaan viedä eduskuntaan.

Varottava esimerkki

Lainsäädäntötutkimuksen professori Anssi Keinänen toteaa ”suuren” kuntauudistuksen valmistelun olleen malliesimerkki, miten ei missään nimessä saisi toimia (YLE 25.1.2014). Hän ennusti katastrofia, jos hallitus jatkaa jyräystä. Professori piti kuntauudistusprosessia siinä mielessä hyvänä, että se on osoittanut kuinka vähäisellä tietopohjalla Suomessa harjoitetaan lainvalmistelua. Hän olisi viheltänyt pelin poikki ja pannut asiantuntijat miettimään, mitkä ovat oikeat ongelmat ja tarpeet. Sen jälkeen olisi pelikenttä vasta annettu ”himmeli-tekniikoille”.

Hallituksen päätös noudattelee professorin toivetta. Jälkiviisaana voi kysyä, kuinka monta miljoonaa valtio olisi säästänyt, jos se olisi perääntynyt aiemmin? Selon-tekoihin, lausuntoihin, asiantuntijaryhmien kokouksiin ja kuulemisiin on uponnut aikaa ja rahaa.

Neljän koplan yllätysveto

Neljän koplan tiedotustilaisuudessa esitetyn mallin mukaan muodostetaan viisi erityisvastuualuetta yliopistosairaaloiden ympärille. Nämä miljoonapiirit järjestäisivät sote-palvelut. Kunnat ja yksityiset terveyspalveluyritykset toteuttavat palvelut. Kuntayhtymämuotoinen suuralue olisi palvelujen järjestäjä

Näistä asioista puhuttiin syyskesällä 2012 kansalaisten budjettiriihesä. Silloin sanottiin ”Kyllä kunnallisille palveluille”.

ja ostaja. Sote-toimi siirtyy kunnilta suuralueiden vastuulle. Kuntien rooli supistuu. Kärjistäen voikin sanoa, että Suomi jaetaan 5 ”suurkuntaan”, joissa kunnan suurin ja kallein tehtävä eli sote-huollon järjestäminen ”Sote-reformi” tarkoittaa samalla sitä, että paine k-liitoksiin katoaa. Kun 5 suuraluetta vastaa sote-puolesta, yksittäiset kunnat voivat pärjätä pieninäkin. Toteutuessaan tämä reformi kaataisi lopullisesti hallituksen kuntauudistuksen.

Sipilä perusteli opposition tukea hallitukselle maan tiukalla tilanteella. Osa keskustan vaikuttajista nimesi sote-reformin Sipilän malliksi. Samalla kopla tuli repineeksi Kataisen hallituksen kärkihankkeeksi nimeämän kuntauudistussivun hallitusohjelmasta. Hallituksen ”leveiden hartioiden” peruskuntien politiikka tuli tiensä päähän.

Erva-mallin ”isä” toivoo yhtiöittämistä

Olin maaliskuun loppuilla Kuopion kokoomuksen järjestämässä tilaisuudessa, missä Kuopion perusturva- ja terveyslautakunnan puheenjohtaja, Itä-Suomen Yliopiston yleislääketieteen professori Olli-Pekka Rynänen (kok) kertoi Erva-mallista. Hän kertoi kehittäneensä sen vuonna 2008 ja olevansa yllät-

tynt, että se putkahti julkisuuteen nyt.

Hän kertoi, että mallissa kaikki rahat keskitetään Erva-alueelle, joka tilaa palvelut peruskunnilta. Malli mahdollistaa nopean palvelun tuottajan yhtiöittämisen ja muuttamisen liikelaitokseksi tai osuuskunnaksi. Rynänen perusteli reformia terveydenhuollon kasvavilla kustannuksilla.

Kysyin, miksi hän uskoo jättipiirien kustannustehokkuuteen, kun tilastot osoittavat pienten yksiköiden tehokkuuden Suomessa, Ruotsissa ja muuallakin. Rynänen väitti, että joka puolella sairaaloiden lähistöllä kustannukset kasvavat voimakkaasti.

Jatkoin kysymällä, miksi kuntaliitokset lisäävät kustannuksia, vaikka sairaala ei tule metriäkään lähemmäksi ja terveyskeskuslääkäri antaa lähetteen sairaalaan. Rynänen toisti väitteen sairaalan läheisyyden vaikutuksesta (!).

Sote-sopu päättyy pian

Maassa on jo viikkoja eletty ilon ja onnen aikaa, kun syntyi sote-sopu. Se oli historiallinen tapaus. Hallitus sai aikaan päätöksen ja hallitus ja ”oppositio” olivat yksimielisiä. Miesmuistiin suurimman julkisen palvelun uudistuksen arveltiin

syntyneen. Onni on kuitenkin haihtuvaa, niin voi olla myös sote-sopu, kun uudistuksen lainsäädäntöä aletaan valmistella.

Tulevaisuudessa tärkeimmät päätökset tehtäisiin viidellä sote-alueella. Kuntien tehtävistä noin 60 % siirrettäisiin viidelle erityisvastuue- (Erva) alueelle, jotka viriteltäisiin Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistollisten sairaaloiden ympärille. Neljän koplan haikailema malli on pelkkä raami ilman sisältöä. Päätöksentekomalli on auki, kuntien sote-lautakuntien tehtävät tai niiden lopettaminen, rahoitus – kaikki on levällään.

Silti viiden suuralueen malli repii keskustaa sisällä. Ex-valtio-sihteeeri Risto Volanen vaati keskustan puolue-elimiä hylkäämään sote-mallin. Keskustan kansanedustajat Aila Paloniemi ja Mauri Pekkarinen arvioivat Keskusomaisessa 2.4.2014 sote-sopimusta: ”Keskustan kuntavaaliohjelma nojaa tukevasti kotikunta- maakuntamalliin. Haimme sille kansalta valtakirjan kuntavaaleissa ja siltä pohjalta olemme myös toimineet...”

Puheenjohtaja Juha Sipilä toivoi viime viikolla, että keskustan kansanedustajat olisivat joukkuepelaajia. Niin mekin ajatteleme. Kun keskustan sote-malli on ollut vahvoin perustein maakuntamallissa, olemme pelanneet siihen maaliin. Nyt keskustan on hyvän puheenjohtajansa johdolla muuttanut maalin suuntaan.”

Vastasin heille samassa lehdessä: ”Joukkuepeleissä kaikkien tulee noudattaa yhdessä sovittua taktiikkaa. Joukkuepelin henkeen kuuluu, että jos kapteeni saa aivotärähdyksen ja lähtee kuljettamaan palloa omaan maaliin päin, pitää pyytää tuomarilta vaihtoa ja auttaa kapteeni lepäämään tai ensiapuun. Sanotaan, että kepu pettää aina. Sipilä on onnistunut pettämään jopa oman puolueensa”.

Juhani Tanski
Kuopio

Luvvitonen iskee köyhät kanveesiin

Luulo ei ole tiedon väärtti. Mutta siitä huolimatta luulolla tätä maata hallitaan. Ihan viime aikoihin asti maata hallitsi luuloilla varustettu kuutosten sixpack-hallitus. Nyt joku oli huomannut, että vasemmistolitoilaisten lähde-tyä hallituksesta jäljelle jäi viitokset, luuvitonon eli nyrkki, joka iskee et-tä tuntuu.

Maaliskuussa TV 1:ssä istui Arto Nybergin haastateltavana ministeri Jutta Urpilainen. Arto totesi, että hallitusohjelmassa luvattiin, että lapsilisiin ei kosketa ja työttömyys-aste painetaan viiteen prosenttiin. Nyt lapsilisiä leikataan ja työttömyysaste on yhdeksän prosenttia. Miten tässä näin on käynyt?

Jutta vastasi, että aikanaan kukaan ei osannut ennustaa minkälainen taloustilanne on tänään. Lähes samaan hengenvetoon hän selitti, että taloudessa ei ole mitään suhdannekriisiä. Ongelmat ovat rakenteellisia. Jutan puhe osoitti kuinka hän ja hallitus elävät harjojen vallassa. Jos kerran ei ole suhdannekriisiä, silloin ennusteilla ei ole ollut mitään merkitystä. Talouteen syntyneet rakenteelliset

ongelmat ovat hallitusten aikaansaamia ja siten hyvin tunnettuja. Niinpä vaalilupaukset lapsilisistä ja työllisyydestä olivat tietoisia valheita, joilla äänestäjiä johdettiin harhaan.

Suhdanne kriisit ilmaantuvat kenenkään tahtomatta, mutta rakenteelliset ongelmat ovat seurausta harjoitetusta politiikasta.

o o o

Kokoomus ja Demarit ovat vakuutaneet tekevänsä hyvinvointivaltiota tukevaa politiikkaa, vaikka he ovat vain johdonmukaisesti seuranneet presidentti Mauno Koiviston (sd), pääministerien Kalevi Sorsan (sd) ja Harri Holkerin (kok) tekemää suunnitteleman, joka muutti maan talouden rakenteet. Se on yksin kapitalisteja kaikin puolin ja häikäilemättä tukevaa politiikkaa. Ensimmäisenä Holkeri vapautti pääomaliikkeen. Seuraavaksi puski tulunut nuori pääministeri Esko Aho vapautti tavaroiden ja palvelusten liikkeen. Ne olivat todella jyrkkiä muutoksia – kaikkien rakenteellisten ongelmien alku ja juuri.

Veroilla on julkisessa taloudessa keskeinen rooli. Yritysverot ovat olleet rakenneuudistusten aika-

na poliittisesti kuuma peruna, joka on muutettu kapitalisteille herkuksi. Holkerin hallituksen aikana yritysvero oli 50 %. Sen jälkeen sitä on alennettu tasaisin väliajoin seitsemän kertaa. Ensimmäisenä sen teki Esko Ahon hallitus, joka alensi sen 36 %:iin tavaroiden vapaan liikkumisen aiheuttaman kovenevan kilpailun korvaukseksi. Viimeisen 2013 alennuksen teki Jyrki Kataisen hallitus, joka alensi sen 20 %:iin. Sillä piti olla Jutta Urpilaisen mukaan dynaamisia työllisyysvaikutuksia, mutta eipä ollut.

Kaikki yritysverojen alennukset on perusteltu kilpailukyvyllä ja työllisyydellä. Hallitukset saattavat jopa itse kokemattomuuttaan ja tietämättömyyttään uskoa moiseen roskapuheeseen. Kilpailukyky syntyy aivan muista seikoista kuin veroista. Oleellisenä osana on sekä kotimainen että ulkomainen kysyntä.

Yritysverolla ei ole mitään tekemistä yritysten kilpailukyvyyn kanssa. Yritysvero on osa tulonjakoa. Mitä vähemmän veroa yritykset maksavat sitä enemmän osinkoja omistajille ja sitä suurempia jättipalkkoja ne voivat maksaa johtajilleen. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2012 yritysten voitto oli 19,7 miljardia euroa. Siitä yritykset maksoivat veroa

4,5 miljardia netoksi jäi 15,2 miljardia euroa. Jos vero olisi ollut 50 %, valtio olisi saanut 9,9 miljardia, 5,4 miljardia nykyistä enemmän, mutta sitä ne eivät huolineet – antoivat sen yrityksille lahjaksi.

o o o

Lisäksi kapitalistit saavat myös henkilökohtaisiin tuloihin valtavat lahjoitukset, kun verotuksen progressio on lopetettu. Siksi ylimmässä tuloluokassa keskimääräinen kuukausitulo oli 59 085 euroa, mutta vero vain 30,7 %.

Jos olisi sellainen hätä kuin hallitus, luuvitonon väittää, silloin pitäisi yritysten lisäksi myös yksityisten henkilöiden osallistua yhteiskunnan pelastamiseen maksukykyänsä mukaan. Se hoituisi helposti asteittain kohoavalla, progressiivisella verolla. Alle 35 000 euroa vuodessa ansaitsevien verotus voisi säilyä nykyisellään, seuraavaa tuloluokan 35 000 - 54 999 keskimääräinen veroasteen voisi nostaa keskimäärin 25 %:iin. Se lisäisi verokuormaa keskimäärin 74 euroa kuukaudessa. Sen jälkeen veroprosentti voisi kasvaa nopeammin niin, että yli 300 000 euroa ansaitsevien tuloluokassa vero olisi 70 %. Sen jälkeen heille jäisi kuukauden netok-

si 17 703 euroa. Tulonsaajista 46 % sai vuodessa bruttona 17 361 euroa. Ero on selkäpistä karmiva.

Tällä progressiolla vuoden 2012 verotuloja olisi kertynyt 3,7 miljardia enemmän. Se kaventaisi jonkun verran tuloeroja. Kun tämän lisäksi poistettaisiin yritysten veronkevennykset 5,4 miljardia verotulot kasvaisivat yhteensä 9,1 miljardilla eurolla ja rakenteelliset ongelmat olisi hoidettu eikä valtion budjetissa olisi alijäämä. Näin sen pitäisi mennä!

Suomi ei ole ollut enää aikoihin hyvinvointivaltio. Pohjoismailla sosiaaliturvamenukset ovat Ruotsissa 18 %, Tanskassa 31 % ja Nojassa peräti 70 % suuremmat kuin Suomessa ja niiden etumatka kasvaa koko ajan. Hallitus on kapitalistien todellinen luuvitonon, nyrkki, joka iskee köyhät kanveesiin. Jo nyt lukemattomat elävät kurjasti työn ja palkan puuttuessa ja ottavat jo lukua leipäjonoissa.

Nyt saa riittää – politiikan suunta on muutettava kapitalistien suosimisesta kansaa suosivaksi. Siihen meillä on varaa. Sen turvaamiseksi on erottava vapaakaupasta ja EU:sta!

Hyvää ja muutoshenkistä Vappua kaikille!

Kai Kontturi

Riiston raamit ja kehykset

Syksyllä 2011 työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat laajasta työehtosopimuksesta, joka sai nimekseen raamisopimus. Se oli duunareiden kannalta surkein sopimus miesmuistiin, kunnes viime syksynä järjestöt sopivat vielä huonomman sopimuksen. Sopimus tuli hyväksytyksi ammattiliittojen hallinnossa, koska niiden sosialidemokraattinen johto halusi kantaa ”vastuuta” isänmaan pelastamisesta. Sopimusten mukaiset palkankorotukset olivat niin pieniä, että niitä ei korotuksiksi voi sanoa. Duunareiden ostovoima heikkeni selkeästi molempien sopimusten myötä.

Eivät riittäneet porvareille

Nämä ”isänmaan pelastusraamit” eivät tietenkään porvareille riittäneet. Tarvittiin lisää köyhimpien toimeentulon heikennyksiä. Ne toteutettiin hallituksen kehys – riihesä. Hallitus päätti mm. leikata lapsilisä 110 miljoonalla! Joidenkin lehtitietojen mukaan kokoomus olisi leikannut niitä 250 miljoonaa! Ansiosidonnaisen työttömyysturvan leikkauksella hallitus pelastaa isänmaata 50 miljoonan edestä.

Mallia vastuunpakoilijoille

Kataisen hallitus kantaa vastuuta korottamalla työmatkakustannusten omavastuun 750 euroon, korottamalla sosiaali- ja terveyshuollon asiakasmaksuja ja jäädyttämällä sosiaaliturvan indeksikorotuksen. Vastuunpakoilijoille näytetään mallia leikkaamalla kehitysyhteistyömäärärahoista siten, että se pienenee ensin 50 miljoonaa/vuosi as-

Kuvat: Heikki Mämmikkö

Ay-toimintapäivänä 4.4. Helsingin Telakan pääluottamusmies ilpo Haaja vastusti tavoitetta poistaa ns. eläkeputki ja nostaa eläköitymisen alaikäraja. On raskas isku sairaalletai irtisanotulle duunarille joutua peruspäivärahalle eläkeiän siirtyessä ties minne. (katso takasivu)

teittain 100 miljoonaan/vuosi.

Ikääntyvät pannaan kantaan vastuuta korottamalla eläköitymisikä. Sillä hallitus arvelee paikkaavansa kuvittelemaansa kestävyysvajetta prosenttiyksikön verran. Työttömien vastuunkantoa hallitus lisää aktivointitoimilla, jotka käytännössä tarkoittavat palkaton-ta pakkotyötä. Aktivoinnilla työttömyysaste alenee hallituksen mukaan yhden prosentin verran.

Ei kaikkialta leikata

Ei hallitus sentään joka paikasta leikkaa. Oppivelvollisuusikä pite-nee 16 vuodesta 17 vuoteen. Siihen on varattu rahaa 15 miljoonaa. Lehdistölle luvattiin 20 miljoonan ”inovaatiotuki.” Joku voisi kuvitella, että sillä ostetaan lehdistön myönteinen suhtautuminen hallituksen vastuunkantoon, mutta siitähän ei ole kysymys. Eihän? Hallitus käyn-

nistää Pisara-radan toteutuksen ja aloittaa neuvottelut sen rahoitus-osuuksista. Se varmasti tuo työtä Helsingin ja lähialueen sekä Tallinnan duunareille.

Omaisuuksia päätettiin myös myydä 1,9 miljardin edestä. Siitä 1,3 miljardia käytetään velan maksuun. Siitä ei vielä ole tietoa mitä valtion omaisuutta hallitus aikoo panna myyntiin. Hallituspuolueiden ideologisen suuntautumisen perusteella voidaan enustaa, että myyntiin menevät ensimmäisenä valtionyhtiöiden osakkeet, jotka ovat tuoneet riihikuivaa rahaa yhteiskunnan kassaan. Arvonlisäveroa hallitus ei leikkaa. Se onkin ainoa asia jota olisi ehdottomasti pitänyt leikata.

Hallituksen teot suurkapitalistien toivelistalta

Mitä tästä kaikesta seuraa? - Ole-

mattomat palkankorotukset ovat syöneet ostovoimaa siinä määrin, että kauppaketjujen myynti on kääntynyt laskuun ja YT – neuvotteluja käydään, tavarataloja lopetaan ja väkeä potkitaan pihalle. Kunhan hallituksen ”vastuunkanto” alkaa tuotta tulosta pientenkin yritysten konkurssit ja irtisanomiset lisääntyvät. On käsittämätöntä, että porvarihallitus kusee omille kintuilleen leikkaamalla tasapuolisesti niin vähävaraisten kuin omien äänestäjiensä ostovoimaa.

Onkin käynyt selväksi, että hallituksella ei ole mitään aikeita puolustaa kansaa. Ei työssäkäyvää, ei työtöntä, ei sairaita eikä vammaisia. Sen toimet ovat kotoisin suoraan suurkapitalistien toivomuslistalta. Suomen porvarit toteuttavat ”ainoata oikeata politiikkaa”, eikä sille heidän mielestään ole vaihtoehtoa. Yhteiskunnan toimintoja ajetaan vaivihkaa ja pikkuhiljaa hivuttamalla alas ja ne pyritään saamaan yksityisten yritysten saalistuksen ja voitontavoittelun kohteeksi. Se on raakaa peliä jossa inhimillisyydellä ei ole sijaa.

Riistoa vastaan voi ja pitää taistella myös ulkoparlamentaarisin keinoin

Viimeisiä tulopoliittisia ratkaisuja ja valtion budjettia voidaan pitää perustellusti riiston raameina ja kehyksinä. Riiston raamit ja kehykset eivät porvareiden väitteistä huolimatta ole mitään kumoamattomia luonnonlakeja. Raamit ja kehykset voidaan repiä kappaleiksi. Vallitsevia oloja vastaan voi ja pitää taistella. Yksi vaikuttamisen muoto ovat vaalit, joissa voi äänestää puolueita jotka eivät hyväksy nykyistä riis-

tokapitalismia.

Äänestäminen ja eduskunnassa vaikuttaminen, ns. edustuksellinen demokratia ei kuitenkaan yksin riitä. Se on itse asiassa menettämässä – ja osin jo menettänytkin merkityksensä. On aivan sama mitkä nykyisistä eduskuntapuolueista hallituksessa ovat edustettuina: Poliitiikka on aina sama! Siksi tarvitaan ns. ulkoparlamentaarista vaikuttamista. Tarvitaan ihmisten jokapäiväisistä tarpeista vaatimuksensa esittävä kansanliike, joka näyttää valtaapitäville kaapin paikan. Välineet toiminnalle ovat olemassa. Ay-liikkeen perustasolla ammattiosastoihin on järjestäytynyt miljoona työläistä. Se on voima, jota sen liikkeelle lähtiessä ei voi sivuuttaa.

Tyytymättömyys viriämässä toiminnaksi

On myös perusteilla vastike – ja pakkotyöläisten ammattiliitto VA-PAA, jonka tehtävänä ilmoituksen mukaan, on huolehtia vastike – ja pakkotyöläisten eduista, sekä ajaa ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Vähävaraisten keskuudessa jo pitkään elänyt tyytymättömyys näyttää olevan viriämässä toiminnaksi. Tätä toimintaa on syytä tukea.

Seuraava toimintapäivä on 1.5. vietettävä työläisten kansainvälinen taistelu – ja juhlapäivä. Sankoin joukoin vapupumarsseille osallistumalla voimme näyttää suuntaa sille tulevalle kaapin paikalle. Toreilla tavataan.

**Markku Nieminen
pääluottamusmies**

Toimituksen otsikointi

STJK piti vuosikokouksensa

Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistys piti vuosikokouksensa lauantaina 5.4. Tampereella. Yhdistyksen perustavien huhtikuussa 2010 viisi metallityöläistä ja AY-aktiivia, jotka olivat sitä mieltä, että luokkasodan vuonna 1918 voittaneella osapuolella ei voi olla yksinoikeutta omien perinnejärjestöjensä kautta kertoa omaa valkoiseksi pestyä totuuttaan.

Perustava kokous määritteli yhdistyksen tarkoituksiksi: (1) Ylläpitää keskustelua ja tietämystä vaietuista sotarikoksista. (2) Tuottaa kunni-aa ihmisille, jotka uhrautuivat aatteensa puolesta. (3) Kunnioittaa Suomen työväenluokan historiaa ja perinteitä. (4) Edistää jäsentensä tietämystä Suomen sotasurmista 1914 – 1922.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys (1) Luo ja ylläpitää yhteyksiä eri työväenyhdistyksiin niin Suomessa kuin ulkomailla. (2) Järjestää keskustelutilaisuuksia ja erilaisia tapaamisia. (3) Järjestää kurseja, välittää jäsenilleen kirjallisuutta sekä tuottaa opintomateriaalia. (4) Voi julkaista lehteä ja harjoittaa jäsentensä yhteiskunnallisen tietoisuuden sekä historian tuntemuksen lisäämiseen tarkoitettua tiedotus-, koulutus- ja julkaisutoimintaa. (5) Tukee jäsentensä yhdistyksen piirissä tapahtuvaa tiedotus ja koulutustoimintaa. (6) Ylläpitää kirjastoa ja internet-sivustoa ja tarvittaessa ryhtyy muihinkin yhdistyk-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Markku Nieminen, Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistyksen varapuheenjohtaja valmistautumassa vappumarsseille 2012.

sen tarkoitusta edistäviin toimiin.

Vuosikokouksessa yhdistyksen perustamisesta (17.4.2010) lähtien puheenjohtajana toiminut Markku Nieminen luopui tehtävästään ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin 33-vuotias **Harri Huovinen** Vantaalta. Nieminen jatkaa varapuheenjohtajana. Sihteeriksi valittiin Virva–Mari Rask Tampereelta. Muut esikunnan (yhdistyksen hallitusta kutsutaan esikunnaksi) jäsenet ovat: Antti Salonen, Jyrki Nieminen, Rauno Lehtinen ja Jas-ka Krapa. Valinnat olivat yksimielisiä.

Jäsenmaksun suuruudeksi kokous päätti henkilöjäseniltä 15 euroa sekä vuosi- ja kannatusjäseniltä 50 euroa vuosi. Internet-sivut päätettiin perustaa ja facebook-sivun päivityksiä tehostaa. Yhdistykselle suunnitellaan oma logo, sekä yleisite eri tilaisuuksissa jaettava-ksi. Myös uudet liittymiskaavak-

keet otetaan käyttöön sekä jäsenkortit.

Vappuna osallistumme työväen mielenosoitusmarssihin ja kunniaikänteihin punaisten muistomerkeille eri paikkakunnilla. Yhdistyksen jäsenmäärän todettiin edellisen vuosikokouksen jälkeen kolminkertaistuneen, mikä on osoitus siitä, että tällaiselle toiminnalle on olemassa tarve.

Facebook-sivuille on tullut vuodenvaihteen jälkeen n. 250 uutta tykkääjää. Tätä kirjoittaessa tykkääjien määrä on 440. Facebook-sivulla on linkki, jonka kautta pääsee täyttämään jäsenhakemuskavakkeen.

Kuten tiedetään, kaikki toiminta vaatii rahaa. Sitä ei Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistyksellä tällä hetkellä juurikaan ole. Toiminta käynnistyy sitä mukaa, kun varat antavat myöten.

Markku Nieminen

Leikkaajat ja kärsijät

Eräiden eteläsuomalaisten lehtien päätoimittaja, A-P Pietilä asettuu kokoomuslaisen presidenttimme Sauli Niinistön kannalle (kolumni UM 12.2.), että leikkaukset valtion talouteen tulee tehdä tämän vaalikauden aikana eli ”heti”. Tämä tietysti kuulostaa hyvältä ja suoraselkéiseltä niistä, joiden kukkaroissa kortit ja kulta kilpailevat tilasta. Tämä ”leikkaajien” itselleen hyvää tarkoittava kyky ”jättää kaverille” edes jotakin, on perustavanlaatuisessa (antagonistisessa) ristiriidassa sen hyvinvointiteorian kanssa, jolla köyhimmillekin luodaan ihmisarvoinen elämä.

Pietilä on näkevinään, että ”hallitus tekee vasemmistolaisinta politiikkaa vuosikausiin”, vaikka ”oikeistopuolueet voittivat viime eduskuntavaalit”. Katsoopa asiaa rikkaan leikkaajan tai köyhän kärsijän näkökulmasta, niin kyllä jonkinlainen elohiiri on silmässä, jos eroja vasemman tai oikean välillä pystyy Lipposen tai Ahon hallitusten jälkeen havaitsemaan. Yhteistä on yksityistetty ja tuloeroja on kasvatettu, köyhiä kyykytetty, leipäjonoja pidennetty ja kou- ra käy edelleen samalla ”lääkepurgilla” laman taltuttamiseksi. Kansa on tullut immuuniksi tälle antibiitolle, se nielee sen Niinistön tai Pietilän kädestä presidentillisenä rohtona tai viisautena. Ei mielenosoituksia, ei lak-

koja, ei vallankumousta. Kaikki tyytyvät määrättyyn osaansa, olla leikkaajan objekti ja kärsiä ehkä vähemmän kuin kaveri.

Yritystuista – joilla rahoitetaan veroparatiiseja – voitaisiin säästää halutut 3 mrd ja verotusta muuttaa siten, että kaikki tulot tulisivat saman progressiivisen veron piiriin ja ylintä veroprosenttia korottaa kolmella (3%) siten, että se nollaantuisi 16000 euron vuositulon kohdalla. Tällöin pystyttäisiin alimpien tuloiluokkien sosiaaliturvaa korottamaan, niin paljon, että köyhyys miltei poistuisi Suomesta ja kaikki voisivat tuntea olevansa kansalaisia, ehkä kokea tasa-arvoisuutta ja yhteenkuuluvuutta. Tämä on epäilemättä Pietilän ja kokoomukselaisen presidenttimme kauhuskenaario, että se on ”vasemmistolaisuutta”, että se karkottaa sijoitukset Suomesta, että meistä tulee pohjoismaalaisia, emmekä saa ”vapaasti” olla amerikkalaisia.

Seuraavan hallituksen ohjelma tulisi olla ylle kirjoitetun kappaleen kaltainen. Sen tulee selitysosineen sopia yhdelle A-neloselle. Sen tulee toteuttaa ohjelmallista kevennystä köyhille ja kärsiville, muuten edessä on Kreikan tie tuloerojen kasvuineen, jatkuvine leikkauksineen ja velkaantumisineen, hyvinvoinnin lopullinen rapautuminen ja Nato-jäsenyys.

**Hannu Ikonen
Loviisa/Liljendal
Vapaus Valita Toisin ry**

Suomalaista sosiaalipolitiikkaa ja kolmen kerroksen väkeä

Matti Laitinen on EU-vaaleissa STP:n ehdokas "Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle"- listalla.

Vaurauden hyvinvointivaltio

Vaurauden hyvinvointivaltio on Suomen poliittisen ja taloudellisen eliitin hyvinvointivaltio. Tämän hyvinvointivaltion hyvinvointipalvelut kohdistuvat vain suomalaisten pienelle vähemmistölle. He elävät pitkään ja vauraudessa sekä voivat hyvin. He nauttivat terveellistä ravintoa, huolehtivat terveydestään yksityissektorin terveyspalveluja hyödyntäen, sekä asuvat tilavissa ja hyvinvarustetuissa huoneistoissa omissa kaupunginosissaan. He maksavat pääomatuloistaan vähän veroa ja siirtävät tulojaan veroparatiiseihin. Sosiaali- ja terveyspalveluiden säästöpolitiikka ei koske koskaan heitä. Poliittinen ja taloudellinen valta yhteiskunnassa on heidän käsissään. He eivät joudu koskaan vastuuseen tekemis-tään talouspoliittisista päätöksistä. Euroopan unioni ajaa heidän asi-aansa. Omistaessaan tuotantoväli-neet he kuvittelevat olevansa mui-den yläpuolella, vaikka ilman hei-täkin muut ihmiset tulisivat vallan mainiosti toimeen. Heidän lapsensa perivät sosiaalisesti heidän yhteis-kunnallisen asemansa.

Siedettävyyden hyvinvointivaltio

Siedettävyyden hyvinvointival-

tio on ansiotyössä toimivien palkkатыöläisten hyvinvointivaltio. He muodostavat suurimman väes-tönosan yhteiskunnassa. He ovat tämän keon työläisiä ja sotilaita. Osa heistä elää toivossa päästä ki-puamaan vaurauden hyvinvointi-valtioon. Osa heistä luisuu ajoittain tai pysyvästi niukkuuden hyvinvointivaltioon. Puolet heistä kuvit-telee Euroopan unionin avajan hei-dän etujaan. Heidän tärkein tehtä-vänsä on vaurauden hyvinvointival-tion ylläpitäminen ja turvaaminen. He elävät siedettävästi. Asuntovel-kojen maksaminen ja korkeat elä-misen kustannukset pitävät heidät nuhteessa ja kurissa. He syövät vii-konlopulla paremmin ja arkisin tar-jousten suomaa kotiruokaa. Työter-veydenhuolto huolehtii heidän ter-veydestään. He asuvat perheineen omistus-, asumisoikeus- ja vuokra-asunnoissa lähiöissä. Sosiaali- ja terveyspalveluiden säästöpolitiikka koskee aina heitä, koska he toimivat verotuksen kautta sen rahoittajina. Heidän äänensä ovat tärkeitä edus-tuksellisen näennäisdemokratian ja vapaan markkinatalouden uskotta-vuuden kannalta.

Niukkuuden hyvinvointivaltio

Niukkuuden hyvinvointivaltio on Suomen vähäosaisten ja pienitu-loisten ihmisten hyvinvointivaltio. He koostuvat matalapalkka-aloil-la työskentelevistä ihmisistä, opis-kelijoista, yksinhuoltajista, maa-hanmuuttajista, pitkäaikaistyöttö-mistä, vammaisista, vajaakuntoisista, yhteiskunnasta syrjäytyneistä ja kansaneläkkeen perusosaa saavista vanhuksista. Heille on ominaista, että heidän toimeentulonsa jää EU:n köyhyysrajan alle, tai on niu-kasti sen yli. He asuvat yleensä kau-pungin vuokra-asunnoissa, mielen-terveyskuntoutujien tukiasunnois-sa, palvelutaloissa, asuntoloissa tai ovat vailla vakinaista asuntoa. Ter-veyskeskukset huolehtivat heidän terveydestään, jos heillä on varaa maksaa poliklinikkamaksu. Heidän ravintonsa koostuu halvimmista elintarvikkeista, leipäjonon ruoka-

Suomessa toimii limittäin kolme erilaista hyvinvointivaltiota – vau-rauden, siedettävyyden ja niukkuuden hyvinvointivaltiot. Tämän todentamiseksi ei tarvitse perustaa erillistä Niukkuuden ja pahoin-voinnin laitosta. Seuraavassa tarkastellaan näitä hyvinvointivaltio-tyyppejä niiden urbaanissa toimintaympäristössä. Veronmaksajain Keskusliiton mukaan Suomessa maksoi v. 2012 yhteensä 4 222 344 henkilöä tuloveroja. Heistä 28,2 % kuului veroluokkaan (1–14999 €/v) ja 22,9 % veroluokkaan 15 000–24 999 €/v). Veronmaksajista 51 % tienasi verotettavaa tuloa alle 2 100 euroa kuukaudessa. Kun 2 000 euron bruttopalkasta vähennetään verot ja maksut, käteen jää n. 1 500 euroa. Tilastokeskuksen v. 2011 tilastojen mukaan vain 5,8 % tulonsaajista tienasi yli 60 000 euroa vuodessa.

Vahti ry:n ruuanjakelutempauksessa 3.3. anottiin Vantaan päättäjiltä tiloja ja kuljetuskalustoa ruuanjakelun järjestämiseksi. Lopullinen ta-voite on hävittää hyvinvoinnin kerroksista vaurauden ja niukkuuden hyvinvointivaltiot ja syyttää luokkatietoisuus valaisemaan siedettä-vyyden hyvinvointivaltiota.

avusta ja keräilytaloudesta. He jou-tuvat usein yhteiskunnallisten on-gelmien syntipukeiksi. Säästöpoli-tiikka kohdistuu heihin rankimmin, koska valtaosa heistä on puolustus-kyvyttömiä. Heidän olemassaolon-sa ja suurempi kuolleisuutensa on seurausta huonosti hoidetusta yh-teiskuntapolitiikasta. Vuoden 2013 lopussa Suomessa oli 1 513 000 eläkkeensaajaa, joista suurin osa sai vanhuuseläkettä. Eläkkeensaa-jista eläkettä sai sekä kansaneläke-että työeläkejärjestelmästä sai 38 % ja pelkästään kansaneläkettä 6 %. Varovaisinkin arvion mukaan Suo-messa elää tällä hetkellä yli miljoo-na ihmistä köyhyydessä tai sen lä-himaastossa. Euroopan unionin alu-eella elää 120 miljoonaa köyhää ih-mistä.

Euroopan komission käyttä-

mä köyhyysraja on 60 % mediaa-nitulosta. Ihminen on köyhä, jos hänen tulonsa ovat alle 60 % medi-aanitulosta. Mediaani tarkoittaa, et-tä puolessa kotitalouksista tulot oli-vat sitä pienemmät ja puolessa si-tä suuremmat. Suomessa on tilas-ton mukaan pienituloisia henkilöi-tä eli Euroopan komission käyttä-män köyhyysrajan alle jääviä 706 000 henkeä. Asumistukea saavissa ruokakunnissa asui v. 2011 661 000 henkeä. Vuonna 2009 siivoojin keskiansiot kuukaudessa olivat 1 578 €, matkailu- ja ravintola-alan työntekijöiden 1 949 €, vartijoiden 2 005 € ja myyjien 2 056 €.

Kuluttajatutkimuskeskuk-sen v. 2010 julkaiseman "Mitä eläminen maksaa" –tutkimuksen mukaan alle 45-vuotiaan yksinäi-sen henkilön kohtuullinen elämi-

nen maksoi pääkaupunkiseudul-la 1 240 euroa kuukaudessa. Laa-ditussa viitebudjetissa oli huomioi-tu ruoka, vaatetus, kodin tavarat ja laitteet, sähkö, kotivakuutus, vapaa-aika ja harrastukset, terveys, hygie-nia, asuminen ja liikkuminen. Vas-taavasti nelihenkisen, autottoman lapsiperheen elinkustannukset oli-vat 2 869 euroa kuukaudessa.

Inhimillinen kehitys on taantunut suomessa

Suomi sijoittui v. 2013 YK:n inhi-millisen kehityksen indeksillä (HDI) mitattuna 21. sijalle maailman val-tioiden joukossa. Maamme HDI-in-deksi on vajonnut v. 2007 kymme-nen sijaa alaspäin. HDI:ssä 47 en-simmäistä valtiota lukeutuvat Hy-vin korkean inhimillisen kehityksen –ryhmään. HDI on YK:n luoma mit-tari, joka koostuu odotettavissa ole-vasta elinajasta, terveydestä, koulu-tuksesta ja elintasosta.

Suomessa viime vuosina har-joitettu talouspolitiikka sekä siitä johtuvat perusturvan kurjistamis-ohjelmat korreloivat hyvin maas-samme tapahtunutta inhimillisen kehityksen taantumaa. Voimme ha-vaita YK:n HDI-mittarista, kuinka ny-kyinen oikeistohallitus on tuhonnut jo nyt varsin tehokkaasti hyvinvoin-tivaltiota.

On hyvin itseriittoista ja kyy-nistä todeta, että vähävaraisuus ei kosketa suomalaisten enemmistöä, vaan se kohdistuu vain 20 % suu-ruiseen vähemmistöön. Vähäosai-suus näkyy katukuvassa ja julkisis-sa liikennevälineissä. Se koskettaa tuntuvasti myös keskituloista kan-salaista, jos hän menettää tervey-tensä tai työpaikkansa.

Jotta elämä olisi siedettä-vämpää ja oikeudenmukaisem-paa sekä soljuisi solidaarisuuden hengessä, meidän työläisten tehtä-vä on hävittää Suomen hyvinvoin-nin kolmesta kerroksesta kaksi tar-peetonta – vaurauden ja niukkuu-den hyvinvointivaltiot – sekä syyt-tää luokkatietoisuus valaisemaan siedettävyyden hyvinvointivaltiota.

Matti Laitinen

Tuusula kyykyttää

Suomessa kuntalaiset ovat "kyy-kyttäjä" - hallituksen" kourissa. Tuusulassa kuntalaisia kyykyt-tää myös oma kunnanvaltuus-to. Pääministeri Kataisen (kok) ja Urpelaisen (sdp) kovan leik-kauslinjan hallitus on toteutta-nut kunnilla leikkaavaa valti-onosuus politiikkaa, jonka vai-kutuksista terveyspolitiikkaan nyt myös Tuusulan valtuus-ton joulukuussa 2013 yksimie-lisesti päättämänä joudutaan "nauttimaan". Vain yksi Tuusu-lan valtuutettu heräsi joulukuus-sa, kun päivystysasiasta kes-kusteltiin, mutta hänkänsä (kun-nan) lääkärinäkään ei vastusta-nut päivystyksen lopettamista.

Toissa vuonna (2012) Sixpack-hal-litus leikkasi 631 miljoonaa euroa kuntien peruspalveluista. Se vai-kutti Tuusulan peruspalveluihin 5,3 miljoonan euron edestä. Se oli jo valtakunnassa leikkausten huip-putasoa. Tämä päivystyksen alas-ajo Tuusulassa, liittyy siihen järkyt-tävään kuntien valtionosuuksien alasajoon koko valtakunnassa, joi-den vähentämisellä Katainen/Urpelainen pakottavat kuntia suur-kunniksi ja lopettamaan peruslä-hipalvelut. Kasikunta raportti on

esimerkki tämän "uudistuksen" ta-voitteesta, "kunnat suuriksi - palve-lut pieniksi".

Jo nyt sixpack-hallituksen leikkaukset kunnilta, tällä hal-lituskaudella (v. 2015) tulevat olemaan 1,3 mrd (miljardia) euroa ja vuosina 2012-2017 kohdistuvi-en leikkausten johdosta kunnilta jää valtionosuuksia saamatta 6,6 mrd. euroa. Ja kun Suomen valtion lainat ja vastuut tai julkisen talou-den alijäämä ja velat eivät ole edel-leenkään kohtuuttoman suuria. Esimerkiksi julkinen bruttovelka, % bruttokansantuotteesta oli vu-onna 2012 53% eli 11:ta VÄHITEN Euroopassa ja maailmanlaajuisesti, hyvin alhainen taso.

Onkin tarkoitushakuista pro-pagandaa Kataisen ja Urpelaisen itku, "ettei ole rahaa". Sitä on - mut-ta se jaetaan suuryrityksille ja rik-kaille, parina viime vuotena yhteensä yli 2 miljardia. Kyyneysyt-tä sixpack-hallituksella kyllä riittää jaettavaksi myös kansalle. Vanhoja Leopard panssarivaunuja ollaan ti-laamassa 200 kpl hintaan 2 milj.eu-roa kpl ja vanhushoidosta pois 300 miljoonaa euroa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com

Suomiko hyvinvointivaltio?

Presidenttiä myöden kaikki sil-määtekevät, koko eliitti ja hei-dän perässä valtaosa väestöstä hokee, että Suomi on pohjois-mainen hyvinvointivaltio. Ho-kema on muuttunut dogmiksi, vaikka todellisuus on etäänty-nyt kauas todellisuudesta.

Pohjoismaisten tilastokeskusten perusteella Helsingin Sanomat (28.12.13) osoitti, että Suomen ja Ruotsin sosiaali- ja terveydenhoi-tokulut (sote) ovat runsaat 30 pro-sentti bkt:stä. Sen sijaan Tanska oli 34 prosenttia. Paha tätä on mennä kiistämään. Pohjoismaat ovat siis hyvinvointivaltioita. Tältä se näyt-tää puusta katsonen.

Tanskassa sote kulut ovat 14 250, Ruotsissa 12 750 ja Suo-messa 10 850 euroa asukasta koh-den. Suomessa on 69 prosent-tia Norjaa, 31 prosenttia Tanskaa ja 17 prosenttia Ruotsia pienem-mät sosiaali- ja terveydenhoito-kulut. Suomella ei ole pienintä-kään pyrkimystä saada hyvinvointipalveluissa kiinni Ruotsia ja vielä vähemmän Tanskaa. Päin-vastoin. Meillä mennään toiseen

suuntaan, jota vain yhtensä esi-merkkinä osoittaa tavoite vähen-tää vanhusten palveluista 300 mil-joonaa euroa.

Meillä voitotellaan, että kun kansainvälinen talous on vaikeu-sissa, niin Suomikin on ahtaalla. Tanskassa bruttokansantuote (bkt) on 41 900 ja Ruotsissa 41 800, mut-ta Suomessa 35 600 euroa asukasta kohden. Suomi on Ruotsia ja Tans-kaa jäljessä yli 17,5 prosenttia. Mi-ten ihmeessä on mahdollista, että kurja kansainvälinen taloustilanne puree meihin, mutta ei ruotsalaisiin eikä tanskalaisiin?

Pohjoismaissa ja Suomessa on kapitalistinen talous- ja tuo-tantojärjestelmä, joten yleensä kapitalistit vastaavat tuotannosta, omistavat yritykset ja niiden tarvit-semat finanssit, rahat. Tästä saat-taa syntyä kuva, että suomalaiset kapitalistit ovat muita noloimpia, kun tuotanto asukasta kohden on Ruotsi-Tanskaa pienempää. Mut-ta eivät ole, sillä he tietävät erittäin hyvin Suomen huonot luonnonolo-suhteet ja jonka tavaroilla – ainoana pohjoismaana – on pitkä merimat-ka suurille eurooppalaisille markki-

noille.

Tavaroiden rahtaaminen lai-voilla suurille markkinoille tu-lee poikkeuksellisen kalliiksi. Se tekee yhdestä maailman kil-pailukykyisimmästä tuotannosta kannattamatonta. Tämä kapitalis-tit tietävät erittäin hyvin. He tietä-vät, että pääomien rahtaaminen tulee halvemmaksi. Siksi he ovat Suomen Pankin mukaan vieneet maasta 600–700 miljardia euroa. Sen on kaksi kertaa enemmän, kuin maassa on teollisuuden, lii-keen ja kaupan tuotantopä-omaa sekä kolmen vuoden brut-tokansantuote.

Pääomalla ei ole isänmaata, eivätkä sen omistavat kapitalistit ajattele isänmaansa etua. Kun työ-väenliikekin on rappeutunut, Suo-mi ei enää ole pohjoismainen hy-vinvointivaltio. Pääomien, tava-roiden, palveluiden ja ihmisten vapaan liikkumisen sekä ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjet-tivallan menettäneenä Suomi EU-maana vajoaa yhä syvemmälle ja syvemmälle kurjuuden syöverei-hin.

Kai Kontturi

Kanniaisen malliesimerkki ”yrittäjyydestä”

Uusliberalistiset taloustieteilijät ovat pitäneet yllä kokoomuslaista hokemaa, että yrittäjyyden kautta luodaan työpaikkoja ja sitä kautta saadaan verotuloja ja ylläpidetään hyvinvointipalveluita. Vuonna 2006 tutkija Kimmo Kevätsalo sohai si murahaispesää Helsingin Sanomien Debattipalstalla (26.2. 06) esittämällä väitteen: ”Väestön vauraus ei riipu yrittäjien määrästä”, referoidessaan kirjaansa ”Työelämän valttikortit”. Yksi älähtäneistä oli kansantalouden professori Vesa Kanniainen. Hän totesi Taloussanomien keskustelupalstalla vuonna 2006 yrittäjyydestä ja sen tarpeellisuudesta seuraavasti: ”Islanti käy esimerkistä tulivuoren päälle rakennetusta maasta, jonka vauraus perustuu yrittäjyyteen. Suomi kavahtakoon Kevätsalon johtopäätöksiä”

Hän talousasiantuntijan pettämätömällä varmuudella otti esimerkiksi maan, jossa yrittäjyys oli nostettu kunniaan ja siihen oli panostettu uusliberalististen oppien mukaisesti. Kanniaisen ei ihmetellyt ollenkaan sitä, että maan kolmen suurimman pankin tase ylitti yhdeksänkertaisesti maan silloisen BKT:n. Juuri Islannista tämä pankkien ”yrittäjyys” puhkesi uusliberalistiseen kukkaan. Islannin kansalliset ovat ilakoineet myöhemmin tästä ”yrittämisestä” liimaamalla kyseisten ”yrittäjien” kuvat pisuareihin ja pissanneet niiden päälle lievittääkseen katkeruuttaan tästä Kanniaisen visioinnista.

Talusprofessorin ammattitaito on sitä luokkaa, että Sixten Korkman taitaa olla oikeassa, kun hän tokaisi eläkkeelle siirtymisen yhteydessä Ylen Ykkösaamun haastattelussa: ”Taloustieteen alalle hakeutuu vain sellaisia ihmisiä, jotka ovat poikkeuksellisen tyhmiä”. Hänellä on ilmeisesti kouriintuntuvia kokemuksia heistä, olihan hän Etlan ja EVA:n toimitusjohtaja. Samanlaista ”yrittämistä” harasti myös toinen pankkiyrittämi-

sen luvattu maa eli Irlanti. 90-luvun laman jälkeen Irlanti komeilikin vuoteen 2006 mennessä BKT – kasvutilastojen kärjessä Suomen ja Luxemburgin (veronkiertovaltio) ohella. Kanniaisen Islannin hehkuksista huolimatta todellinen ”tulivuorenpurkaus” on nyt yllättänyt myös Irlanninkin talouselämän. Talouden erikoisasiantuntijana hänen olisi pitänyt tunnistaa Irlanninkin purkauksen ennusmerkit ja varoittaa niistä ajoissa. Finanssikriisin alussa Irlanti on ”yllättäen” selvitystilassa. Erityisen ”yritteliäitä” ovat olleet pankit. Pankit tyrkyttivät kaikille ”yrittäjille” rahaa niin tolkuttomasti, että Irlannin kokonaisvelka oli seitsenkertainen maan BKT:hen verrattuna.

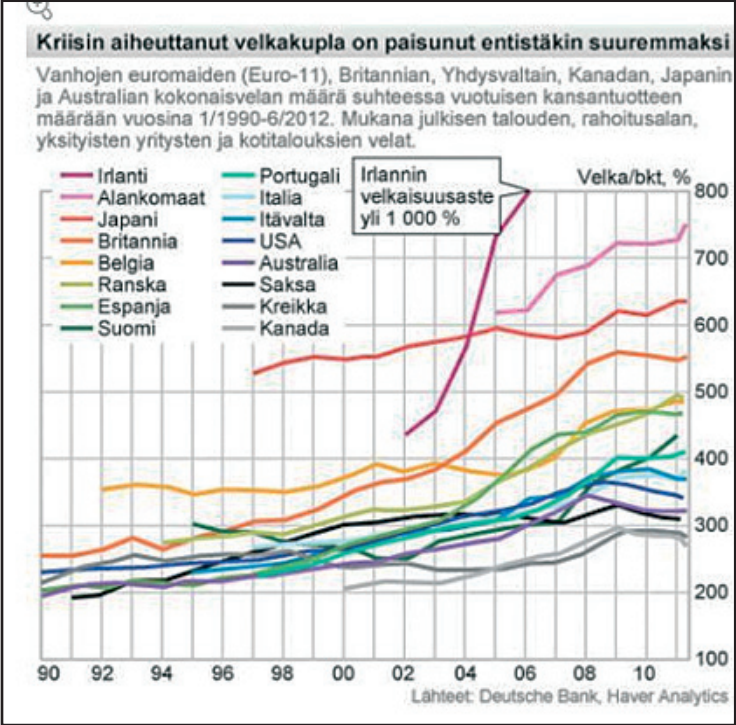
Yritysriskiä on otettu reippaasti – niin reippaasti, että koko Eurooppa on päässyt niitä nyt maksamaan. Irlannin pankkikriisi yltyi täyteen voimaansa syksyllä 2008. Kun kriisi alkoi, Irlannin valtio ilmoitti takaavansa irlantilaisen pankkien talletukset ja osan niiden lainoista. Sen jälkeen Irlannin valtio on pääomittanut irlantilaisia pankkeja viidesti yhteensä 46,3 miljardilla eurolla. Alun ”stressites-

tien” jälkeen huomattiin, että tukea tarvitaan lisää ainakin 24 miljardin edestä. Jotkut asiantuntijat arvioivat, että sekään ei riitä, vaan jatkossa tarvitaan lisää ainakin 10 miljardia euroa.

Hehkuuttaessaan pankkien ”yrittäjyyttä” Kanniaiselta unohtui mainita muutama tosiseikka. Irlanti oli ja on myös veronkierto-maa. Yrityksiä houkuteltiin sinne uusliberalistisin keinoin. Yrityksille myönnettiin määräaikainen verovapaus (yleensä 10 vuotta), voitot oli mahdollista kotiuttaa verovapaasti, oli runsaat yritystuet, alhainen yritysverotus (16%), jota EU-maat ovat kritisoineet, jne. Näillä erikoistarjouksilla Irlantiin alkoi virrata pääomia. Irlantiin perustettiin IT -yrityksiä 90-luvulla. Erityisesti panostettiin pankkitoimintaan ja johdannaismarkkinoihin. Pankkien löyhäkätisen luottojen tyrkyttämisen seurauksena asuntobisnes lähti rakettimaiseen nousuun.

Professorin tittelistään huolimatta Kanniaisen ei nähnyt tätä epätervettä ”yrittämisen” kehitystä saati sitten varoitannut tulevast. Kanniaisen esimerkki Islannin ”yrittämisen” positiivisesta vaikutuksesta on kerrassaan hupainen. Se on, päinvastoin, varoitava esimerkki siitä, miten pääomien vapauttaminen ja erilaiset verohelpotukset ja veronkiertomahdollisuus synnyttävät tuhon kierteen ja hävitävät terveen yrittämisen ja lopulta koko valtion. Tällaista on suomalaisen eturivin taloustieteilijän ammattitaito?

Nyt valtamediat ja komissaari Olli Rehn uskottelevat, että Irlannissa on nähtävissä ”pienää orastavaa positiivista kehitystä”. Häneltä

on ilmeisesti unohtunut, että maan kokonaisvelka on kymmenkertainen maan BKT:hen nähden. Se on EU-maiden suurin. Lisäksi maasta on häipynyt aivovuotona yli 400 000 hyvin koulutettua nuorta ulkomaille maan jättiötyttömyyttä pakoon. Tällaisella katteettomalla optimismilla yritetään EU:ta pitää väkisin hengissä. Ammattitaito ei pettänyt ainoastaan taloustieteilijöiltä vaan myös poliitikoilta. Hekään eivät ymmärtäneet vapauttaessaan pääomamarkkinat, miten pankinjohtajien ahneus voi luoda ”tyhjää rahaa” ja luoda jättimäiset johdannaismarkkinat, joiden suuruus on kymmenen kertaa suurempi kuin koko maailman BKT.

Olen kysellyt julkisesti ja sähkö-

köpostitse taloustieteilijöiltä, miten ja kenen rahoilla pankkien taaseissa uinuva velkapommi saadaan alaskirjattua oikeaan markkina-arvoonsa, jotta luottamus pankkeihin ja pankkien välille palautuisi.

Islannin pankkien konkurssien yhteydessä näitä velkapapereita realisoitiin ja niiden arvosta hävisi 94 prosenttia. Talusprofessorien ammattitaito ei ole riittänyt antamaan uskottavaa vastausta siihen. Kanniaiseltakin puuttuu yrityshenkeä ja yritystä antamaan pelastavaa vastausta ongelmaan, joka odottaa yhä ratkaisuaan.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (taloustiede)
Kirjoittaja on neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Suomessa on ollut jatkuva masatyöttömyys 1990-luvun lamasta alkaen. Kun tilanne oli alkanut parantua vuoteen 2008 asti, tuli uusi pitkä lama-kausi. EU oli lupaus paremmasta työllisyydestä. Artikkelissa esitetään 13 sen valuvikaa työllisyyden kannalta, joihin tarvitaan ratkaisuja paremman työllisyyden aikaansaamiseksi ja työttömyyden alentamiseksi.

ETA-sopimus v.1993 osana tulevaa EY-sopimusta

Jo Euroopan talousalue- eli ETA-sopimuksessa vuodelta 1993 (ennen EY-jäsenyyttä) määriteltiin työvoi-

man vapaa liikkuvuus. Jo silloin oli tiedossa ongelma perusturvan kannalta. Pohjoismaissa kuten Suomessa on korkeampi perusturva kuin useimmissa maissa. Kun siihen osallisiksi pääsevät muualta muutajat suuressa määrin, sitä joudutaan heikentämään suomalaistenkin osalta, koska saajien määrän kasvaessa varat ovat rajalliset. Tämän ongelman ratkaisun ykköskysymys on parempi maahanmuuttajien työllisyys.

ETA-sopimuksen myötä poistettiin ulkomaisen omistuksen rajoitukset. Tämä yhdessä valtion yhtiöiden yksityistämisen kanssa on johtanut siihen, että pankkisektori ja teollisuus ovat merkittävältä osin siirtyneet ulkomaiseen omistukseen ja Suomi on kovaa vauhtia muuttumassa tytäryhtiötaloudeksi. Rautaruukin määräysvallan myynti ruotsalaiselle teräsyhtiölle on tässä kehityksessä yksi askel ja suurena uhkana on, että lisää valtion yhtiöitä myydään. Ulkomaisen yhtiön kiinnostus tukea työllisyyttä kotimaassa ei ole vastaava kuin kotimaisen ja osin valtio-omisteisen, vaikka valtion yhtiötkin ovat luopuneet työllistämisvastuustaan. Yhteiskunnan omaisuuden myyntiä on nyt kiihdytetty finanssikriisin myötä ja ajamalla läpi kilpailuttamista ja yksityistämistä sellaisessa toiminnassa, jonka ennen on hoitanut yhteiskunta. Samalla tällaisen toiminnan työpaikkoja on vähennetty ja uhattu lisää vähentää. Se on osa hyvinvointipalveluiden vähentämistä perusteluna valtion velka.

Samalla kun on avattu ovet

talouden arvokkaiden osien myymiselle ulkomaisille monikansallisille yhtiöille, voittojen kasvu kuten myös eläkerahastojen varoista suuri osa on ohjattu sijoituksiin ulkomaille ja työpaikat ovat menneet sinne. Tämä on osa ETA-sopimukseen sisältyvää pääomien vapaan liikkuvuuden maailmaa.

Samalla pääomien vapaan liikkuvuuden myötä ja pankkisektorin ulkomaiseen omistukseen liukumisen myötä Suomi on joutunut kansainvälisen finanssikeinottelun kohteeksi ja paikkaamaan verovarilla finanssikeinottelun jälkeä Etelä-Euroopassa takauksilla. EY- ja EU-sopimus sisältävät nämä jo ETA-sopimukseen sisältyvät asiat.

Vuoden 1995 EY-sopimus (nykyinen EU)

EY-jäsenyyden myötä valittiin maatalouteen suurten tilakokojen linja. Se on merkinnyt pienempien tilojen peltojen myymistä ja vuokraamista suurille. Tilojen keskikoon kasvattaminen on alentanut maatalouden työllisyyttä edelleen jyrkästi. Se on samalla vähentänyt toisenlaisen vaihtoehdon mahdollisuutta, jossa pienemmiltä viljelmiltä hankitaan osittainen elanto, jota täydennetään sitten muulla työllä.

EY-jäsenyyden myötä tulliraja EU:n ulkopuolisiin maihin nähden muutettiin olennaisesti. Aiemmin lopputuotteiden tuonnissa olivat korkeat tullit ja raaka-aineden alhaiset, mikä edisti jalostamista Suomessa. EY:n myötä EY:n ulkopuolisten maiden (paitsi ns. Lome-maiden, jotka ovat EY-maiden entisiä siirtomaita) kohdalla raaka-aine-

ja puolivalmistetullit nostettiin korkeiksi ja lopputuotetullit alennettiin. Tämä haittasi Suomen teollisuutta ja osaltaan Venäjän kauppaa. Suomen joutuminen EY:n kauppapolitiikan alaiseksi on osatekijä siinä, että Suomenkin rajoille tulivat Venäjän puutullit, joilla Venäjä pyrki edistämään jalostamista Venäjällä pelkän energia- ja raaka-aineviennin sijasta.

Lisähaittana oli, että tullitu-loista 90 % ohjattiin EY:lle, mitä ei ole otettu huomioon, kun on Suomessa ilmoitettu Suomen virallinen nettomaksu EU:lle. Suomi on tämä huomioonottaen ollut koko ajan nettomaksaja EU:lle alusta pitäen. Nämä varat ovat pois työllisyydestä Suomessa.

EY-jäsenyyttä perusteltiin välillisten verojen alentumisella muiden EY-maiden tasolle. Tosiasiassa välillisiä veroja on erittäin paljon nostettu mukaan lukien arvonlisäveron (ALV) korotukset ja laajentaminen sellaisiin tuotteisiin, joissa ei ollut liikevaihtoveroa. Sen pieni lievennys alarajaporras-tuksella ei ole poistanut ongelmaa. ALV on suurimmaksi osaksi työn verotusta ja se kohdistuu raskaimmin työvaltaiseen toimintaan ja se syö työllisyyttä.

EY:n myötä työllisyyttä alettiin hoitaa EU-maiden päämiesten työllisyyden hoidon suunta- viivoilla. Tätä ei enää tehdä. ESR-rahojen piti tulla Suomen työllisyysrahojen lisäksi eikä tilalle, mutta Suomen työllisyysrahoja alettiinkin ajaa alas ja sitten myös Euroopan Sosiaalirahaston ESR:n rahoja on ajettu alas. Pitkäaikaistyöttömyyttä ja

nuorisotyöttömyyden pahenemista ei tämän takia ole voitu hoitaa. Suomen rahoja on vuonna 2014 aiempaa enemmän, mutta on erilaisia esteitä käyttöön kuten de minimis-säädökset. Niillä on rajattu yritystuki, mutta Suomessa työllisyysrahojen käyttöä. EU ei ole tätä vaatinut, eli se on Suomessa tehty virhe.

Suomi vie liian vähän Venäjälle. Kauppa on viisi miljardia euroa alijäämäistä vuodessa. Tässä on osatekijä se, että Suomi on osa EU:n tulli- ja kauppa-alueita ja kaupparaja on Venäjän suuntaan. Suomi tarvitsee nykyistä paremmat taloussuhteet Venäjän kanssa.

Talous- ja rahaliitto EMU ja euron ongelmat

Euron käyttöönotto ja EMU merkitsivät, että valuuttakurssia ei voi kansallisten tarpeiden perusteella muuttaa. Euron vahvistuminen vuodesta 2002 alkaen 80 %:lla dollariin nähden kiihdytti Suomen metsäteollisuuden ja useiden muiden teollisuuden alojen työpaikkojen vähentämistä. Siitä euro halpeni, mutta on ollut finanssikriisivuosina aivan liian ylivahva ja se on kiihdyttänyt teollisuustyöpaikkojen vähenemistä metsäteollisuudesta edelleen ja mm. telakat ovat kärsineet ja menettäneet tilauksia ja se on osaltaan taustalla myös Rautaruukin menetyksiin. Euro mainostettiin kansalaisille sillä, että voi matkustaa vaihtamatta valuuttaa, mutta jätettiin selvittämättä ongel-

Jatkuu sivulle 7

Riistetystä luokasta – luokaksi itseään varten

Luokkasotaa on käyty myös kansainvälisellä mielipidetasolla, ja kamalla väkeä luokkiin, sotkemalla siihen koulutuksen, sivistystason, ammatin ja ties mitä kaikkea, joista on saatu jonkinlainen yhteiskunnallinen sosioekonominen kartta. Niistä sitten väännetään väen väkisin jopa yksitoista luokkaa. Tällä temppuilulla halutaan väittää, että luokat ovat historiaa. Jotkut akateemiset viisastelijat ovat sitä mieltä, että luokat ovat kuolleet. Siihen mm. akatemiatutkija Jani Erola yhtyy, kun yhä harvempi on riippumaton työtuloista, eikä turvattomuus enää jakaannu luokka-asemittain. Tämä me-no on todella hurjaa.

Helsingin Sanomat teki viime kevään luokkakyselyyn. Siinä oli valmiita kysymyksiä, joita olivat laatimassa mm. toimittaja Saska Saarikoski ja professori Jani Erola. Kysymyksiin vastaamalla ihmiset pääosin itse lajittelivat itsensä kuuteen ennenkuulumattomaan luokkaan; eliitti, asiantuntijat,kipuajat, duunarit, leipätyöläiset ja vähäosaiset.

Tässä siis toimii kuvitelma, että ihmiset voivat itse määritellä luokka-asemansa. Jo kaksisataa vuotta on tiedetty, että luokka-asema määräytyy konkreettisten tekijöiden perustella ihmisen tahdosta riippumatta. Siksi kapitalistinen yhteiskunta jakaantuu kahteen pääluokkaan kapitalisteihin ja työväenluokkaan, joiden välissä on joitakin jakautuvia erikoisryhmiä. Vuoden 2011 alussa Suomessa pääomaa sijoitettiin tuotantoon 596,1 miljardia euroa. Vaikka julkinen sektori omisti siitä osan, määräävän osan omistivat kapitalistit. Luokka-asema riippuukin ensisijaisesti siitä, mikä on kunkin suhde pääomaan, tuotannon välineisiin eli onko niiden omistaja vai palkattu käyttäjä.

Nyky aika on tietojen salailun ja väärentämisen kulta-aikaa. Siksi on erittäin vaikea saada tietoa siitä, kuinka paljon kukin omistaa tuotantopääomaa. Mutta kun tulot ovat suorassa suhteessa pääomaan – mitä suurempi omaisuus sitä suuremmat tulot – ovat verottajan tiedot tuloista hyvä osoittaja omistuksesta.

Kapitalistit

Vuonna 2012 tuotannossa syntyneestä lisäarvosta nettopääoma kasvoi 3 % prosenttia. Se on pää-

osin yksityisten kapitalistien omaisuuden kasvua, joka näkyy (ainakin pitäisi näkyä) yritysten pääomassa, mutta ei omistajien tuloissa. Kansantalouden tilinpito korreloimaton bkt on alle puolet kokonaistuotannosta. Se ei kerro mitään lisäärvosta, jonka selvittäminen vaatii korreloivan tuloslaskelman koko kokonaistuotannosta. Tätä ei haluta viralliseen tilastojärjestelmään, joten se jää yksityisten vastuulle.

Pääomatulonsaajista 5 % (2,8 % kaikista tulonsaajista) sai pääomatuloo keskimäärin 2 948 euroa kuukaudessa, jolla olisi tullut toimeen ilman muita tuloja. Kapitalistien kovan ytimen muodostaa 0,1 % pääomatulonsaajista. Heillä pääoma- ja siihen verrattavia tuloja oli keskimäärin 40 070 euroa kuukaudessa. Suurkapitalisteja oli kaikista palkkaa saaneista 4,6 % (2,7 % tulonsaajista). He nostivat itselleen palkkaa keskimäärin 19 015 euroa kuukaudessa. Sen jälkeen 3 681 henkeä, 0,1 % tulonsaajista, ansait si keskimäärin 59 085 euroa kuukaudessa.

Toisin katsoen kovan ytimen kanssa kaikista tulonsaajista todellisia kapitalisteja oli vain 3,2 %. He saivat tuloja keskimäärin 10 534 euroa henkeä kohti kuukaudessa. Näiden lisäksi on vielä 4,9 % suurituloisia, joiden keskitulo on 5 403 euro kuukaudessa. Nämä yhteensä 8,1 % tulonsaajista muodostaa kapitalismin laajemman ytimen, he saivat tuloja keskimäärin 7 519 euroa kuukaudessa. Heillä on koko pääoman käyttöön määräävä asema. He päättävät kuinka pääomaa käytetään. He päättävät kuinka kansantalouden tuotantoa pyö-

ritetään enimmäisvoittojen saamiseksi – paljonko ja minkälaista työtä tarjotaan.

Väliryhmät

Kapitalistien ja työväenluokan välissä on ryhmä, jonka muodostavat akateeminen, taiteellinen, median, armeijan, poliisin, vankilalaitoksen ja ammattiyhdistysten eliitti. Pääluokkien välissä ovat myös maatalous- ja pienyrittäjät, joiden tuotantopääomat ovat suhteellisen pienet sekä taiteentekijät. Suuri osa väliryhmistä on tuottavien työläisten kaltaisia palkkatyöläisiä. Väliryhmä on jakautuva, sillä osa voi nousta kapitalistiksi ja osa muuttuu pelkäsi työläiseksi.

Väliryhmät ovat kapitalistien kaltaisia. He ovat kapitalistien kannalta poliittisesti ja taloudellisesti luotettavia. Sen vuoksi heille on annettu paljon vaikutus- ja päätösvaltaa. Heidän tulonsa (2012) ovat keskimäärin 4 031 euroa, jossa on pääomatuloja keskimäärin 275 euroa kuukaudessa. Tästä johtuen, eläkeläisiä lukuun ottamatta, ja vaikutusvallastaan huolimatta he ovat riippuvaisia palkkatulosta. Siksi ja koulutuksensa seurauksena sekä säilyttääkseen asemansa he ovat täysin kapitalistien kaltaisia ja toimivat sen mukaan. Väliryhmiin kuuluu 10,0 % tulosaajista joten heitä on enemmän kuin omistajakapitalisteja, mutta päätösvallassa pääoman omistajalla on aina viimeinen sana.

Työväenluokka

Työväenluokka on nykyään suurempi kuin koskaan. Poliittisilla päätöksillä pääomien keskittyminen on saanut vauhtia. Se on hävittänyt suuren määrän yrittäjiä. Veikko Venamo totesi aikanaan, että Suomessa noudatetaan talonpojan tappolinjaa. Tähän mennessä (2012) heistä on hävinnyt kolme neljännestä. Nämä yhteensä ovat kasvattaneet työläisten määrää useilla sadoilla tuhansilla.

Oleellista on se, että työläisten ammatit ovat muuttuneet. Vanhoja ammatteja on kokonaan hävinnyt tai muuten automaation ja pääomien keskittymisen seurauksena kadonnut. Suomessa erityisesti vapaakaupan seurauksena tapahtunut pääomien keskittyminen on vähentänyt tavaratuotannon ja yleensä ruumiillisen työn työpaikkoja. Sen ja automaation tarpeiden vuoksi on syntynyt uusia ammatteja. Suomen talous on muuttunut palveluyhteiskunnan suuntaan, kun kulutustavaroiden tuonti ulkomailta on kaksinkertaistunut ja kotimainen tuotanto on vastaavasti supistunut.

Kaikkien muutosten tuloksena työväenluokka on kasvanut. Tänään se on suurempi kuin koskaan. Jokainen, joka on palkkatyöstä riippuvainen, on koulutuksesta, ammatista, työpaikasta jne. työläinen halusi sitä tai ei. Sillä ei ole merkitystä vaatiiko työ akateemisen koulutuksen, tai onko se muuta siistiä toimistotyötä.

Työväenluokkaan kuuluvat ainakin kaikki tuotantopääomaa omistamattomat ja alle 40 000 euroa vuodessa palkkaa ja eläket-

TAULUKKO					
Luokkakajo					
	1 000 €	%	henkeä	%	€ hlö/kk
Työväenluokka	72 018 120	56,4	3 735 284	81,8	1 607
Väliryhmä	22 107 513	17,3	457 071	10,0	4 031
Kapitalistit	33 533 790	26,3	371 654	8,1	7 519
Yhteensä	127 659 423	100,0	4 564 009	100,0	2 331
Lähde Verohallitus					

tä saaneita oli kaikista tulonsaajista 81,8 %. He ansaitsivat vuonna 2012 keskimäärin 1 607 euroa kuukaudessa.

Sama tulonjaon mukaan palkkaa saaneista työväenluokkaan kuului 81,7 %. He saivat palkkaa keskimäärin 1 701 euroa kuukaudessa. Tilastokeskuksen tilastojen mukaan 30:ssä duunarien ammateissa säännöllisen työajan kuukausipalkka oli keskimäärin 3 005 euroa. Vastaavasti 30:ssä akateemisen koulutuksen vaativassa ammateissa palkka oli keskimäärin 2 904 euroa kuukaudessa. Duunarien palkka oli 3,5 prosenttia suurempi.

Kapitalismin ristiriidat

Kaksisataa vuotta on tiedetty, että kapitalisti on kapitalistiin pahin vihollinen. Kautta koko kapitalismin historian kapitalistien välisessä kilpailussa voittajakapitalisti kasvaa ja häviäjät kiihtuu pois kapitalistina. Siksi jokainen kapitalisti tekee kaikkensa voittaakseen kilpailussa. Tässä kapitalistien välisessä kilpailussa ensimmäinen häviäjä on kuitenkin palkkatyöntekijä, sillä jokaisen kapitalistin on saatava työläisistä koko ajan kasvava hyöty. Siksi palkan osuus työn arvosta jatkuvasti supistuu.

Se, joka tässä työläisten kasvavan hyödyn tavoittelussa onnistuu parhaiten voittaa ja hävinnyt poistuu kapitalistien joukosta. Tätä kapitalistit eivät voi välttää. Siksi heistä jokainen kehittää tapoja, joilla hyöty olisi mahdollisimman suuri. Kaikki puheet kilpailukyvystä, tehokkuudesta ja tuottavuuden parantamisesta tarkoittavat sitä, että työtunnissa on saatava aikaan en- tistä enemmän ja entistä halvemalla. Siitä johtuu, että työvoima, palkkatyöläiset, ovat jatkuvasti kovenevan riiston kohteena.

Kun 100 palkansaajaa, työntekijää, parantaa työn tuottavuutta 10 prosenttia, niin sen jälkeen saman määrän tuottamiseen tarvitaan enää 90 työntekijää joten 10 palkansaajaa saa lopputilin. Lisäksi lopputilin pelossa palkansaajat tinkivät palkka- ja muista eduistaan. Tämä rotaatio, ruletti pyörii kapitalistisessa taloudessa niin yksityisellä, kuin julkisellakin sektorilla. Se on ihmisestä riippumaton kapitalistisen järjestelmän laki, jolle ei voi mitään. Siksi kapitalistien ja työläisten edut ovat sovittamattomassa ristiriidassa.

Yhteenveto

Kapitalistisen yhteiskunnan ristiriitoja yritetään kaikin keinoin salata. Selitetään, että yhteiskunta on luokaton, tai luokkia on milloin kymmenen, milloin kuusi, mutta aina niiden edut ovat yhdensuuntaiset, ei ristiriitaiset. Nyt vuonna 2014 koetellaan asiantuntijoiden huumorintajua, kun valtionhallinnon johdolla luterilaisen kirkon arkki-

piispaa ja ortodoksisen kirkon metropoliittaa valjastetaan saarnaamaan kansalle eettistä markkinatoutta. Hätä on siis suuri. Valtionvarainministeri sanookin, että talousjärjestelmä on rikki!

Kapitalistisen järjestelmän talousongelmat sekä kapitalistien ja työläisten väliset ristiriidat ovat niin suuret, että kapitalistit ja sen järjestelmän ylläpitäjät näkevät painaisunia. He pelkäävät, että palkkatyöläiset jonain päivänä huomaavat pääluokkien syntyvän täydellisestä riippuvuudesta joko pääomasta tai palkkatyöstä. He pelkäävät, että ihmiset huomaavat luokka-aseman määräytyvän objektiivisesti riippumatta siitä, kuuluuko hänen ammatinsa toimihenkilöihin tai ruumiillisen työntekijöihin.

Luokkakajo 2012

Työväenluokkaan kuuluu 3 735 284 henkeä (81,8 %) ja heidän tulot ovat keskimäärin 1 607 euroa kuukaudessa. Väliryhmiin kuuluu 457 071 henkeä (10,0 %) ja heidän tulonsa olivat keskimäärin 4 031 euroa kuukaudessa. Kapitalistiluokkaan kuului 371 654 henkeä (8,1 %) ja heidän tulonsa olivat keskimäärin 7 519 euroa kuukaudessa. (Lähde: Verohallitus, oheinen taulukko)

Luokka-asema on ihmisen tahdosta riippumaton, siksi kapitalistit pelkäävät, että palkkatyöläiset jonain päivänä oivaltavat, että hajallaan he ovat koulutuksesta ja ammatista riippumatta häikäilemättä riistetty luokka, mutta yhdes- sä he voivat muuttua riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

Vastuunkantajat

Heidän tuhatpäiväinen valtakuntansa natisee. Pienituloisen perse kapenee. Rotat lähtivät laivasta.

He ovat ajaneet rikkaiden asiaa, alentamalla yhteisöveroa, myymällä valtion omaisuutta, suomalla Talvivaaralle jatkon.

He ovat kuunnelleet kuuliaisesti unionia vahvistaneet vikisemättä sen kilpailutuslainsäädännön.

He ovat lietsoneet Venäjän pelkoa, kiihottaneet kansaa sotilasliitto Natoon.

He aikovat alentaa lapsilisiä, työttömyysturvaa, toteuttaa sotesekoilun. Asuminen kallistuu – asumis- tuki ei.

Kestävän kurjuuden kierrätys- keskus kusee korvaan kaventamalla alueellista itsehallintoa. Oppositio puolueet ymmärtävät yskän.

Minä halveksin näitä vastuun- kantajia.

Matti Laitinen
26.3.2014

Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa

Jatkoa sivulta 6

ma teollisuuden kannalta.

Ylivahva euro on osateki- jä siinä, että on vastineeksi alen- nettu yhtiöveroprosentti vuodes- ta 2007 alkaen 29 %:sta 20 %:iin. Rahassa se vastaa noin 1,6 miljar- dia euroa. Työnantajan kansanelä- kevakuutusmaksun poisto mu- kaan lukien valtio menettää ve- rotuloja 2,5 miljardia. Kun tähän lasketaan suurilta varallisuuksil- ta poistettu varallisuusvero, prog- reSSION poistaminen pääomatulo- jen verosta vuonna 1993 ja suur- ten tulojen verotuksen progressi- on alentaminen vuosien mittaan, verotulomenetykset ovat useita miljardeja. Yhtiöverokevennyksil- lä vähennetään pörssiyhtiöiden kustannuksia, kun ei voida deval- voida silloinkin, kun varoja ei käy- tetä työllistäviin investointeihin. Vastaavasti leikataan julkisia me- noja ja siellä työllisyyttä ja kuormi- tetaan työvaltaisia pieniä ja keski- suuria yrityksiä korotetuilla arvoni- säveroilla, jotka heikentävät työli- syyttä. Näitä asioita ei kansalaisil- le ole selvitetty.

Oikeusjärjestelmäkriisin haitallinen vaikutus

EU-jäsenyyson tuottanut ylikansal-

lisen lainsäädännön ja monimut- kaisuuden lainkäyttöön. Se kuor- mittaa muutenkin kuormittunut- ta oikeuslaitosta, joka ei enää selviä tehtävistään. Se heikentää kansalaisten ja yritysten oikeus- suoja pankkeja ja muita velko- jia vastaan ja muissa kysymyksis- sä. Toimiva oikeusjärjestelmä on osa toimivaan kansantaloutta, jos- sa edistetään hyvinvointia ja työli- syyttä. Kaikki se kärsii kun asiat eivät toimi.

Kaikki ongelmat työllisyy- dessä eivät suinkaan ole EU:sta tai sen kriisistä johtuvia. Osak- si on kyse siitä, että tehdään pää- töksiä, jotka eivät ole hyviä työllis- yyyden kannalta ja se perustellaan EU:n vaatimuksilla, vaikka EU ei sellaista vaatisikaan. Siten on tar- peen ja välttämätöntä tehdä työ- tä paremman työllisyyden puoles- ta ja työttömyyden alentamisek- si koko ajan riippumatta siitä, mi- tä ratkaisuja EU-jäsenyyden tai eu- ron suhteen ajetaan tai tehdään. Vaihtoehtoja on tarpeen esittää ja niistä on tarpeen keskustella. Sa- malla siihen kuuluu jokapäiväi- nen työ työn ja toimeentulon ja paremmin ympäristön ja rauhan puolesta.

Pekka Tiainen

Onko yhteiskunta este vammaisille?

Nykyinen tapa ymmärtää vammaisuutta on määritellä vammaisuus ihmisen ja yhteiskunnan välisessä vuorovaikutuksessa, eli nähdä vammaisuus sosiaalisen tai fyysisen ympäristön aiheuttamaksi. Perinteisesti vamma nähdään yksilön viaksi tai kykenemättömyydeksi suoriutua eri toiminnoista yhteiskunnassamme. Suomen ensimmäinen yhteiskuntatieteellisen vammaistutkimuksen professori Simo Vehmas aloitti 2013 elokuussa työnsä Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa sosiaalitieteiden laitoksessa osana yhteiskuntapolitiikan oppiainetta. Vammaisjärjestöjen tuella perustettu professuuri on viisivuotinen. Vehmas lainaa soveltaen klassikkoa: ”Akateemisen tutkimuksen tavoitteena on Marxin mukaan ymmärtää asiat paremmin, mutta myös tehdä asioita paremiksi. Pitää poliittisesti sitoutua vammaisten ihmisten elinolojen ja aseman parantamiseen.” Oppiaine on poliittisesti sitoutunut.

Kuva: HSL:n kuva-arkisto

Helsinki (HSL) lakkautti erityisesti vanhuksille suunnatut käytännölliset Jouko-bussit. Niihin mahtuivat lastenvaunut, pyörätuolit yms. apuvälineet. Tilalle kehitettiin reilusti kalliimpi kännykällä ja älypuhelimella tilattava taksin ja joukkoliikenteen välimuoto ”kutsu-bussi”. Käyttäjät ovat kokeneet tämän huononnuksena. Kuvassa Jouko-bussi.

Vammaistutkimuksen tarve on ollut ilmeinen. Sitä on kaivattu vammaisten yhteiskunnallisen aseman arviointiin ja poliittisen päätöksenteon tueksi. Kokonaiskuva esimerkiksi vammaisten työllistymisestä, koulutuksesta, sosiaaliturvasta ja itsenäistä elämää koskevista järjestelyistä on vielä puutteellinen. Vammaisten ja vajaatyökyisten työllisyystilanne on huono. On erilaisia tukitoimia, mutta niistä ei tiedetä tarpeeksi eikä niitä osata hyödyntää.

Omia havaintoja

Jouduin käyttämään loppukesälä ja alkusyksyllä nelisen kuukautta kynnärsauvoja ja hoitokenkää päkiän painehaavan vuoksi. Mieleeni nousi tapaus kolmisen kymmentä vuotta sitten, kun laboratorioomme Espoon Otaniemessä oli tulossa ulkomainen vieras sähköisellä pyörätuolilla. Vaikka ulko-ovella ei ollut korkeaa porrasta, niin rappurali ja ulko-oven kynnys olivat liian korkeat, joten raskasta pyörätuolia ei saatu työnnettyä sisään. Tämän jälkeen työpajassa valmistettiin levystä luiska.

Viime kesänä kävin Espoon kulttuurikeskuksen Louhisalissa elokuvissa. Avulias vahtimestari neuvoi minulle hissini, jolla pääsi Tapiolasalin tasanteelle, mutta yllätys! Louhisalin tasanteelle on sieltä useita portaita alas. Ihmettelin, kuinka Louhisaliin pääsee pyörätuolilla. Helsingin Finlanditalon konserttiin mennessäni könnysin portaat ylös. Pois lähtiessäni kohetelas vahtimestari tiedusteli, haluanako käyttää hissiä. Pyörätuolilla pääsee katsomoon, jossa on pyörätuolipaikkoja.

Vammaisten aikajana

Simo Vehmas laati vammaisten aikajanan, joka on puoliksi leikkilinen, mutta totta toinen puoli:

- ennen ajanlaskumme alkua kivitys ja synti
- jälkeen ajanlaskumme alun Jeesus parantaa (! HaKa)
- 400-1400 almut, armot ja noita-vainot

- 1500-1800 kaupungistuminen, kapitalismi ja medikalisatio (lääketieteellistymisessä lääketieteen ylivalta laajenee eli nykyään esimerkiksi lihomisesta, nukahtamisvaikeuksista ja korkeasta kolesterolista on tehty sairauksia, jotta lääketieteellinen voi kerätä niihin kehittämälään lääkkeillä voittoa)
- 1900-1960 rotuhygieniä, laitostaminen, pakkosterilointi, abortti ja eutanasia
- 1970-2013 eristäminen/yhdistäminen (segregaatio/integraatio), ihmisoikeudet, tasavertainen osallisuus ja normaalien tyrannia. Mainitut myönteiset asiat eivät toteudu helposti, sillä kapitalistinen yhteiskunta on este.

Länsimaisten yhteiskuntien puheissa kaikilla tulisi olla yhtäläiset oikeudet, mutta terveys ja kautuu eriarvoisesti köyhien ja rikkaiden kesken, sillä rikkailla on varaa ostaa palveluja. Ihmisten fyysisten ja psyykkisten erojen sisältö ja merkitys määräytyvät sosiaalisesti. Vammaisuutta saatetaan pitää yksilön vikana moraalisen tai lääketieteellisen mallin mukaan. Vammat eivät ole luonnonlakeja, vaan yhteiskunnallisesti, sosiaalisesti, historiallisesti ja kulttuurisesti määräytyviä. Lääketiede 1800-luvulla piti vammaisia sairaina ihmisinä, joilla ei ollut itsemääräämisoikeutta.

Vammaisten osuus ja syrjäyttäminen

Maailman terveysjärjestön World Health Organization WHO tilastoja tulkiten Suomessa elää yli puoli miljoonaa eri tavoin vammaista, eli joka kymmenes on vammainen. Mukana ovat muun muassa psyykkisesti sairaat, vaikeista oppimisvaikeuksista ja vaikeista puhevammoista (katsokaa elokuva Salpa!) kärsivät. On myös täysin liikuntakyvyttömiä ja vaikeasti dementoituneita ihmisiä.

Vammaisia syrjäytetään työstä ja opiskelusta. Siksi seuraa lisää vammaisten syrjintää ja sortoa. Koska vanhemmat, opettajat, sosiaalityöntekijät ja terveydenhuollon edustajat totuttavat vammaisen pienestä pitäen erityiskoh-

teluun, erityisryhmiin, erityisluokkiin ja erityiskouluihin, vammainen omaksuu helposti sen mukaisen sosiaalisen roolin. Vaikka vammainen haluaisi ja pystyisi tekemään työtä, niin koulutuksen ja työllistymisen erityisratkaisut ghettoittavat ja eristävät muusta yhteiskunnasta. Vammaiset lapset ajautuvat laitostierouteeseen.

Vammaisten oman asunnon löytäminen on vaikeaa. Monien mielestä voi olla hyvä asua yksin. Kuitenkin järjestelmä eli kapitalismi ”tietää paremmin”, kuinka vammaisten tulee asua. Vammaisten ääntä ei kuulla. Pääsy kulttuurin pariin teatteriin, konserttiin, elokuviin ja muualle on hankalaa.

Vammaisuuteen liittyy yhteiskunnassamme myös häpeää. Monet eivät pääse riittävästi ulos kotoaan, koska eivät ole osanneet pyytää henkilökohtaista avustajaa. Vammaisten sosiaalisella osallistumisella on rajoituksia. Kuntosaleilla, ravintoloissa, kouluissa, neuvoloissa ja opiskelija-asunnoissa sanotaan, ettei niissä käy vammaisia, tai ettei siellä työskentele vammaisia. Esiintykö teatterissa vammaisia? Onko vammaisia professoreja tai tutkijoita?

Liikuntavammaiset

Liikuntavammaisuus aiheutuu muun muassa CP-vammaisuuden, lihassairauksen, synnynnäisten raajojen ja tukielinten epämuodostumien, raajan tai raajanosan puutosten, kasvu- ja luutumishäiriöiden, keskushermoston sairauksien, kasvainten, selkäytimen vaurioiden, lapsuusiän reuman, tapaturmien ja joskus leikkausten seurauksena. Liikuntavamma aiheuttaa aina haittaa jokapäiväisessä elämässä rajoittaen tai estäen liikkumista ja itsenäistä toimintaa. Tila saattaa olla pysyvä, etenevä, paraneva tai vaihteleva ja sillä on vaikutuksia elämään ja sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Eduskuntaan pääsee pyörätuolilla, mutta montako vammaista työskentelee eduskunnassa? Entä työskenteleekö heitä yhtiöiden johtokunnissa, kauppojen kassoina, automyyjinä, insinööreinä, pankkivirkailijoina, hotellin vastaanotto-virkailijoina, kosmetiikkaesittelijöinä, lääkäreinä tai tuomareina?

Kuljetuspalvelut yhdistetään säästöjen nimissä, jotta vammaiset eivät ”käyttäisi väärin” palveluja. Kun mahdollisimman monta vammaista kuljetetaan samalla kyydillä, vammaisen pitää tilata taksi pari tuntia ennen matkaansa. Eikö vammaisella ole koskaan kiire minnekään? Kuljetuspalvelun pitäisi toimia yksilöllisten tarpeiden mukaan.

Ramppien rakentaminen ja liikenteen sujuvuuden parantaminen ei ole teknisesti vaikeaa, mutta niin ei tehdä väärin asenteiden ja ajattelamattomuuden vuoksi. Liikuntavammaisia kuntoutetaan, mutta ympäristöä ei paranneta. Jos luiskia on riittävästi, vammaiset liikkuvat enemmän, ja asenteet heitä kohtaan tulevat myönteisemmiksi. Myönteisten asenteiden myötä luiskia saadaan. Pyörätuolilla liikkuvien esteitä ovat korkeat kynnykset, raskaat ovet ja automaattiovet, jotka eivät tunnista tulijaa riittävän alhaalta.

Näkövammaiset

Näkövammainen on heikkonäköinen tai sokea ihminen, jonka näkökykyä ei pystytä korjaamaan normaaliin silmälasien avulla ja jolla ei kummassakaan silmässä ole normaalia näköä. Vamma voi olla synnynäinen tai vamman voi aiheuttaa sairaus tai tapaturma. Täysin sokeat ihmiset ovat harvinaisia ja sokeat saattavat nähdä valon ja jopa hahmoja.

Näkövammaisille ympäristö ei tarjoa kunnollisia maamerkkejä, joita seurata. Aukeat paikat ovat hankalia. Metroasemilla on vaikea löytää lipun leimauslaitte. Jos hissisä on hipaisunappulat, ei ole helpo painaa oikeaa nappulaa. Näkövammainen ei tiedä, milloin hissi on halutussa kerroksessa. Uusissa hisseissä saattaa olla kerroksen kuulutus.

Verkkosivuista viitisen prosenttia on esteettömiä näkövammaisten apuvälineille. Sähköpostien liitetiedostoissa on kuvia, joissa ei ole kuvatekstiä. Pankkien, joukkoliikenteen ja muiden palveluiden sivujen tulisi toimia apuvälineillä. Ihmiset eivät puhu näkövammaiselle, vaan avustajalle tai muulle seurassa olevalle näkeväälle. Nuoret miehet ja muutkin kulkevat katse älypuhelimensa näyttöihin kohdistuneina. Japanissa monet näkövammaiset epäröivät liikkua julkisilla paikoilla, koska he pelkäävät ruutuihin tuijottavia törmäilyitä.

Kuulovammaiset

Kuulovamma tarkoittaa kuuloa heikentävää vammaa. Kuulovamman

voi aiheuttaa onnettomuus, sairaus, voimakkaalle äänelle altistuminen tai perimä. Kuulovamman aste voi olla lievä, keskivaikea, vaikea tai erittäin vaikea.

Kuurot selviytyvät lentokentillä, koska lennot ja muutokset niihin näytetään tauluilla. Rautatieasemilla muutokset eivät aina tule näyttöihin, vaan niistä kuulutetaan. Kuuron on otettava kokouksiin, luennolle, seminaareihin ja tapahtumiin viittomakielen tulkki mukaan. Viittomakieliä pidetään ala-arvoisina, vaikka ne ovat eri maissa omia erilaisia itsenäisiä kieliä. Terveysasemien kanssa tulisi voida asioida tekstiviesteillä ja sähköpostilla.

Vammaisten ääni kuuluviin

On esitetty vammaisasuntojen rakentamista vain talojen kahteen ensimmäiseen kerrokseen eli vähiten arvostettuihin asuntoihin. Eivätkö vammaiset tarvitse näköalaa? Pitäisikö vammaisten kulkea takaoven kautta? Syntykö kahden kerroksen väkeä? Vammaisten ääni on vaimennettu, mutta heidän tulee osallistua suunnitteluun ja päätöksentekoon alusta alkaen eikä vasta lopussa, jolloin usein on myöhäistä.

On toimittava avoimen poliittisesti ja sitouduttava vammaisten etujen ajamiseen. Vammaisuus hahmotetaan yksilön ja yhteiskunnan suhteen kautta eli yksilön ongelmat ovat yhteiskunnallisia kysymyksiä. Suomen YK-liitto on julkaissut vihkosen YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista ja sopimuksen valinnainen pöytäkirja, joka on luettavissa alla olevasta osoitteesta.

Hannu Kautto

Lähteet:

Ora, J., Kun yhteiskunta on este, Yliopisto 9/2013
http://www.youtube.com/watch?v=L_6XCj7knxE
Vehmas, S., Vammaisuus ja yhteiskunnallisesti luodut haitat, juhlatilasto 4.12.2013
Korhonen, R., Terveisiä Vammaisneuvostopäiviltä, Uusi Invalidi 4/2013
Isokangas, A., Digitaalista kaveria ei jätetä, MPC 12/2013
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vammaisuus>
<http://fi.wikipedia.org/wiki/N%C3%A4k%C3%B6vamma>
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kuulovamma>

Toiminta asukastalojen puolesta käynnistynyt

Helsinki pohtii kaupunginjohtaja Jussi Pajusen asettaman työryhmän selvityksen pohjalta sote-viraston ylläpitämien asukastalojen ”uudelleen organisoimista”. Ehdotuksessa asukastalojen toiminta siirtyisi vuoden 2015 alusta järjestöjen operoitavaksi. Kaupungilla on noin 50 avointa asukastilaa, joista suurinta osaa ylläpitää alueellinen yhdistys tai järjestö. Kaupunki itse ylläpitää kymmentä asukastaloa, joiden toiminnassa on ennaltaehkäisevän sosiaalityön ulottuvuus. Lisäksi kaupungin omissa asukastaloissa työllistyy vuosittain tuetun työtoiminnan kautta noin 300 helsinkiläistä.

Helsingin kaupungin Asukastalojen puolesta-verkosto on huolissaan miten järjestöt ja yhdistykset löytäisivät voimavarat tämänkaltaisen asukastalotoiminnan järjestämiseen. Kaikille avoimet -

Kuva: Antero Nummira

Narinkkatorilla 26.3 10 uhanalaista asukastaloa esittelivät toimintaansa. Pääteeksi marssittiin kaupungintalolle ja luovutettiin 900 nimeä sisältävä ”asukastalojen puolesta-adressi” valtuustoryhmille.

asukastalot ovat paikkoja kohdata toisia ihmisiä ja osallistua ympäröivään yhteiskuntaan. Kaupungin ennaltaehkäisevän sosiaalityön fyysinen läsnäolo asukastalotoiminnassa on tärkeää pyrittäessä ehkäise-

mään alueellista eriarvoistumiskititystä.

Jo aikaisemmin Sosiaali- ja terveysvirasto on supistanut re-

Jatkuu sivulla 9

Meksikon seminaari 2014: Itsemääräämisoikeuden puolesta - imperialismia vastaan

Tommi Lievemaa on EU-vaaleissa STP:n ehdokas ”Hyvinvointivalti-on puolesta- Ei EU:lle”- listalla.

Avajaispäivänä vieraiden joukossa nähtiin Hondurasin entinen presidentti, nykyinen kongressiedustaja Manuel Zelaya, joka myös piti puheen avajaisissa. Zelayalla on ensi käden kokemusta USA:n imperialismista Latinalaisessa Amerikassa. Zelaya oli presidenttinä vastoin ennakko-odotuksia ryhtynyt harjoittamaan hyvin edistyskellistä politiikkaa, kuten minimipalkan toteuttaminen, mikä suututti maassa aiemmin pidäkkeitä toimineet suurkapitalistit. Seurauksena hän joutui vuonna 2009 pakenemaan Hondurasista USA:n masinoiman vallankaappauksen seurauksena.

Useissa puheenvuoroissa nousi esille kysymys yksinapaisesta maailmasta. Yleisesti oltiin sitä mieltä, että USA:n johtama yksinapainen maailma on kriisissä, ja että tarve moninapaiselle maailmalle on huutava. Aihe valittiin ensi vuoden seminaarin erääksi pääteemaksi. Tapahtumat mm. Libyassa, Syyriassa, Hondurassissa, Venezuelassa ja Ukrainassa nähtiin USA:n ja sen eurooppalaisen alihankkijan, EU:n, harjoittaman imperialismin jatkumona. Yleisesti nähtiin, että Venäjän, Kiinan sekä laajemmin

Osallistuin Kommunistien Liiton edustajana Meksikon työväenpuolueen (PT) vuotuisen kansainväliseen seminaariin ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta”. Pääkaupunki Mexico Cityssä pidettyyn seminaariin osallistui vieraita 37 eri maasta, pääpainon ollessa Latinalaisen Amerikan maissa. Seminaarissa oli 210 kansainvälistä vierasta, meksikolaisia osanottajia oli 330. Kommunistien Liitto oli ainoa suomalainen seminaariin osallistunut järjestö.

Tommi Lievemaa keskusteli useiden eri maiden seminaariedustajien kanssa poliittisista kysymyksistä. Kuvassa oikealla Yiannakis Skordis Kyproksen AKEL-puolueesta.

kin BRICS-maiden (em. lisäksi Brasilia, Intia, Etelä-Afrikka) vahvistuminen ja vastaavasti USA-EU-akselin heikentyminen on paras vaihtoehto edistyskellisten maiden itsemääräämisoikeuden turvaamiseksi.

Tästä esimerkkinä Uruguyan kommunistisen puolueen kansainvälisten asioiden sihteerin Daniel Coira Cabrera totesi keskustelussamme, että USA:n tavoitteena on kaataa Venezuelan ja Kuuban hallitukset, joiden kaatuminen merkitsisi käytännössä Latinalaisen Amerikan edistyskellisen kehityksen loppua. Venäjä on puolestaan ilmaissut tukensa Venezuelalle. Hondurasin vuoden 2009 vallankaappauksen päivinä nähtiin Venezuelan pääkaupungin Caracasin taidalla venäläisiä Suihoi-hävittäjiä. Venäjä halusi tällä viestittää USA:lle, ettei Venäjä tulisi katsomaan sivusta USA:n mahdollista sotilaallista

aggressiota Venezuelaa kohtaan.

Ukrainan uusfasismi osa laajempaa fasismin nousua Euroopassa

Venäjän federaation kommunistisen puolueen edustajan, keskuskomitean sihteeri Nikolai Arefievin puheenvuoron aiheena oli Ukrainan tilanne. Arefiev totesi, että kansainvälinen porvarillinen media on käsitellyt Ukrainan tapahtumia vääristyneesti ja puolueellisesti. Ukrainan kriisin taustalla on Arefievin mukaan vuosia jatkunut kamppailu Viktor Janukovitshin Alueiden puolueen ja oppositioryhmiä kuten Julia Timoshenkon Isänmaa-puolueen ja eräiden uusnatsiryhmien välillä.

– Kiovassa puhkesi väkivaltaisuksia, joista raportoitiiin sekä ukrainalaisessa että kansainvälisessä mediassa hyvin yksipuolisesti. Banderan kannattajat esitettiin rauhanomaisina mielenosoittajina, ja heidän vastustajansa kansan vihollisina. Ihmiset kuitenkin yleisesti ymmärtävät, että Euromaidanin aiheuttaneet syyt olivat laajempia, kuin Janukovitshin kieltäytyminen EU-assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisesta. Ensimmäistä kertaa sitten Kolmannen valtakunnan luhistumisen Eurooppa joutui Ukrainassa kohtaamaan katalan yrityksen elvyttää fasismi uudelleen, sanoi Arefiev.

Yhdysvaltojen hiljainen hyväksyntä uusnatsismin renessanssille paljastaa Ukrainan uuskolonialistisen aseman globaalissa järjestelmässä. Yhdysvaltojen kynninen asenne uusnatsien nousuun ei yllätä ketään, sillä Yhdysvallat

on aina tukeutunut äärioikeistoon geopolittisten tavoitteidensa saavuttamiseksi, muistutti Arefiev. Äärioikeistolaisten liikkeiden nousu Ukrainassa voidaan Arefievin mukaan nähdä osana laajempaa fasismin nousua Euroopassa, mikä puolestaan on seurausta kapitalismin pahenevasta maailmanlaajuisesta kriisistä. Arefiev ilmaisi huolensa mahdollisuudesta, että kommunistisesta puolueesta tulee laitton uuden vallanpitäjien hallitsemassa Ukrainassa.

Arefiev huomautti, että Ukrainan tilanne on heijastusta lännen (USA, EU, Nato) ja Venäjän vastakkainasettelusta. Imperialistinen USA ja sen eurooppalaiset liittolaiset yrittävät hajottaa vallitsevan geostrategisen tasapainon Euroopassa, ja ulkoapäin pakottaa Ukrainaan ja sen itäisille kumppaneille näille vierasta mallia.

Tänä vuonna huhti-toukokuussa tulee kuluneeksi 70 vuotta siitä, kun Krimin niemimaa vapautettiin natsimiehittäjien kynsistä. Krimillä ei mitenkään voitu hyväksyä Kiovan uusfasistisen, laiton hallinnon ja Bandera-joukkioiden valtaa, totesi Arefiev. Krimin irtottautuminen Ukrainasta oli siten kansalaisten luonnollinen reaktio tapahtumiin. Hän korosti, että liittymisprosessi kansanäänestyksineen oli läpinäkyvä ja demokraattinen. Ylivoimainen enemmistö Krimin ja Sevastopolin asukkaista oli Venäjään liittymisen kannalla.

Venezuelassa vallankaappaus Ukrainan malliin?

Keskustelin Venezuelan tilanteesta Latinalaisen Amerikan parlamentin Venezuelan ryhmän johtajan, Venezuelan kommunistisen puolueen kansainvälisten asioiden sihteerin Carolus Wimmerin kanssa. Wimmerin mukaan Venezuelan tilanne on hyvin vakava. Hän totesi, että USA:n masinoiman horjutuskampanjan tavoitteena on vallankaappaus ja väliaikaishallitus – aivan kuten Ukrainassa. Lyhytaikainenkin väliaikaishallitus kykenisi, kuten Ukrainassa, saattamaan voimaan monia merkittäviä sopimuksia. Kansallisen öljyteollisuuden yksityistäminen kansainvälisten suuryhtiöiden käsiin on eräs suurimmista mahdolliseen väliaikaishallintoon liittyvistä uhkakuvista Venezuelassa.

Oppositio hallitsee edelleen vahvasti Venezuelan mediaa, jota Wimmer nimitti ”oppositiopuolueeksi”. On hyvin outoa, että tästä huolimatta Venezuelaa nimitetään länsimaissa sitkeästi ”diktatuuriksi”. Wimmer totesi, että USA:a ei kiinnosta Venezuelan demokraattinen oppositio; heitä ei mediassa juuri näy. USA:a kiinnostaa ainoastaan äärioikeisto, kuten Ukrainassa.

Oppositio ei kunnioita vaalitulkoksia, vaan väittää välittömästi vaalien jälkeen, että yli puolet kansasta vastustaa hallitusta. Sillä toiseikalla, että Nicolas Maduro voit-

ti vaalit yli miljoonalla äänellä, ei ole opposition mielestä merkitystä. Wimmer muistutti, että Venezuelan vaalit ovat hyvin läpivalaisia. Paikalla on EU:n vaalitarkkailijoita, Jimmy Carter Centerin tarkkailijoita jne. Vilpin mahdollisuutta ei käytännössä ole siitäkään syystä, että äänestysjärjestelmä on automatoitu.

Venezuelan horjuttamisessa on Wimmerin mukaan kyse siitä, että USA pyrkii palauttamaan itselleen hallinnan, joka sillä on perinteisesti ollut Latinalaisesta Amerikasta. USA on viime vuosina menettänyt asemiaan maanosassa johtuen siellä tapahtuneesta edistyskellisestä vasemmistolaisesta kehityksestä.

Solidaarisuutta Korean DKT:lle

Meksikon seminaarin osanottajat hyväksyivät maailman kommunistisille ja työväenpuolueille sekä muille edistyskellisille organisaatioille osoitetun solidaarisuusvetoomuksen Korean demokraattisen kansantasavallan tukemiseksi. Vetoomuksessa osoitetaan voimakasta tukea Korean DKT:n kansalle sekä Korean työväenpuolueelle heidän pyrkimyksissään rakentaa Songun-aatteen avulla itsenäistä, voimakasta ja menestyksellistä sosialistista valtiota, huolimatta imperialistien jatkuvista horjutus- ja eristämistoimista.

Vetoomuksessa todetaan, että Toveri Kim Jong Unin ohjauksessa Korean DKT ottaa edistysaskeleita kohti menestyksestä ja vaurasta tulevaisuutta, mikä rohkaisee maailmanlaajuisesti edistyskellisiä puolueita ja kansoja, jotka tavoittelevat itsenäistä elämää uudenlaisessa yhteiskunnassa.

Korean DKT:n omassa seminaaripuheenvuorossa todettiin, että kaikissa maanosissa ja maissa on tänä päivänä havaittavissa suuntautuminen riippumattomuuteen. Uuden itsenäisen, rauhanomaisen ja vauraan maailman saavuttaminen vaatii maiden, edistyskellisten kansojen ja puolueiden välisen solidaarisuuden ja yhteistyön lisäämistä. Korean DKT arvostaa suuresti alueellisten järjestöjen, kuten CELAC, ASEAN ja Afrikan Unioni, ponnisteluja imperialistien hallintapyrkimyksiä vastaan.

Kommunistien Liiton puheenvuorossa toin esiin Ukrainan tilanteen lisäksi tulevat EU-vaalit sekä osallistumisemme niihin yhteisellä edistyskellisellä listalla SKP:n kanssa. Korostin myös tarvetta luoda yhteinen, kapitalismin rajat ylittävä taktiikka ja strategia kansainväliselle työväenliikkeelle. Toin esiin marxilaisen filosofian edelleen kehittämisen tarpeellisuuden. Totesin, että kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee menestyksenkäs ainoastaan silloin, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Tommi Lievemaa

Hondurasin vallasta syösty presidentti Manuel Zelaya puhui seminaarin avajaisissa. Zelaya osallistui muutoinkin seminaariin avajaispäivänä.

Toiminta asukastalojen puolesta käynnistynyt...

Jatkoa sivulta 8

sursseja alueellisesta sosiaalityöstä. Päätös koskettaa etenkin lähiöissä toteutettavaa etsivää ja jalkautuvaa työtä.

Vuoden 2014 aikana päätetään sote-viraston asukastalojen kohtalosta. Helsingin kaupungin ”Asukastalojen puolesta- verkosto” toimii asukastalotoiminnan yhteiskunnallisten ja sosiaalisten vaikutusten kehittäjänä. Verkoston toiminnan muotoina ovat asukastalotoiminnan ja sen merkityksen näkyväksi tekemi-

nen (tempaukset ja mielenilmaukset), tiedon kerääminen päätöksenteon vaiheista sekä pyrkimys dialogiin suhteessa kaupunkiin.

Sote - viraston asukastalojen puolesta on järjestetty kolme mielenilmausta (15.1; 21.1 ja 23.3.) joiden yhteydessä on toimitettu päättäjille tietoa asukastalotoiminnan merkityksestä sekä vaikuttavuudesta. Tempauksiin on osallistunut yhteensä noin 300 helsinkiläistä. Sotelautekunta asetti kokouksessaan 21.1. sote- virastolle tehtävän selvittää mahdollisuutta säilyttää asukastalot kaupungin oma-

na toimintana ja tuoda esiin tätä puoltavat tekijät. Selvitysprosessin aikana olisi kuultava myös käyttäjäryhmiä.

Verkosto luovutti 26.3. järjestetyn tapahtuman päätteeksi kaupungintalolla valtuustoryhmille vetoomuksen sote-viraston asukastalotoiminnan säilyttämisestä, jossa oli miltei tuhat talojen käyttäjien ja ystävien nimeä. Helsingin kaupungin ”Asukastalojen puolesta- verkosto” on puoluepoliittisesti sitoutumaton, avoin ja jäljä kansalaisverkosto.

Toim. Antero Nummiranta

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta?

Tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 10.5.-14 klo 12.00-16.00 kirjan talolla os. kirja-työntekijäkatu 10 B., kokoushuone 1, 3. kerros. Käsitellään seuraavia teemoja:

Suomi, EU ja 20 vuotta

Onko muutos vielä mahdollinen? Heikki Männikkö

Millainen Eurooppa EU:n jälkeen? Susanna Kaukinen

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Tervehdimme Suomen työkansaa Vappuna 2014

Yhdessä työväenpolitiikkaa työkansan...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform

Helsinki	Simo Heikkinen
SFT:n hallitus	Paavo Heikkinen
	Kaarina Heikkinen
	Marja Lahdenperä
Timo Kangasmaa	Heikki Sipilä
Esko Auervuolle	Tuntematon Korean ystävä
Juho Haavisto	Ari Kukkonen
Esko Koivisto	Irja Kukkonen
Paavo Heikkinen	Pekka Tiainen
Ville Rahikainen	Nimbe Nieminen
Timo Nieminen	Marja Pesonen
Helsinki	Larmo Lehtola
	Antti Siika-aho
	Johannes ja Tintti
Espoo	
	Hannu Kautto
	Tommi Lievemaa
	Reijo Rytkönen
Espoo Otaniemi	
	Heikki Männikkö
	Pentti Ek
	Mamma Miia
	Jaana Nurmi
	Matti Suominen
	Pave & Elviira
	Punapaita
	Pertti Salmi
	Pekka Sievänen
	Hyvää vappua kaikille työttömille
	Sisun Mummi
	Jouko Penttilä
	Hauskaa vappua
	Nelly & Mishka
	Elina Kämppi
	Kesäpuutarhuri

Katariina Nurminen

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Unto Nikula

Tuusula

Markku Nieminen

Porvoo

Pertti Pitkänen
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Aune Manelius
Kaija Siippainen
Vera Wahrman
Anneli Suni
Hannu Henttonen
Hannu Hämäläinen
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Pekka Kokkinen
Tuukka Wahrman
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Raimo Järvelä

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Galina Rintala
Mauri Rintala
Minna Ekman
Markus Uutela
Kirsi Ruohomäki
Reino Intovuori
Veera Eloranta
Helena Tuomaala
Ani Leikonniemi

Hannu Rainesto
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Raimo Paavola
Timo Turunen
Silja Mölkanen

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius
Esa Haaristo
Heikki Laaksonen

Pori

Pekka Lundgren

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Martti Satri
Risto Koivula
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Matti Linna
Ville Mäkinen

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Vaasa

Henri Autero

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Hämeenkyrö

Kalle Toivola
Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi
Kalevi Nurmi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Savonlinna

Juha Bilund

Kuopio

Juhani Tanski
Matti Tissari

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Joensuu

Raimo Ruttonen
Ari Sulopuisto

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Torshälla, Ruotsi

Esa Salomaa

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven

Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Polttava kysymys: Nykymenolla olemme matkalta kohti 3.7 – 5.8 asteen lämpötilan nousua vuosisadan lopussa. Olemme tulleet risteykseen, jossa kulkemaltamme ilmastokatastrofin tieltä vain hetken verran enää avautuu polku toiseen suuntaan kohti suojeltua ilmastoa ja parempaa elämää. Vielä pystymme vaihtamaan suuntaa, teemmekö sen?
Mämmiveikko

Edistyksen ja itsemääräämisoikeuden puolesta, kapitalismia ja imperialismia vastaan. Ei EU:lle, Ei Natolle.
Tommi Lievemaa

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää Vappua. Yhdistäkäämme voimamme uusliberalismia vastaan ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää Vappua ja kesän alkua.

Kansan äänen järjestöt kehottavat kaikkialla osallistumaam Vapunpäivän viettoon			
Helsingin vappu	(Kaivokatu- Mannerheimintie- Pohjoinen Esplanadi- Unioninkatu- Pitkäsilta ja Sil- tasaarenkatu). Hakaniemen torilta jatkamme marssia To- koinrantaan yhteiseen Työ- väen vappujuhlaan, jossa pu- huvat mm. Juha-Pekka Väi- sänen (SKP), Tommi Lieve- maa (STP) ja Nozar Nazari (Iranin kom. puolue)	sen Tokoin rannan vappujuh- tan jälkeen perinteisen vap- pujuhlan Hermannin ker- holla, os. Hämeentie 67, al- kaen noin klo 13.30. Paikal- le pääsee keskustasta mm. raitiovaunu nro. 6:lla, jos- ta jäädään pois Vallilan kou- lun luona Vellamonkadun ja Hämeentien kulmassa. Tilai- suudessa tarjolla hyvää vap- puruokaa, ohjelmaa, puheita ja kahvipöytää.	meenlinnan seudun osas- tojen kunniakäynnit ("pit- kä vappumarssi") Toverihau- doilla seuraavasti: 29.4 tiistai- na kokoontuminen Idänpään S-marketin paikoitusalueella klo 16.30, josta siirtyminen omilla autoilla ensin Lammin Konnarille, jossa kunniakäyn- ti n. 17.00; Tuulos, Syrjäntaka n. 17.30; Valkeakosken nais- komppanian hauta, Hauho, Mustila n. 18.00; Hauho, Vih- niö n. 18.30; Hauho, Alvet- tula n. 19.00; Hauhontaus- ta (Killintie) n. 19.30; Tyrvän- tö kk hautausmaa n 20.00 ja
Helsingissä aloitamme va- pun vieton kokoontumalla klo 09.00 yhteiseen muisto- tilaisuuteen Helsingin Eläin- tarhaan kansalliselle Puna- kaartilaisten muistomerkil- le. Tilaisuuteen pyydetään tuomaan järjestöliput mu- kaan.	Vappujuhla Herman- nin kerholla.	Vappu Hämeenlinnan seudulla	Hattula uudenkirkon hauta- usmaa n. 20.30.
Helsingin työväen- järjestöjen yhteinen vap- pumarssi kokoontuu klo 10.00 alkaen Rautatiento- rilla. Vappumarssi lähtee klo 11.00 perinteistä reittiä	Kansan äänen järjestöt se- kä Hermannin Naiset järjes- tävät vappumarssin ja yhtei-	Skp:n Janakkalan ja Hä-	Kunniakäyntejä jat- kamme 30.4 keskiviikkona aloittaen Janakkalan kirkolta klo 16.30; Renko kk n. 17.15; Ahveniston sairaalanmäen haudat 4 kpl n. 18.00; Ahve- niston hautausmaa n. 19.00; Kettumäen toverihauta n. 19.15; Kaupunginpuisto (Pyövelinmäki) n. 19.30, Va- najan kk n. 20.00 ja Kalvola kk Hautausmaa n. 20.30.
			1.5.Vappupäivänä kun- niakäynti Idänpään toveri- haudalla klo 10.00 jonka jäl-

...ja ympäristömme ehdoilla - STP & Kansan ääni

Naistenpäivänä puhumme proletariaatin asemasta

Suomen naiset saavuttivat äänioikeuden toisina maailmassa vuonna 1906. Sen jälkeen vaadittiin ankara kamppailu, jonka tulok-

sena naisilla tunnustettiin olevan miesten kanssa tasa-arvoiset oikeudet kaikilla yhteiskunnan aloilla, niin opiskelussa, työelämässä, kuin parisuhteessakin. Tällä hetkellä Suomi on maailman johtavia maita, jos laskentaperusteeksi otetaan Arkadianmäellä istuvien naisedustajien määrä. Kahdestasadasta edustajasta kahdeksankymmentäkuusi on naisia. Ministereistä naisia on lähes puolet. Myös presidentit olivat kahden kauden verran Tarja Halosia.

Tämän joukon luulisi kykenevän valvomaan myös naisten tasa-arvoista asemaa yhteiskunnassamme. Toisin on kuitenkin käynyt, sillä tämän ennätysellisen naisvaltaisen eduskunnan toimikaudella on yhä enemmän heikennetty hyvinvointiyhteiskunnan perusteita. Nämä leikkaukset ovat koskettaneet lähes kaikkia suomalaisia, mutta erityisen suuri vaikutus niillä on ollut naisten asemaan ja mahdollisuuksiin. Toki on edelleen niin, että naisten koulutustaso on jatkanut kasvuaan, mutta mahdollisuudet jatkaa opiskelujen jälkeen työelämässä ovat heikentyneet. Kuntaliitokset ja terveydenhuoltoalan laaja yksityistäminen ovat johtaneet siihen, että naisvaltaisilla aloilla työehtoja on heikennetty ja muun muassa pakkoyrittäminen on käynyt yhä tavallisemmaksi.

Kun hyvinvointiyhteiskunnan järjestelmiä puretaan ja heikennetään, vaikuttaa se kaikkein voimakkaimmin naisten elämään. Toimiva hyvinvointiyhteiskunta on juuri naisten paras ystävä. Hoivavastuu niin ihmisten elämän alkuun kuin loppupuolellakin kaatuu naisten niskaan. On sitten puhe pienistä lapsista tai vanhenevista vanhemmista. Molempien hoito tuppaa jäämään naisten harteille. Poikkeuksia,kin toki on ja se on hyvä. Suomalaiset naiset eivät ole laajasti jääneet kotiin lapsia hoitamaan, vaan päinvastoin he ovat palanneet työelämään nopeammin kuin kanssasarensa muissa Pohjoismaissa. Tämä on ollut paljolti hyvän päivähoito-

Perinteiseen tapaan Kansan äänen järjestöt ja Hermannin naiset järjestivät Kansainvälisen Naistenpäivän tapaamisen 8.3. 14. Avauspuheenvuorossaan Timo Kangasmaa kertoi työläisnaisliikkeen sodanvastaisesta perinteestä. Eurovaaliehdokas Tiina Sandberg nosti juhlapuheessaan esiin naisten oikeudet tilanteessa, jossa ”on tehtävä kahta työtä, toista josta maksetaan ja toista palkatonta”. Tilaisuudessa puheenvuoron käyttivät myös eurovaaliehdokkaat Tommi Lievemaa ja Juhani Tanski. Tommi puuttui lapsityövoiman käyttöön ja naisten proletariaatin asemaan.

Kuva: Heikki Mänttö

järjestelmän ansiota. Erityisesti yksinhuoltajäideille päivähoitopalvelut ovat välttämättömyys. Ilman joustavia järjestelyjä ja tukitoimia ei yhden vanhemman perheen ainoa huoltaja voi käydä töissä. Tavalinen kahdeksasta neljään hoito ei pelkäästi riitä.

Lastenhoidon lisäksi myös ikääntyneiden vanhempien hoito on katsottu naisten tehtäväksi. Tämän päivän Suomessa myös vanhustenhoito on joutunut leikkausten kohteeksi. Kukaan tuskin haluaa jättää vanhempiaan heitteille, vaan yhteiskunnan ollessa kykenemätön kantamaan vastuutaan entisistä veronmaksajistaan, tulee yhä suurempi joukko naisia valitsemaan ”vapaaehtoisena” vetäytymisen työmarkkinoilta ja ryhtymisen omaishoitajan rankkaan tehtävään. Tässäkin juustohöyläajat ja tehostajat repivät säästöjä juuri naisten selkänahasta.

Jatkuvasti rankemmaksi käyvä työelämä on myös omiaan asettamaan naiset mahdottoman tehtävän eteen. On oltava äärimmäisen tehokas työntekijä ja samaan aikaan turvattava Suomen tulevaisuus. On tehtävä kahta työtä, toista josta maksetaan ja toista palkatonta. On käsittämätöntä, että päästyään Arkadianmäelle, unohtavat naiset välittömästi muiden naisten etujen ajamisen ja liittyvät ennakkoluulottomasti samaan kueroon vaatimaan leikkauksia ja heikennyksiä. Sen sijaan, että kehitettäisiin ja parannettaisiin hyvinvointiyhteiskunnan tukea ja palveluita,

joita kiistatta tarvitaan vaikeina aikoina enemmän.

Myös Euroopassa kehitys etenee samaan suuntaan. Espanjan hallituksen ajama lakimuutos aborttioikeuden erittäin tiukasta rajoittamisesta osoittaa, että vallan keskittäminen oikeistolle on edelleen tärkeämpää, kuin jo muutenkin tiukoilla olevien pienituloisten naisten asema. Toivon, että mahdollisimman moni teistäkin allekirjoittaisi Euroopan vasemmiston vetoomuksen tuota lakimuutosta vastaan. Työväenliikkeen tavoitteena on tasa-arvo. Se tasa-arvo on paljon laajempaa kuin pelkästään sukupuolten välisiin kysymyksiin keskittyvä ja pyrkii muuttamaan yhteiskunnan rakenteita niin, että syrjintä muuttuu pikku hiljaa mahdottomaksi kaikilla tasoilla. Rakenteiden muuttaminen on kuitenkin hidasta. Paljon nopeammin voimme vaikuttaa omiin mielipiteisiimme ja toimintatapoihimme. Siksi pyydänkin nyt teiltä kaikilta, että uhraatte silloin tällöin hiukan aikaa omien ennakkokäsitystenne tarkasteluun ja muutatte tietoisesti sellaisia ajatus ja käyttäytymismallejanne, jotka pohjautuvat sukupuoleen.

Naisten ja miesten välillä ei ole sovittamatonta ristiriitaa kuten työn ja pääoman välillä. Jälkimmäisen muuttamiseen tarvitsemme vallankumouksen, mutta ensimmäisen muuttaminen alkaa tänään meistä jokaisesta.

Tiina Sandberg
Hyvää naistenpäivää!

Alas sota! - työläisnaisliikkeen perinteikäs tunnus

Tilaisuuden tervehdyssanat Hermannin kerholla esitti SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa: ”Viime vuodesta tämän päivä eroaa siinä, että poliittinen tilanne, etenkin Euroopassa, on kärjistetty äärimmilleen. Työläisnaisliikkeen historiassa tämä ei ole ainutlaatuisia. Montako kertaa ovatkaan äidit saaneet pelätä kriisien aikana miestensä, lastensa ja etenkin poikiensa, puolesta.

Työläisnaisliiton Tampereen edustajakokous, vuonna 1913, päätti kansainvälisen naistenpäivän vietosta Suomessa. Kokouksessa pohdittiin missä merkeissä päivää vietettäisiin ja päätettiin: ”Eduskunnan vallan laajentaminen, kunnallinen äänioikeus, militarismi sekä liittotoimikunnan kunakin vuonna määräämä kysymys ja selvitykset eri maiden naisten toiminnasta ja oikeuksista kuntaan ja valtioon nähden.” (Huomenen tiellä, sivu 22–23)

Elokuussa tulee sata vuotta ensimmäisen maailmansodan alkamisesta. Työläisnaisliike otti kantaa sodan ja rauhan kysymyksiin jo vuonna 1909 Lahdes-pidetyssä kokouksessa. Tuolloin oli sotavarustelu ensimmäiseen maailmansotaan täydessä käynnissä. Ne painoivat yhä enemmän kansojen elämässä ja sodanuhka kasvoi yhä suuremmaksi. Kansainvälinen työväenliike käsitteli imperialismin ja militarismin kysymyksiä. Muistutettiin, että Suomestakin viedään niukkoja varoja sotilastarkoitukseen Venäjälle. Tuomittiin militaristiset armeijat, jotka rasittavat ihmisiä ja ovat porvariston aseksaa vastaan. Lahden kokous hyväksyi ponnen: ”Siihen nähden,

että militarismi eli seisovan armeijan ylläpitäminen, joka on nykyisen ja virkavaltaisen järjestelmän seuraus ja joka antaa yläluokalle tehokkaan asean köyhälistöä vastaan sekä nielee suuria summia valtion varoja, on köyhälistölle turmiollinen, pitää kokous välttämättömänä, että harjoitetaan innokasta militarisminvastaista agitatioita johon köyhälistön naisten tulee ottaa innokkaasti osaa sekä kodin piirissä että sen ulkopuolella.” (Ht, sivu 19)

Maailmansota toi entistä suuremman nälän ja epävarmuuden ahdistuen tavallisia naisia entistä enemmän. Samanaikaisesti nousi kansojen rauhantahto. Vuonna 1917 työläisnaisliiton edustajakokous hyväksyi sodan vastaisen vastalauseen, joka puhuttelee voimakkaalla kielellään: ”Edustajakokous tuntien sen kurjuuden, minkä imperialistinen riistosota on tuonut maamme köyhälistölle, joka kuitenkin on sodalta säästynyt ja aavistaen onnettomuuden ja hädän, mihin sodan raatelemat kansat ja niiden työväenluokat ovat joutuneet, ilmoittaa yhtyvänsä kaikkien maitten kapitalismia ja imperialismia vastaan taistelevien ’alas sota!’ vaatimukseen. Sijalle pikainen rauha.” (Ht, sivu 20)

Työväen naisliikkeen historiaa selvittelevä kirja ”Huomenen tiellä” päättyy sanoihin: ”Ne rivit, jotka kulkevat kehityksen etujoukkona ja ne rivit, jotka elämä kirjoittaa historian lehdille, kuuluvat meille. Olemme osa niistä. Yksilöt ja tapahtumat ovat erilaisia, mutta kaikki ne kulkevat samaan tulevaisuuteen.” (Ht, sivu 270)

Olkaa kaikki, ennen kaikkea naiset, tervetulleita!

Naistenpäivänä on puhuttava myös proletariaatista

Puheenvuoron käytti EU-vaalien ehdokas Tommi Lievemaa: ”Saimme jälleen hiljattain karmaisevan näytteen globaalin kapitalismin raakuudesta. Puhun tapaus Stora Ensosta. Paljon puhutaan siitä, kuinka teollisuustyöpaikat katoavat Suomesta kovaa vauhtia. Niin, onhan se selvää, että esimerkiksi Stora Ensolle ja sen omistajille tulee huomattavasti kannattavammaksi tuottaa paperia Pakistanissa lapsityövoimalla kuin Suomessa kotimaisilla työntekijöillä ja liiton liksoilla.

Tämä on talouden globalisaatiota parhaimmillaan. Lapset tekevät Pakistanissa 10-tuntista työpäivää 7 päivää viikossa muuttaman sentin tuntipalkalla Stora Enson alihankkijalle. Yhtiön suomalais- ja ruotsalaisjohtajat myöntävät asian ja yrittävät keksiä lapsityövoiman käytölle sopivia verukkeita. Suomen valtio kuuluu Stora Enson omistajiin. Minkä kannan valtio ottaa asiaan? Toistaiseksi on ollut aika hiljaista siellä suunnalla.

Naisten päivänä on syytä puhua myös naisista ja proletariaatista. Teollisuustyöpaikat katoavat halpamaihin, mutta palvelusekto-

rilla on kasvua. Julkisen sektorin matalapalkkaisista työntekijöistä enemmistö on naisia. Tämä kehitys asettaa omat haasteensa työväenliikkeelle. Olemmeko olleet riittävästi hereillä tämän kehityksen edessä? Väittäisin, että parannettavaa ja korjattavaa löytyy yhä luutuneissa asenteissa. Kokoomus aikoinaan lanseerasi Sari Sairaanhoidajan vaalikampanjassaan. Totta on, että monet matalapalkkaiset naiset jostakin kummallisesta syystä äänestävät kokoomusta. Kokoomus on onnistunut mielikuviin vahvasti nojaavissa vaalikampanjoissaan houkuttelemaan naiset puolelleen.

On kuitenkin syytä muistaa tosiasiat: Kokoomusvetoisen hallituksen harjoittama julkisen sektorin alasajo heikentää siellä työskentelevien naisten asemaa. Julkisten palveluiden kilpailuttaminen, ulkoistaminen ja yksityistäminen on osaltaan lisännyt epävarmuutta ja vähentänyt ennustettavuutta naisvaltaisilla aloilla. Tämän voi hyvin todeta vaikkapa omassa lähipäiväkodissamme, jossa nyt jo toista kertaa lyhyen ajan sisällä vaihtuu palveluntuottaja kyseenalaisen kilpailuttamisen seurauksena.

Hyvää Naistenpäivää ”.

Tasa-arvoisen maailman puolesta

Kansainvälistä naistenpäivää viettivät myös Suomessa asuvat Kurdit. Espoon Matinkylässä pidetyssä tilaisuudessa STP:n ja Kansan äänen tervehdyksen esitti Juhani Tanski:

”Kurdit ovat yhteensä 35-40 miljoonan ihmisen kansa. He ovat Lähi-idän neljänneksi suurin kansakunta ja maailman suurin etninen ryhmä, jolla ei ole koskaan ollut omaa valtiota. Heillä ei ole ollut edes autonomista asemaa Turkissa, Irakissa, Iranissa, Armeniasa, Syyriassa eikä muissa maissa.

Ottomanien valtakunnan hajottua 1. maailmansodassa vuoden 1920 rauhansopimuksessa päätettiin muodostaa kurdien asuttamasta alueesta kurdien valtio. Vuonna 1923 tehtiin uusi sopimus, jossa kurdien valtiosta luovuttiin ja Turk-

ki valtasi koko kurdien alueen.

Meillä suomalaisilla on ollut oma valtio jo yli 200 vuotta – ensin toistasataa vuotta Venäjän autonomiana, sitten kahdeksan vuosikymmentä itsenäisenä valtiona ja viimeiset parikymmentä vuotta meillä on ollut rajoitettu autonomien asema. Edellisellä autonomian kaudella Suomella oli laaja itsehallinto – vain ulko- ja puolustuspolitiikka oli alistettu Venäjän keisarikunnalle. Tänä arviolta 75-80 % meitä koskevista päätöksistä tehdään Keski-Euroopassa ja vaikutusmahdollisuutemme niihin ovat vähäiset. Meidän suomalaisten on tänään helppo ymmärtää kurdien sorrettua asemaa – on onnetonta, että vieraat valtiot tekevät kansaa koskevat päätökset.

Naapurimaamme entinen johtaja Lenin totesi, että kansa,

joka alistaa toista kansaa, ei ole vapaa. Tämä ajatus pätee myös kansakuntien sisällä. Jos jokin kansanryhmä sortaa toisia tai sukupuolten välillä vallitsee sosiaalinen, taloudellinen ja kulttuurillinen epätasa-arvo, tilanne on kestämätön. Tänä Kansainvälisenä Naistenpäivänä on todettava, että Suomessa naiset ovat erityisesti taloudellisesti miehiä heikomassa asemassa. Vaikka naisten koulutustaso on yleisesti ottaen korkeampi kuin miesten, heidän palkkansa on vain noin 83 % miesten palkoista. Epätasa-arvoisuus ei koske vain naisia – epätasa-arvo koskettaa kaikkia myös miehiä.

Haluan onnitella teitä naisia ja kiittää kaikkia siitä arvokkaasta työstä, mitä teette paremman, tasa-arvoisen maailman puolesta.

Hyvää naistenpäivää teille”.

70 vuotta sitten (17)
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun

Tammi-helmikuussa 1944 neuvostojoukot vapauttivat etelässä laajalti Dneprin oikeanpuoleista Ukrainaa. Rintama kulki 1.3.-44 linjalla Lutsk – Dubno – Šepetovka – Zvenigorodka – Kirovograd - Kri-
voi Rog – Kohovka - Dneprin alajuoksu. Raskaissa olosuhteissa oli suoritettu laajoja sotilasoperaatioita mm. Korsun-Ševtšenkovskin motti ja Kirivoi Rogin- Nikopolin vihollisryhmittymien hävitys, sekä alueen kaivosteollisuuden haltuunotto. Luotiin perusta koko Ukrainan ja Krimin vapauttamiselle. Hyökkäystä päätettiin jatkaa Ukrainan rintamilla ilman hengähdystaukoa tavoitteena vihollinen pirstominen osiin voimakkailla hyökkäyskiiloilla Polesjen - Mustanmeren välillä. Suunnitelmien mukaan 1.UR antaa pääiskun Tšortkovin kautta Tšernovitsyyn. 2.UR jatkaa Umanin kautta Beltsyyn sekä Jassyyn ja 3.UR hyökkää Nikolajevin kautta Odessaan. Fasistien eteläinen AR tuli eristää keskustan AR:sta ja työntää Romaniaan.

Kelirikko haittasi hyökkäysvalmisteluja

Hyökkäysvalmistelujen aikana 1.UR:n komentaja N.F.Vatutin tarkastaessaan hyökkäykseen valmistautuvia 60.- ja 13.A:n joukkoja ajoi 29.2.-44 saattueineen banderovilaisten väijytykseen. Syntyneessä tulitaistelussa Vatutin haavoittui kuolettavasti ja menehtyi 15.4.-44 Kiovassa. Rintaman komentajaksi määrättiin Zukov. Hän jatkoi myös päämajan edustajana rintamien hyökkäysvalmistelujen koordinointia. V-VR:n ja 1.UR:n väliin Polesjen suo-alueen eteläpuolelle muodostettiin uusi 2.V-VR ja V-VR nimettiin 1.V-VR:ksi. Rintamat saivat uutta kalustoa mm. 700 ps-vaunua sekä uusia yksiköitä. Kelirikosta huolimatta täydennys ja huolto saatiin toteutettua määrä-aikaisesti.

1.UR:n Hyökkäys eteni kohti etelää

Hyökkäyksen aloitti 4.3.44 1.UR Šepetovkan eteläpuolella 60.A:n (Tšernjahovski) ja 1.KaA:n voimin murtaen vihollisrintaman jo ensimmäisenä hyökkäyspäivänä. Hyökkäykseen yhtyivät 4.PsA ja 3.KaPsA, jotka laajensivat läpimurtoaluetta 180 km leveäksi ja n. 25 km syväksi kaistaksi. Joukot etenivät 8.3. Volotšinskiin ja katkaisivat Lvovin - Odessan välisen rautatien. Proskurovin - Vinnitsan alueen fasistijoukot joutuivat eristyksiin Ternopolin ryhmittymästä. Rintaman päävoimat etenivät 10.3. Proskuroviin ja 5.3. hyökkäykseen yhtynyt 18.A eteni Hmelnikin liepeille. 11.3. hyökkäykseen liittyi vielä Moskalenkon 38.A. Peläten Proskurovin – Vinnitsan – Kamenets-Poli-

dolskin ryhmittymän saarrostusta, keskitti vihollinen alueelle 15 divisioonaa (9 ps-div., 6 jv-div) pyrkien palauttamaan menettämänsä rataosuuden. Ternopolin – Volotšinskin – Proskurovin linjalla kehittyi 11.-19.3. ankara taistelu vihollisen yrittäessä heittää hyökkäävät neuvostojoukot takaisin. Joukkoja vahvennettiin rintaman reservistä 1.PsA:lla ja 21.3. vihollisen vastarinta murettiin ja hyökkäys eteni jälleen etelään.

2.UR eteni Bug-joelle

Hyökkäykseen siirtyi 5.3. myös 2.UR, jonka iskuryhmään kuuluivat 27.A, 52.A, 4.KaA, 2.PsA, 5.KaPsA ja 6.PsA. Vastassa oli 20 vihollisdivisioonaa. Rintama murettiin Umanin suunnalla ja 10.3. vallattiin Umanin ja Hristinovkan välinen rautatieasema. Rintaman vasemmalla sivustalla 5.- ja 7.KaA aloittivat hyökkäyksen 8.3. kohti Novo-Ukrainkaa ja Pervomaiskia pyrkien Bug-joelle, jonne vihollinen pureutui. Rintaman ps-voimat jv-yksiköt suorittivat vaikeassa kelirikossa nopean 30 km marssin, antoivat 11.3. viholliselle yllätysiskun ja valtasivat Bug-joen vasemmalta rannalta Džulinkan ja Gaivoronin asutuskeskukset.

3.UR lähestyi Nikolajevia ja Hersonia

Hyökkäyksen aloitti 6.3. 3.UR. Vastassa oli AR A. Pääisku suunnattiin Krivoi Rogin eteläpuolitse Novyi Bugiin tavoitteena murtaa saksalaisten 6.A:n rintama ja kääntää siten liikkuvat joukot Nikolajevin itäpuolella toimivien fasistijoukkojen selustaan. Päävoimina operaatioissa toimivat 46.A, 8.KaA sekä Plije-

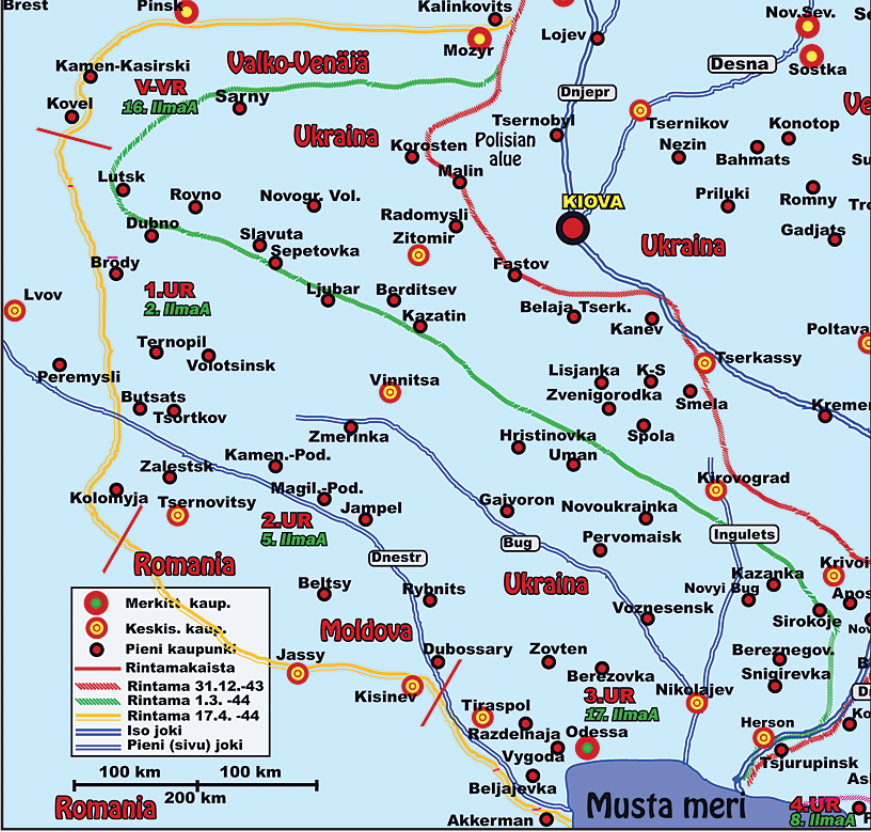
vin mek.rv-ryhmä. Vihollispuolustus murettiin ja Plijevin ryhmä tunkeutui murto-aukkoon. Novyi Bug vallattiin 8.3. Sieltä Plijevin ryhmä iski Bereznegovatojeen ja Snigirevkaan vetäytyvän vihollisen selustaan.

Rintamien hyökkäystavoitteita täsmennettiin

Ukrainan rintamien yhteishyökkäys saavutti ensimmäiset tavoitteensa. Tilanne arvioitiin ja tarkistettiin hyökkäyssuunnitelmat. Päätettiin seuraavaa: 1.UR hyökkää kohti Lvovia ja Peremyšliä edeten oikealla siivellään valtakunnanrajalle länteen ja vasemmalla siivellään Bukovinoon. 2.UR etenee lounaaseen Pohjois-Moldaviaan, ettei vihollinen ehdi järjestää siellä puolustusta. Rintaman iskuryhmän piti edetä Dnestrille oikealta Mogilev-Podolskin ja Jampelin kautta ja vasemmalta ensin Kirovogradin – Rybnitsin rautatietä ja sitten jyrkästi etelään Kišinevin suuntaan valtakunnan rajalle. 3.UR:n tuli edetä Mustanmeren rannan suuntaisesti vapauttaa Nikolajev ja Herson sekä sen jälkeen Tiraspol ja Odessa ja saavuttaa valtakunnanraja Etelä-Moldavian alueella Tonavalla. Ettei fasistien Keskustan AR pääsisi auttamaan etelämpänä toimivaa vihollista, piti 2.V-VR:n hyökätä Kovelin ja Brestin suuntaan.

Puna-armeija etenee Dnestrille ja saartaa hiteriläisiä

Rintamien hyökkäys jatkui. 24.3. 1.UR:n 20.MekJvPr saavutti Dnestrin Zaleštškin luona aloittaen joen ylityksen. Dnestrin saavuttivat myös VIIIKaA ja XIXKaPsAK. Rintaman vasen siipi eteni Dnestrille Kamenets-Podolskin ja Žmerinkan kautta taistellen rinnakkain 2.UR:n joukkojen kanssa. Maaliskuun loppuun tultessa Kamenets-Podolskin pohjoispuolelle saarrettiin 21 vihollisdivisioonaa, joiden saartamiseen idästä käsin osallistuivat 18.- ja 38.A. Kelirikon vuoksi neuvostojoukkojen raskas aseistus jäi jälkeen pääjoukoista ja osa saarretuista vihollisjoukoista pääsi pakenemaan Butšatšin kohdalla. Tätä auttoi se, että fasistien Eteläinen AR sai koottua ryhmän, joka suuntasi 4.4. iskun luoteesta käsin ulkoista saartorintamaa vastaan. Operaation kuluessa 1.UR eteni n. 350 km. Ternopolin - Tšernovitsyn alueelle syntyneen aukon paikkaamiseksi fasistit siirsivät joukkoja Jugoslaviasta, Tanskasta, Ranskasta ja Saksasta. 2.UR valtasi Mogilev-Podolskin, ylitti Dnestrin ja saavutti valtakunnanrajan Prutin luona. Murskatappion välttämiseksi Fasistit siirsivät alueelle joukkoja Ranskasta, Hollannista ja Tanskasta. 2.UR eteni edelleen Jassyn edustalle Pohjois-moldaviaan ja Romanian rajalle. 3.UR murtautui 11.3. vasemmalla siivellään Hersoniin, jatkoi sen jälkeen kohti Nikolajevia ja kääntymällä pohjoiseen katkaisi fasistien perääntymistiet merelle. Rintaman oikean sivustan joukot etenivät va-

Etelässä Ukrainan neljällä rintamalla sotatoimia jatkettiin keskeytymättä kevääseen saakka. Vaikka Ukraina on Suomea paljon etelämpänä ja Mustan meren alueella vallitsee subtrooppinen ilmasto, niin talvisin siellä on paljonkin lunta ja pak-kasia. Talvella -44 siellä oli voimakkaita myrskyjä ja kelirikko haittasi sotatoimia. Vappuun mennessä vihollinen oli työnnetty kaikkialla lähelle valtakunnan rajoja ja Moldovan pohjoisosan tasolla oli taistelutoiminta siirtynyt Romanian puolelle. 4.UR vapautti Krimin toukokuun puoliväliin mennessä. Resurssit talvitaistelujen aikana oli ohjattu Ukrainan rintamille. Kuitenkin talvella vapautettiin Leningradin alue ja myös Valko-Venäjällä edettiin. Näiden talvitaistelujen jälkeen oli vuorossa natsien karkottaminen Valko-Venäjältä ja Suomen Karjalasta.

senta sivustaa vastaan ja saartoivat alisella Ingulilla fasisteja mottiin. Siellä hitleriläiset menettivät 25000 sotilastaan kaatuneina ja 7500 otettiin sotavangeiksi.

Odessa ja Nikolajev puhdistettiin hitleriläisistä

Kaatosateista huolimatta 3.UR jatkoi hyökkäystään 26.3. Samaan aikaan 2.UR ajoi pohjoisesta käsin fasisteja Dnestrin ja Odessan väliselle alueelle. 3.UR kävi jo 26.-27.3. ankaria taisteluja Nikolajevista sekä sen satamasta ja valtasi sillanpään Bugin oikealta rannalta. Yörynnäköllä 3.UR:n joukot valtasivat Nikolajevin. Osa joukoista eteni Bolšoi-Kujalnik-joelle ja XXIIIPsAK sekä Plijevin ryhmä aloittivat hyökkäyksen Razdelnajaa kautta Tiraspoliin. 3.UR:n joukot valmistautuivat myös estämään fasistien vetäytymisen Bugilta Dnestrin taakse.

Hyökkäys jatkui keskeytymättömänä. 5.IskuA valtasi Otšjakovin 30.3. ja yleisarmeijoiden edellä toiminut XXIIIPsAK taisteli 31.3 vihollisen ps-voimia vastaan Žovtenin ja Tsebrikovin luona. Etelämpänä Plijevin ryhmä valtasi Berezovkan ja jatkoi etenemistä Razdelnajaa ja Kutšurganin laaksoa kohti. Hyökkäys Odessaan jatkui Glagolevin Tšaikovin-, Šleminin ja Tsetajevin armeijoiden voimin, joita tuki 17.II-maA. 5.IskuA:n joukot murtautuivat 9.4. ensimmäisinä Odessaan ja 13.4. mennessä Odessa ja Tiraspol oli vapautettu. Näissä sotatoimissa neuvostojoukot valtasivat suuret määrät sota- aineita. Vygodan aseman ja Odessan välinen rautatie oli täynnä erilaista sotamateriaalia kuljettavia junia.

Valtakunnanrajaa lähestytään etelässä

Päämaja suunnitteli 3.UR:n seuraavaksi tavoitteeksi edetä valtakunnanrajalle Prut- ja Tonava-jokea pitkin. Pää-isku päätettiin suorittaa rintaman oikean sivustan 57.-

, 37.-, 6.- ja 46.A:n sekä 5.IskuA:n voimin yleissuuntana Tiraspol - Kagul. Plijevin ryhmä eteni menestyksen laajentamiseksi painopistesuunnassa Komratin suuntaan vihollisen tärkeimmille perääntymisteille. 8.KaA:n tuli ylittää Dnestr Beljaevkan ja Akkermanin luona ja edetä Mustanmeren rannikkoa pitkin Tonavan suulle. Koko rintaman tuli ylittää Dnestr 18.-20.4., jota ennen 57.-, 37.- ja 46.A laajentavat sillanpäättä Dnestrin oikealla rannalla. Neljän UR:n hyökkäys päättyi v. 1944 huhtikuun lopulla linjalle Mozyr - Pinsk - Kamen - Kaširski - Brody - Kolomyja - Jassy - Dubossary - Dnestrin limaani. Nyt keskeisiksi asettuivat kysymykset Valko-Venäjän operaation valmistelusta sekä jo alkaneen Krimin vapautuksen saattamisesta loppuun.

Taistelu Krimin vapauttamiseksi käynnistyi

Krimin operaation alku osui samaan ajankohtaan Odessan ja Tiraspolin vapautuksen kanssa. Fasistit pitivät Krimistä kiinni viimeiseen saakka. Sieltä he saattoivat hallita Bulgarian, Romanian ja Turkin poliitikkoja ja uhata Neuvostoliittoa. Neuvostojoukot olivat vetäytyneet Sevastopolista heinäkuussa 1942. Niissä taisteluissa hitleriläiset menettivät kaatuneina ja haavoittuneina 300000 sotilastaan. Vuoden 1943 lopulla Pohjois-Kaukaasian R Mustanmeren laivaston kanssa ajoi vihollisen Tamanilta. Saksalaisten 17.A vetäytyi Krimille ja neuvostojoukot 56.A:n ja laivaston voimin taistelivat Kertsinniemelle sillanpään. Pohjois-Kaukaasian R muutettiin ErRA:ksi (erillinen rannikko armeija), jonka komentajaksi tuli K.S.Melnik ja se liitettiin 4.UR:aan. 4.UR:n joukot murtautuivat jo marraskuussa -43 Perekopin kannakselle, ylittivät Sivašin ja valtasivat

Vatutin kaatui banderovilaisten väijytykseen

Vatutin rintamalla talvella 1944

Jalkaväenkenraali Nikolai Fjodorovits Vatutin, 1.UR:n komentaja sai surmansa salamurhassa 28.2.1944 tapahtuneen banderovilaisten väijytyksen seurauksena. Vatutin lähti ennen tärkeää 4.3.-44 alkavaa kaikkien Ukrainan rintamien yleishyökkäystä tarkastamaan rintaman 60.- ja 13.A:aa. 60.A:n lohkolla Vatutinin autosaaattue ajoi 28.2.-44 eräässä kylässä banderovilaisten sabotaasiryhmän tuleen.

Vatutin hyppäsi autosta ja alkoi muiden sotilaidensa kanssa suojata tulellaan muiden autojen pe-

rääntymistä. Laukausten vaihdossa kenraali haavoittui lantioon. Hänet saatiin nopeasti Kiovaan, jossa hänet leikattiin, mutta hän menehtyi kuitenkin 15.4.-44. Vatutin oli taitava komentaja. Elokuussa 1940 hänet nimitettiin operatiivisen hallinnon päälliköksi ja myöhemmin sodan alussa yleisesikunnan päällikön (Žukov) ensimmäiseksi varamieheksi. Zukov kertoo, että Vatutin osasi keskittää voimia ja materiaalia ratkaisevalla tavalla painopistesuuntiin ja organisoida voimakaita iskuja vihollisen sivustaan ja selustaan, sekä järjestää eri aselajien ja puolustushaarojen tiiviin yhteistyön. Vatutinista tuli Luoteis R:n esikuntapäällikkö ja v. 1942 Brjanskin R:n (myöh. Voronežin R:n) komentaja. Syksyllä rintama nimettiin 1.UR:ksi, jonka johdossa Vatutin johti mm. Kiovan vapautusta ja yhdessä 2.UR:n kanssa Korsun-Ševtšenkovskin operaatiota.

Kuva lainattu Ukrainan kommunistipuolueen Kommunist-lehden sivulta .

70 vuotta sitten (17): Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun....

Jatkoa sivulta 12

sillanpään sen eteläiseltä rannalta. Osa ps-joukoista murtautui Armjanskiin, mutta ps-kalustoa oli jäänyt jälkeen jalkaväestä. Hyökkäys pysähtyi ps-kärjen jäädessä saarroksiin. 51.A:n päävoimien saapuessaan saarto purettiin ja ne yhtyivät ps-joukkojen kanssa. Kun Puna-armeija eteni Dneprin alajuoksulle, Perekopin kannakselle ja Sivašille sekä valtasi Kertšinniemieltä sillanpään jäi Saksan 17.A ja romanialaisia yksiköitä Krimille saarroksiin. Taistelun Krimistä arvioitiin muodostuvan vaikeaksi. Operaation päävastuu annettiin 4.UR:lle, jonka kanssa yhteistyössä toimivat ErRA, merivoimat ja Krimin partisaanit.

Krimin operaatio valmisteltiin vaikeissa olosuhteissa

Kuva: Heikki Männikkö

Polesjen alue on iso alava suo- ja räme-alue Valko-Venäjän ja Ukrainan rajalla. Sitä halkoo Tsernobylin ja Pripjatin kaupunkien kohdalla lännestä itään Dnepr-jokeen laskeva Pripjat-joki, jolla on paljon sivujokia. Siksi tämä alue on hyvin vaikeakulkuista. Mozyr, Turrov, Pinsk, Brest, Kamen-Kasirski, Kovel ja Sarny ovat tämän alueen kaupunkeja. 2.V-VR perustettiin, että se oikealla siivellään nojaa Polesjen alueeseen. Vastaavasti pohjoisempaan 1.V-VR nojasi siihen vasemmalla siivellään. Valko-Venäjällä kaikki joutuivat kokemaan sodan kauhut. Tämä kuva on pienestä Jaskovitsin kylästä, joka sijaitsee Pripjat-joen kansallispuiston alueella. Ehkä sotatapahtumat eivät tänne maaston vuoksi suoraan ulottuneet, mutta sankarivainajia sielläkin riitti. Ja edelleen heidät muistetaan.

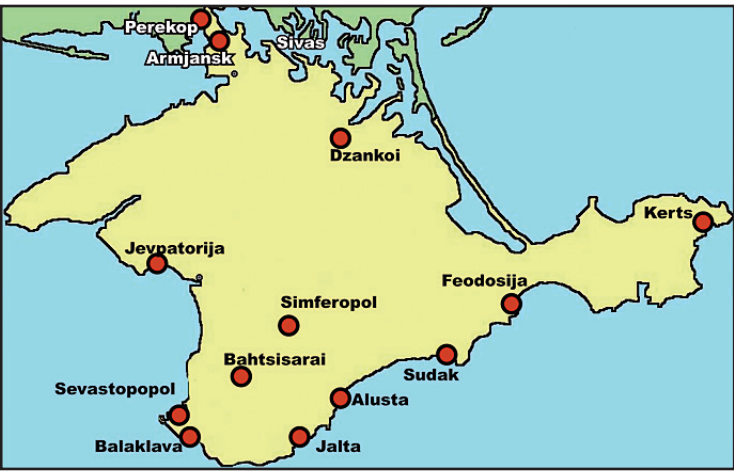
Krimille saarretun vihollisen vahvuus oli 200000 sotilasta, 3600 tykkiä, 215 ps-vaunua, 148 lentokonetta sekä merivoimia. Lisäksi ilma- ja merivoimat toimivat Krimillä Saksan miehittämiltä alueilta käsin. Fasistien 17.A:n päävoimat toimivat Krimin pohjoisosissa ja Kertšinniemelle oli sijoitettu V AK ja Romanianlaisia yksiköitä. Päähyökkäys kohdistettiin pohjoisesta Sivašin etelärannan sillanpäästä 51.A:n voimin. Samalla 2.KaA suoritti fasistien voimia sitova isku Perekopin kannakselta. Helmikuun lopussa joukkojen uudelleenryhmitys Perekopin ja Sivašin suunnalla saatiin päätökseen. Suurin ponnistuksen pioneerijoukot rakensivat kulku-yhteydet Sivašin yli. Tarvittiin useita jopa kilometrien pituisia siltoja, jotka kantoivat T-34 ps-vaunut ja raskaan tykistön. Kelirikon ja myrskyn johdosta operaation alkua jouduttiin useaan otteeseen siirtämään.

Kertšinniemiellä päämajan edustajana toimivan K.Vorošilovin kanssa koordinoitiin ErRA:n toiminta. Päätettiin, että hyökkäys siellä alkaa kolme päivää Perekopin operaation jälkeen. Hyökkäys Krimin pohjoisosissa pääsi alkamaan 8.4. ja Kertšinniemiellä 11.4. Operaation laajuutta kuvaa se, että neuvostojoukkoja siihen osallistui 330000 sotilasta. Heillä oli käytössään 6575 tykkiä ja kr-heitintä, 560 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä ja n. 1000 lentokonetta. joukoille oli toimitettu neljä peruskaliiperien tuliannosta, n. viisi poltto- ja voiteluaineannosta sekä muonaa 18 vuorokaudeksi.

Neuvostojoukot etenivät Krimillä nopeasti

Odessan vapauttamisen jälkeen Vasiljevski siirtyi 4.UR:n esikuntaan. Heti alussa 51.A:n hyökkäys pakotti natsit vetäytymään joukkojaan Kertšinniemieltä. 51.A mursi vihollispuolustuksen 10.4. ja seuraavana päivänä murtokohtaan ohjattiin XIXPsAK, joka valtasi Džankoin edeten Simferopolia kohti. Vihollispuolustus murrettiin 11.4. myös Perekopin kannaksella. Kertšinniemiellä ErRA valtasi 10.4. vihollisen ensimmäiset taisteluhaudat, siirtyivät yöllä hyökkäykseen, valtasivat aamulla 11.4. Kertšin ja alkoivat edetä vihollisen väliasemiin Feodosijan suuntaan. 2.KaA eteni Krimin länsirantaa pitkin kohti Jevpatorijaa. 51.A puolestaan eteni aron poikki suoraan kohti Simferopolia ja ErRA Feodosijan kautta noudatellen Krimin etelärantaa. Partisaanit ryhtyivät Krimin vuoristoseudulla avoimeen toimintaan ja laivasto sekä merilennosto iskivät fasistien meriyhteyksiä vastaan Sudakissa, Aluštassa ja Balaklavassa.

Simferopolin, Feodosijan ja Jevpatorijan kaupungit puhdistettiin 13.4. fasisteista ja Bahtšisarai, Sudak ja Alušta vapautettiin 14.-15.4. ja 51.A:n liikkuvat joukot etenivät Se-

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Krimin erottaa mantereesta Sivasin kosteikko-alue. Se koostuu hyvin matalista suolaisista merenlahdista, joita idässä Asovanmerestä rajoittaa kapea Arabatin köngäs. Maayhteys Krimille kulkee Perekopin kannakselta. 51.A:n aloittama päähyökkäys Sivasin etelärannalta oli hyvin vaikea suunta ja rohkea toimenpide. Se perustui kuitenkin siihen, että sieltä vihollinen ei odottanut päähyökkäystä. Natsit olivat linnoittaneet Perekopin kannaksen ja päähyökkäys Sivasin etelärannalta mahdollisti iskun natsien linnoitusvyöhykkeen selustaan. Perekopin suunnasta teki 2.KaA päähyökkäystä tukevan iskun. ErRA hyökkäsi Kertsin niemen sillanpäästä käsin.

vastopolin ulkoiselle puolustuslinjalle. Vihollinen perääntyi koko Krimin alueella ja romanialaiset joukot alkoivat antautua vangeiksi. Tiedustelu ilmoitti 17.4. vihollisen linnoittavan Sevastopolia ilmeisenä aikomuksenaan suojata joukkojensa ja kalustonsa evakuoimista meriteitse.

Sevastopolin valloitus

Neuvostojoukot ryhtyivät toimenpiteisiin hyökätäksään nopeasti Sevastopoliin ja luodakseen asemat estää ilmavoimien ja suorasuuntaustykistön käytöllä vihollisen pakeneminen merelle. Ensimmäinen yritys Sevastopolin puolustuksen murtamiseksi ei onnistunut. Uusi yritys päätettiin tehdä 23.4. Tässä vaiheessa osa RA:n voimia irrotettiin uudelleen perustetulle 2.V-VR:lle. Hyökkäys uusittiin 23.4. Taistelut raivosivat ankarina. Tulesta ja

onnistuneista laivojen upottamisista huolimatta vihollinen jatkoi joukkojensa evakuoimista. Hyökkäys jouduttiin jälleen keskeyttämään joukkojen ryhmittämiseksi uudelleen. Vasiljevski kävi päämajan kanssa kireän keskustelun saadakseen siirtää hyökkäyksen aloitettavaksi vasta 5.-7.5. Hyökkäystä edeltävinä päivinä rikottiin tykistötulella vihollisen puolustuslaitteita ilmavoimien pommittaessa natsien taisteluryhmyksiä ja tykistöä. 2.KaA aloitti hyökkäyksen 5.5. kahden tunnin tykistön ja ilmavoimien iskulla. Käsi-kähmäksi muuttuneet taistelut jatkuivat 6.5. ilmavoimien osallistuesssa koko ajan taisteluun. 7.5. aamulla 1,5 tunnin tykistövalmistelun jälkeen neuvostojoukot kävivät ilmavoimien tukemana rynnäkköön Se-

Jatkuu sivulle 14

Venezuela haluaa rauhaa

”Me venezuelalaiset olemme ylpeitä demokratiastamme. Olemme rakentaneet ruohonjuuritasson osallistuvan demokratian liikkeen, joka takaa sen, että sekä valta, että voimavarat on jaettu oikeudenmukaisesti kansalaistemme kesken.

YK:n mukaan Venezuela on johdonmukaisesti vähentänyt epätasa-arvoa: meillä on nyt alueen pienimmät tuloerot. Olemme vähentäneet köyhyyttä valtavasti: Maailman Pankin tietojen mukaan 49 prosentista (vuonna 1998) 25,5 prosenttiin (vuonna 2012). Samana ajanjaksona, hallituksemme tilastojen mukaan, äärimmäinen köyhyys on vähentynyt 21 prosentista 6 prosenttiin. Olemme luoneet kaiken kattavat terveydenhuolto- ja koulutusjärjestelmät, jotka ovat ilmaisia kaikille kansalaisillemme. Olemme toteuttaneet nämä tavoitteet suurelta osin öljystä saaduilla tuloilla.

Sosiaalipoliitikamme on parantanut kansalaisten elämää yleisesti, mutta hallitus on samalla kohdannut vakavia taloudellisia haasteita viimeisten 16 kuukauden aikana. Näitä ovat olleet inflaatio ja puute perushyödykkeistä. Me jatkamme ratkaisujen etsimistä erilaisilla toimenpiteillä, kuten uudella markkinapohjaisella valuuttojen vaihtojärjestelmällä, jonka tarkoitus on vähentää mustan pörssin valuutta-kauppaa. Me tarkastamme liike-

Venezuelan presidentti Nicolas Maduron puheenvuoro maan viimeaikaisista tapahtumista julkaistiin New York Timesissa 1.4.2014. Hän ottaa kantaa mm. mielenosoitusten syihin ja niissä esiintyneeseen väkivaltaan. ”Venezuelan viimeaikaiset mielenosoitukset ovat olleet kansainvälisissä uutisotsikoissa. Suuri osa ulkomaisen median kirjoittelusta on kuitenkin vääristellyt maani todellisuutta ja tosiasioita tapahtumien ympärillä.”

Kuvat: Nicolas Maduron fb-sivut

Venezuelassa tavallinen köyhä kansa puolustaa bolivaarista vallankumousta.

toimintoja estääksemme hinnoilla keinottelua ja tavaroiden hamstrausta. Venezuela on myös kamppailut korkean rikollisuustason kanssa. Vastaamme tähän rakentamalla uuden kansallisen poliisin, vahvistamalla yhteisöpoliisien yhteistointa ja uudistamalla vankilajärjestelmäämme.

Vuoden 1998 jälkeen Hugo Chavezin perustama liike on voittanut runsaan tusinan verran presidentin, parlamentti- ja paikallisvaaleja. Yhdysvaltojen ex-presidentti

Jimmy Carter on kutsunut vaalijärjestelmäämme maailman parhaaksi. Viimeksi Yhdistynyt sosialistipuolue sai valtavan vaalivoiton pormestarien vaaleissa joulukuussa 2013. Voitimme 255:ssä kunnassa 337:stä.

Venezuelassa ihmisten osallistuminen politiikkaan on lisääntynyt dramaattisesti viimeisen vuosikymmenen aikana. Entisenä ammattiyhdistysliikkeen organisaattorina uskon vakaasti yhdistymisvapauteen ja kansalaisvelvollisuuteen varmistaa, että oikeu-

denmukaisuus vallitsee. Tätä todistavat myös rauhanomaiset kokoontumiset ja mielenosoitukset.

Väitteet, että Venezuelassa olisi puutteellinen demokratia ja että nykyiset mielenosoitukset edustaisivat valtavirtaa, eivät perustu tosiasioihin. Hallituksen vastaisia protesteja ovat johtaneet yhteiskunnan rikkaimmat, jotka haluavat kumota ne demokraattisen prosessin saavutukset, joista on hyötynyt kansan suuri enemmistö. Hallituksen vastaiset mielenosoittajat ovat vahingoittaneet terveysklinikkoita, polttaneet yliopiston Tachiran osavaltiossa ja heittäneet Molotovin cocktaileja ja kiviä busseihin. He ovat ottaneet kohteikseen muita julkisia rakennuksia heittämällä kiviä ja soihduttamalla Korkeimman oikeuden, valtion puhelinyhtiön CANTV:n ja yleisen syyttäjän toimistoihin. Nämä väkivallan teot ovat aiheuttaneet monen miljoonan dollarin vahingot. Tämän vuoksi protestoijat eivät ole saaneet kannatusta köyhän väestön ja työväenluokan asuma-alueilla.

Mielenosoittajilla on yksi päämäärä: demokraattisesti valitun hallituksen perustuslain vastainen kaataminen. Opposition johtajat tekivät tämän selväksi, kun he aloittivat kampanjansa tammikuussa. He uhosivat haluavansa kaaosta kaduille. Heidän väkivaltaisen, antidemokraattisen agendansa syrjäytti mielenosoituksista ne, joilla olisi ollut oikeutettua kritiikkiä talouden

epäkohtia ja korkeaa rikollisuustasetta vastaan. Kahdessa kuukaudessa on kuollut 36 ihmistä. Uskomme, että mielenosoittajat ovat suoraan vastuussa noin puolesta kuolemantapauksista. Kuusi kansalliskaartin jäsentä on ammuttu tai tapettu ja muut kansalaiset on murhattu heidän yrittäessään poistaa mielenosoittajien rakentamia esteitä liikenteen pysäyttämiseksi.

Muutamia turvallisuusjoukkojen jäseniä on myös syytetty väkivallan käyttämisestä. Sen tuloksena useita ihmisiä on kuollut. Nämä ovat erittäin valitettavia tapahtumia ja Venezuelan hallitus on vastannut tähän pidättämällä syyllisiksi epäillyt. Olemme perustaneet Ihmisoikeusneuvoston tutkimaan kaikki mielenosoituksissa sattuneet tapahtumat. Jokainen uhri ansaitsee oikeutta ja jokainen tekijä – olkoonpa hän hallituksen tai opposition kannattaja – saatetaan vastuuseen teoistaan.

Yhdysvalloissa mielenosoittajia on kuvattu ”rauhanomaisiksi” ja Venezuelan hallituksen on sanottu painostavan heitä väkivaltaisesti. Tämän tarinan mukaan USA:n hallitus asettuu Venezuelan kansan puolelle. Todellisuudessa se asettuu sen 1 prosentin puolelle, joka haluaa vetää maamme takaisin aikaan, jolloin 99 prosenttia kansasta oli suljettu

Jatkuu sivulle 14

Venezuela haluaa rauhaa...

Jatkoa sivulta 13

pois poliittisesta elämästä ja vain harvat – mukaan lukien amerikkalaiset yritykset – hyötyivät Venezuelan öljytuloista. Älkäämme unohdako, että jotkut niistä, jotka tukivat demokraattisesti valitun hallinnon kumoamista vuonna 2002, johtavat nyt näitä mielenosoituksia. Vuoden 2002 vallankaappauksen johtajat hajoitettiin väli-tömästi Korkeimman oikeuden ja mitätöivät lainsäädännön ja perustuslain. Niiden, jotka tänään ryhtyivät väkivaltaan tai muutoin perustuslain vastaiseen toimintaan, pitäisi hyväksyä laillinen järjestelmä.

Yhdysvaltain hallitus tuki vuoden 2002 vallankaappausta ja tunnusti kaappaajien hallinnon huolimatta siitä, että se käytti demokratian vastaisia keinoja. Tänään Obaman hallinto käyttää vähintään 5 miljonnaa dollaria vuosittain tukeakseen opposion toimintaa Venezuelassa. Nyt lisäksi on kongres-

sin käsittelyssä 15 miljoonan dollarin lisätuki hallituksen vastaisille järjestöille. Kongressi on myös päättämässä sanktioista Venezuelaa vastaan. Toivon, että Amerikan kansa, tietäen mikä on totuus, päättää, että Venuzuela ja sen kansa eivät ansaitse sellaista rangais-tusta ja vaativat edustajiaan hylkäämään sanktiot.

Nyt on dialogin ja diploma-tian aika. Venezuelassa olemme ojentaneet käden oppositiolle. Ja olemme hyväksyneet Etelä-Amerikan Unionin suositukset aloittaa keskustelut opposition kanssa. Olemme myös tehneet aloitteen presidentti Obamalle, että vaihtaisimme uudelleen suurlähettiläitä. Toivomme, että hänen hallinton-sa vastaa tähän myönteisesti. Vene-zuela tarvitsee rauhaa ja dia-logia astuakseen askeleen eteen-päin. Toivotamme tervetulleeksi jokaisen, joka vilpittömästi haluaa auttaa meitä saavuttamaan nämä päämäärät.”

Suomennos: Marjaliisa Siira

70 vuotta sitten (17):
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun

Jatkoa sivulta 13

vastopoliin linnoittautunutta vihollista vastaan.

Natsien puolustukseen murrettiin 9 km aukko. Vasiljevski ja Tolbuhin seurasivat taistelua RA:n komentopaikalla. Menestystä pyrittiin saamaan 51.A:n ja RA:n saumakohdassa, jossa 51.A oli vallannut englantilaisen hautausmaan ja RA:n joukot taistelivat ”Marmori”-vuoren juurella.Taistelut jatkuivat läpi yön ja yleishyökkäys päätettiin uudistaa 9.5. klo 08.00. Taistelut jatkuivat 9.5. koko päivän ja illalla Krimistä oli valtaamatta enää pieni rantakaistale. Sevastopol vallattiin kokonaan 10.5. ja 12.5. RA:n ja 51.A:n joukot valtasivat fasisteilta viimeisen ranra-kaistaleen. Viiden hyökkäyspäivän kuluessa neuvostojoukot ottivat sotavangeiksi 25000 vihollisso-

tilasta ja Krimin operaatio päättyi 200000 sotilasta käsittäneen 17.A:n täydelliseen tappioon.

Kesän -44 taistelut suunnattiin Valko-Venäjälle ja Suomeen

Vuoden 1944 kesän kynnyksellä Leningradin ja Krimin alue Ukraina lähes kokonaisuudessaan sekä osa Valko-Venäjää ja Moldaviaa oli vapautettu. Sotatoimet etelässä oli osittain siirretty jo Romanian maa-perälle. Kävi yhä ilmeisemmäksi, että Neuvostoliitto kykenee yksinkin lyömään Hitler-Saksan.

Tämä pakotti liittolaismaat lopultakin kiirehtimään toisen rintaman avaamista Eurooppaan kesäkuussa -44. Huhtikuun lopul-la alettiin valmistella kesän ja syksyn sotatoimia. Työhön päämajassa osallistui ensi vaiheessa Zukov ja Krimin operaation päätyttyä myös Vasiljevski. Kesätaistelujen tärkein

tavoite oli fasistien Keskustan AR:n tuhoaminen ja Valko-Venäjän vapauttaminen. Sitä ennen päätettiin suorittaa operaatiot pohjoises-sa Petroskoin alueella sekä Aunuk-sen ja Karjalan kannaksilla.

Toim: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka Žukovin muistelmät, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aat-tona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suures-ta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah
Tekijä: Gretshko A. A.

EU-komission päätöksellä ja luvalla Veronkiertoa ja rahastusta ihmisen perustarpeella

Helsingin pörssiin listautui viime vuoden lopulla vuokra-asun-tomarkkinoilla operoiva Orava Asuntorahasto Oyj. Uudenmuotoinen kiinteistösijoitusyhtiö REIT (Real Estate Investment Trusts) on yhtiönä kokonaan vapautettu verojen maksusta. Osakkaat maksavat toki osin-goista pääomatuloveron. Mutta siinä sitten kaikki.

Verovapaus vaati EU-komission luvan ja siltä taholta asetettiin uudelle yhtiömuodolle muutamia ehtoja, jotka koskevat yhtiön omistuksen keskittymiseen, yhtiön toimialaan, osingonjakoon liittyviä asioita.

EU:n kilpailukomissaari Joaquín Almunian mukaan tämä uusi yhtiömuoto kannustaa suomalaisia sijoittamaan kohtuuhintaisiin vuokra-asuntoihin eikä tämä vääristä kilpailua. Tämän pitäisi piristää ja vilkastuttaa Suomessa, erityisesti

Kuva: Heikki Männikkö

Asunto kuuluu kaikille, eikä tätä saisi käyttää rahastuksen väliin.

pääkaupunkiseudulla kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen tarjontaa.

Tällä Orava-yhtiöllä ei kuitenkaan ole tarkoitus alkaa esimerkiksi vuokra-asuntojen rakennuttajaksi vaan päinvastoin, se ostaa asuntoja ”tukussa” eli kokonaisia

vuokrakerrostaloja, pitää asuntoja vuokralla veronalennuksen ehdot täyttävän ajan ja myy niitä sitten mahdollisimman suurella voitolla omistusasunnoiksi. Yhtiö ilmoittaa esitteessään hankkivansa omistukseensa ehkä hyvinkin remontin tarpeessa olevia kerrostaloja, koska

niitä saa huomattavilla tukkualennuksilla (jopa - 30 %), ja koska ”huonompikuntoisestakin vuokra-asunnosta saa hyvää tuottoa”.

Orava Asuntosijoitus-yhtiö houkutteli ”tavallista kansaa” lähtemään osalliseksi pääkaupunkiseudun vuokra-asuntomarkkinoiden ongelmanpurkutalkoisiin, mutta yhtiöllä on suuret suunnitelmat kasvattaa omistajapohjaa kansainvälisellä rahalla. Yhtiössä uskotaan ulkomaisen rahan olevan kiinnostunut Suomen vuokra-asuntomarkkinasta. Näinhän Suomeen ei sitten jää niitä osinkotuloverojakaan. Ja sijoitusyhtiönhän voi taitavalla verosuunnittelulla sijoittaa niin, ettei veroja tarvitse maksaa mihinkään.

Ihmetystä tässä pitäisi kai herättää ainakin sen, ettei tällä Orava-yhtiöllä ole mitään selkeää strategiaa pääkaupunkiseudun vuok-

ra-asuntotilanteen korjaamiseksi. Ei ole tarkoitus vaikuttaa vuokratason kohtuullistamiseen – sitähän sieltä Brysselistä edellytettiin – ainakaan uustuotannon kautta lisätarjonnalla. Päinvastoin yhtiön julkilausuttuna toiminnan muotona on käydä tuota em. tukku(osto) ja vähittäis(myynti) -kauppaa. Tämä ei ole sen alkuperäisen – verovapauden edellytysten – idean mukainen toimintatapa. Ruuhka-Suomen vaikeaan vuokra-asuntopulaan ei tälläkään verokikkailulla saada parannusta.

Ihmetellä voi myös sitä, min-kälaisen tiedon varassa EU-komisio näitä päätöksiänsä tekee ja seuraako tämä Brysselin ajatushautomo ollenkaan omien päätöstensä vaikutuksia.

Unto Nikula Asukasliiton hallituksen jäsen

Ajatuksia ja ajateltavaa

Maailma muuttuu kuulee sanottavan. Mihin se loppupeleissä on muuttunut? Tekniikka ehkä menee eteenpäin, mutta sen käyttäjät eivät ole kivikautista ihmistä viisaampia. Tänne vaan hetkeksi tullaan ja sitten kadotaan. Olemassa olon aikana pyritään selviämään kukin tavallaan. Toiset siinä olettavat onnistuneensa paremmin, koska pystyivät riistämään kanssa eläjää. Loppupelissä kaikki katoavat ennemmin tai myöhemmin, toisille vaan rakennetaan pyramidi ja toiset joukkohaudaan. Eikös se ole kiertokulkua eli loputon ympyrä vai sanoisko jatkumo?

Pelko on aseeni

Maailmaa on aina pyritty johtamaan pelon voimalla. Tämä on todettu toimivaksi strategiaksi jo vuosituhansia sitten. Vallan käyttö alkaa jo hiekkalaatikossa, aina on joukossa vahvempi oman edun tavoittelija, joka pyrkii siitä hyötymään. Minulla on enemmän joukkoja kuin sinulla ja ne ovat paremmin aseistettuja kuin sinun, on tutun kuuloista jo hiekkalaatikosta. Aikuisten hiekk-

kalaatikossa ei ole enää tinasotilaita, vaan verta ja lihaa ovat nämä sotilaat. Miksi he sitten sotivat? Synnytettyjen pelkojen vuoksi tietysti. Heillä on riittävän voimakas johtaja pitämässä ohjaksista kiinni. Johtajilla on aina lakeijansa, jotka pyrkivät muokkaamaan ilmapiiriä johtajan tarkoituksia hyödyttäväksi.

Sodat on oikeastaan aina käytetty energian saannin turvaamiseksi tavalla tai toisella. Kivikaudella kohteena oli ruoka nyt isossa määrin öljy ym. energia-muodot. Liet-sotta pelko on aina ollut kiihokkeena. Suomessa Venäjän pelkoa nostatetaan toden teolla tällä hetkellä. Suorastaan sanotaan meidän olevan kudessa, jos emme Natoon liity. Yleisönosaston kirjoituksia kun lukee, siellä Nato-lietsonta on todella kovassa nosteessa. Maamme johtajat ovat onnistuneet tarkoituksiperissään. Lähes puolet suomalaisista pelkää Venäjää tällä hetkellä ja pahoin pelkään määrän lisääntyvän hiljalleen. Minun mielestä pelko on aivan turhaa. Venäjä kuitenkin tarvitsee suomalaisia ja sitä osaamista mitä täältä on saatavissa ja systeemihän toimii niin kauan, kuin py-symme kauppakumppaneina. Nato liittoumaan jos mennään, sitten

saadaan pelätä tosissaan.

Suomineito yskii

Vasen käsi ei tiedä mitä oikea käsi tekee ja toisin päin sama homma. Meillä on kyllä hallitus sotkenut kuvionsa kunnolla. Tehdään hätköityjä ratkaisuja toinen toisensa perään. Kaksi perättäistä kehysriih-tä hölmöilty viimosen päälle. Mielikuvituksen ja järjen käytön aapinen on jäänyt lukematta hallituksen molemmissa siivissä, eikä opositiotakaan voida sen lukemisesta kehua. Tässä nähdään hyvin, ettei kauaksi kivikaudelta ole päästy ja uhkana Suomella oikeastaan paluu kivikaudelle on lähempänä, kuin uskalsin edes kuvitella. Nyt tehdyt virheet voivat olla seurauksiltaan kauaskantoisia. Siksi toivonkin, että peräsiimeen tartutaan kunnolla ja ohjataan meidät pois karikoisilta vesiltä. Tällä hetkellä tilanne näyttää siltä, kuin olisi kädet iroitettu peräsimestä ja uskottaisiin ihmeeseen. Luulisi kansan jo huomanneen, ettei EU meitä autuaiksi tee, vaan tyhjentää meidän taskut.

Karua olla Carunan vietävissä

Nyt sitten iso osa Suomen sähkö-

tä siirtyy Carunan verkossa. Tutskelin hieman omistus pohjaa. Carunan omistaa Suomi Power Networks Oy, jonka osakkaita ovat suomalaiset eläkevakuutusyhtiöt Keva (12,5 %) ja Elo (7,5 %) sekä kansainväliset infrastruktuurisijoittajat First State Investments (40 %) ja Borealis Infrastructure (40 %). Carunal-la on noin 20 prosentin markkinaosuus Suomen paikallisesta sähkönsiirrosta.

First State Investmentsillä on Suomessa jo aikamoinen jalan sija. Esimerkiksi: Digita on langattomien viestintäverkkojen verkko-operaattori, joka hallinnoi maanpäällisiä radio-, tv- ja mobiili-tv-verkkoja lähetysasemineen ja mastoineen. Digitan asiakkaita ovat tv- ja radioyhtiöt sekä mobiilija laajakaistaoperaattorit. Digitan omistaa First State Investments-infrastruktuurirahasto.

Borealis Infrastructure on kanadalaisen Omers sijoitusdivisioonan omistama yhtiö, jonka tehtävä on sijoittaa julkisiin infrastruktuuri sijoituksiin. Rahasto on sijoittanut yli 20 eri kohteeseen ympäri maailmaa.

Näillä eväillä mennään. Vaikka sanotaankin, että valtio valvoo säh-

könsiirron hinnoittelua, en usko sen paljon hanttiin laittavan, jos omistajat haluavat tarkastella yhtiöiden tulostavoitteita.

Mitä jäbä duunaa

Kuuleppas Katainen! Ei se maailma tällä tavalla pyöri. Kyllä sitä jonkinlaista vastuuta pitää omistaa töistään kantaa, eikä sitä hypätä fillarin selästä ja heitetä sitä ojan pohjalle kuin vanhaa rukkasta. Vastuun pakoiluksi tätä sanoisin. Ensín sotket pesän ja jätät siivoamisen muille. Selkä ranganton-ta toimintaa, jossa pakoilet muka perhepoliittisiin syihin vedoten. Pahinta koko hommassa on, mies hamuaa vielä suurempiin saappaisiin uskokaa tai älkää. En kylä näe miten voisi Suomen asioita niissä suuremmissa saappaisa hoitaa, kun näissä pienemmissäkään ei siinä onnistunut. Ai niin onnistuihan Katainen olemaan mukana kansanedustajien palkkioiden korottamisessa ja uusien avustajien palkaamisessa. Niin ja päättämässä myös Fortumin sähkönsiirtoverkon myymisestä. Lapsiperheitä unohtamatta. Todellaki, todellaki, todellaki.

Reijo Rytkönen

Hyvinvointi-
valtion
Puolesta

ELEU

Lista esittäytyy

Rakennetaan uusliberalismin vastaista yhteistyötä

Suomessa on pitkään harjoitettu markkinoiden ehdoilla kovaa oikeistopolitiikkaa, jonka toimeenpanijana toimii EU. Katsoimme, että muutos nykyiseen voi onnistua vain eri väestöryhmien ja kansalaisjärjestöjen laajapohjaisella yhteistyöllä.

Unionin uusliberalismille on luotava vaihtoehto. Siksi olemme

muodostaneet yhteisen "Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle- listan, kehittämään vaihtoehtoista politiikkaa. Osallistumme EU:n parlamentin vaaliin, että suomalaiset voivat vaatia Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi, sekä kansojen vapaa yhteistyö ovat pörssikursseja tärkeämpiä arvoja. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan

hyväksi. Leikkausten sijaan julkisia palveluja ja sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous jättivoittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:sta ja sen politiikasta.

Muutos kovalle markkinakapitalismille syntyy siitä joukosta, jolle uusliberalismin kaataminen ei aiheuta mitään menetettävää.

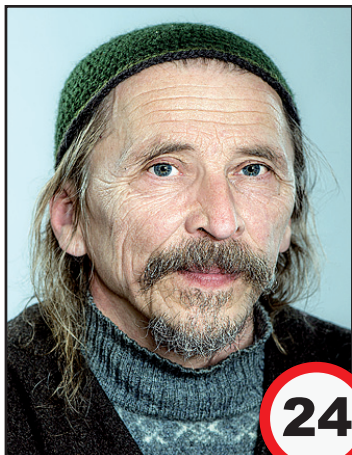
22

Rita Dahl
kirjailija, sopraano, VTM,
FM
Vantaa

23

Lena Huldén
MMT, FT, dosentti
Vantaa

24

Hannu Hyvönen (sit.)
kansalaisaktivisti, doku-
mentaristi
Iisalmi

25

Timo Jalkanen
biologi, ympäristöaktivisti
Kotka

26

Heikki Ketoharju
SKP:n pääsihteeri
Helsinki

27

Tuukka Koirikivi
opiskelija
Oulu

28

Matti Laitinen
atk-kouluttaja, kirjailija
Helsinki

29

Tommi Lievemaa
muusikko, STP:n varapuheenjohtaja
Espoo

30

Miguel López
yliopistonopettaja
Jyväskylä.

31

Pekka Lundgren
putkiasentaja, huoltomies
Pori

32

Petra Packalén
postityöntekijä
Tampere

33

Tero Pitkä
lähihoitaja
Heinola

34

Susanna Rissanen
sosiaaliterapeutti, YTK
Iisalmi

35

Tiina Sandberg
piirisihteeri, ympäristösuunnittelija, AMK
Helsinki.

36

Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti

37

Simo Suominen
Kommunistisen Nuorisoliiton puheenjohtaja
Tampere

38

Arjo Suonperä
varatuomari
Espoo

39

Juhani Tanski
atk-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja
Kuopio.

40

JP (Juha-Pekka) Väisänen
SKP:n puheenjohtaja, käsitaiteilija; Helsinki

41

Iida Ylönen
muotoilija, työtön
Hyvinkää

Ukrainan fasismi ja USA:n imperialismi

Yhdysvaltojen presidentti Barack Obama lausui Brysselissä 26.3.2014: "On naurettavaa väittää, että yhdysvaltalaiset juonivat fasistien kanssa Ukrainassa" (Helsingin Sanomat 27.3.2014). Lause oli osa vastauksesta, jonka Obama antoi puheessaan viikkoa aiemmin USA:ta kohtaan kriittisen puheenvuoron esittäneelle Venäjän presidentti Vladimir Putinille.

Obama tarkoitti ilmeisesti, että viime syksynä alkaneissa Ukrainan tapahtumissa USA:lla ei olisi ollut mitään intressiä eikä halua toimia yhteistyössä myös fasistisina tunnettujen ukrainalaisten järjestöjen kanssa. USA on kuitenkin koko tapahtumien ajan tukenut kaikkia niitä voimia, jotka laittomasti ja väkivaltaisesti kaatoivat Ukrainan laillisen presidentin ja tätä tukeneen hallinnon. USA:n ja länsieurooppalaisten tahojen tuki ei ole ollut vain henkistä laatua esimerkiksi EU:n ja Ukrainan lähestymissopimuksen puolesta, vaan myös konkreettista rahallista ja neuvonantoapua ns. Maidanin kapinallisille. Tästä on kiistatonta näyttöä - eikä apu ole ollut mitenkään pienimuotoista. Pois ei lueta myöskään sitä, että ulkomaisia toimijoita osallistui myös sekä henkilöinä, että organisoituneina ryhminä suoraan kapinalliseen toimintaan ja myös tällaisten ukrainalaisten ryhmittymien johtamiseen.

Fasistit kärjessä

Kapinan kärkenä ja väkivaltaisimpana osana toimivat Svoboda (Vapaus)-puolueen ja Oikea sektoritaisteluryhmän aktivistit. Aseita oli anastettu armeijan varastoista. Oikea sektori on avoimesti uusnatsilainen organisaatio, jonka puheenjohtajana toimii Дмитро Ярош. Hän kuuluu myös Тризуб (Kolmikärki)-järjestöön, jonka juuret johtavat toisen maailmansodan aikaiseen ukrainalaiseen äärintationalistiin ja fasistiin Stepan Banderaan. Banderan tunnukset olivat näkyvästi esillä Maidan-aukiolla, samoin kuin hakaristit, rautaristit ja SS:n salamat. Svoboda-puolue, joka on vahvasti edustettuna nyt Ukrainan väliaikaisessa hallituksessa, ei paljoa poikkea Oikeasta sektorista, vaikka sitä on yritettykin pestä puhtaaksi länsieurooppalaisten EU-tahojen toimesta. Näin siitäkin huolimatta, että joitain vuosia sitten samainen EU varoitti Svobodasta sen kansainvälisten uusnatsiyhteyksien johdosta. Oikea sektori on rekisteröity myös puolueeksi vallankaappauksen jälkeen. Sillä ei ole hallituspaikkoja, ellei sitten joku tai jotkut sitoutumattomista ministereistä ole sen kannattajia. Kansallisen turvallisuusneuvoston puheenjohtajana toimii Svoboda-puolueen Андрій Парубій ja varapuheenjohtajana edellä mainittu Ярош.

Pitkät perinteet

USA:lla on perinteitä Ukrainan natsien kanssa harjoitetusta yhteistoiminnasta. Saksan antauduttua

vuonna 1945 tuhannet itäeurooppalaiset saksalaisten kanssa yhteistoimintaa harjoittaneet henkilöt saivat turvapaikan USA:sta tai sen kautta Etelä-Amerikasta. Monet jäivät myös esimerkiksi Länsi-Saksaan antikommunististen organisaatioiden palvelukseen. Useimmat näistä olivat olleet aktiivisia natsseja sodan aikana. Näin myös Länsi-Ukrainassa vaikuttanut Stepan Bandera (1909-1959).

Kirjailija Matti Rossi kirjoitti Tiedonantajassa 23.8.1983 otsikolla "USA ja Ukrainan natsit": "USA:n tiedustelu oli yhteydessä Ukrainan natsieihin jo vuodesta 1946. Kyseessä oli Banderan johtama Ukrainan nationalistinen järjestö ja sen aseellinen siipi, ns. Ukrainan partisaaniarmeija."

Rossin lähteenä oli tuolloin vuonna 1982 ilmestynyt yhdysvaltalaisen lakimiehen John Loftusin teos The Belarus Secret (Belaruksen salaisuus). Loftus oli osallistunut Valko-Venäjän sodanaikaisen fasistijärjestön Belaruksen vaiheiden selvittämiseen. Tutkimus sisältää tärkeitä paljastuksia myös USA:n ja Ukrainan natsien suhteista.

Rossi jatkaa Banderan organisaatiosta: "Tämä järjestö armeijoinen oli Kolmannen Valtakunnan yhteistyökumppani ja antoi suuren panoksen natsien sotaponnistuksiin, toteaa Loftus. Kuten Valko-Venäjälläkin, sen tehtäviin kuului sodankäynti neuvostopartisaaneja vastaan, poliisitoimi saksalaisten miehittämällä alueilla ja juutalaisten ryöstäminen ja murhaaminen."

Karpaattien "metsäveljet"

Bandera siirtyi länteen ja pääsi Länsi-Saksaan. Banderan ryhmät jatkoivat maanalaista taistelua Ukrainan neuvostovaltaa vastaan mm. Karpaattien vuoristossa Länsi-Ukrainassa. Nämä "partisaanit" hävisivät taistelunsa lopullisesti noin vuoteen 1952 mennessä. Allekirjoittaneella oli tilaisuus kesällä 1983 vieraillla Länsi-Ukrainassa ja käydä mm. Lvovin kaupungissa sijainneella sotilashautausmaalla. Sinne oli haudattuina lukuisa määrä neuvostovaltan puolesta ja näitä partisaaniryhmiä vastaan taistelleita sotilaita ja muita Neuvosto-Ukrainan edustajia. Lienenkö väärässä, jos epäilen, että tälle muistopaikalle on voinut käydä huonosti viime aikoina? Banderalaisten maineenpalautus myös Kiovan tasolla on tuottanut tuhoa sekä kulttuurin että sivistyksen alueilla. Kymmeniä Leninin patsaita on kaadettu ja tuhottu Länsi-Ukrainassa ja myös Kiivassassa. Samoin toisen maailmansodan

Kiovan Euromaidanin aikaan fasistit ja äärioikeistolaiset pitivät päämajaansa kaupungintalossa, jossa seinälle oli asetettu itse Stepan Banderan kuva. Banderalaiset olivat sodan aikana liitossa hitleriläisten kanssa ja osallistuivat juutalaisten teloituksiin ja ryöstämiseen. Tehtäviin kuului myös sodankäynti neuvostopartisaaneja vastaan. Samassa paikassa otettiin myös ilmoittautumisia uuteen suojeluskuntaan.

voiton muistomerkkejä. Svobodan ja Oikean sektorin aktiiveja on nähty näissä töissä.

USA organisoi sodan ajan natsseja

Rossi: "Loftus seuraa USA:n kylmän sodan kiemuroita erään avainhenkilönsä, Frank G. Wisnerin kautta. Wisner nimettiin vuonna 1948 uuden tiedustelupalvelun OPC:n (Koordinoituihin) päälliköksi. OPC:n koko toiminta oli keskitetty Neuvostoliittoa vastaan ja sen työnsävaan kuului propaganda, taloudellinen sodankäynti, sabotaasi ja kumouksellinen toiminta, mukaan luettuna apu Itä-Euroopan maissa toimiville vastarintaryhmille. Maanalaisten vastarinta ja tuhoilatoiminta käsitti myös Ukrainan. Tavoitteena oli entisten natsijärjestöjen sotilaallisen toiminnan koordinointi kaikkialla Itä-Euroopassa".

Matti Rossi jatkoi kirjoituksensa Tiedonantajassa numerossa 25.8.1983:

"Sotilaallista koulutusta Wis-

nerin valmennusleireissä antoivat amerikkalaiset sekä Wehrmachtin ja SS:n kouluttajat. Loftus ei juuri esitä yksityiskohtaisia tietoja Wisnerin natsikommandojen operaatioista. Ukrainan natsista puhuessaan hän antaa ymmärtää, että Wisner avusti näiden sissisotaa neuvostovaltaa vastaan."

Kylmän sodan aikaan

Banderan siirryttyä sodan jälkeen Länsi-Saksaan hänen johtamansa nationalistijärjestö sijoitettiin sinne ja organisoitiin uudestaan. Neuvostoliitto vaati Banderan ja monen muun hänen kaltaisansa natsin luovuttamista sotarikollisina. Yhdysvaltalaiset kuitenkin suojelivat Banderaa ja muita vastaavia, koska näistä katsottiin olevan apua syntymässä olevassa kylmässä sodassa.

Kylmää sotaa tultiin käymään myös silloisilla sähköisillä tiedotusvälineillä. "Vapaat" läntiset radioasemat syytiväät sosialistisia maita kohtaan päivittäisen "likasan-

konssa". Allekirjoittaneelle kerrottiin vuonna 1983, miten länsisaksalainen radioasema lähetti yötä päivää Länsi-Ukrainaan oikeistopropagandaa ukrainan kielellä: kauhukertomuksia neuvostovaltasta, tekstiä kapitalismin ihannoista ja USA:n erinomaisuudesta sekä Ukrainan historian uustulkintoja. Pyrkimys oli myös nationalistismin nostattamiseen. Tässä tarkoituksessa syytettiin alueellisia neuvostovaltan edustajia venäläistämistavoitteista. Myöhemmät banderalaiset olivat tässä tietenkin innokkaasti mukana. Länsi-Ukrainassa katsottiin vielä siihen aikaan olevan vanhastaan jossain määrin otollista maaperää tällaiselle myrryntäyölle. USA oli suurimpia rahoittajia.

Puhtaaksipesua

Banderalaisten mainetta yritettiin sodan jälkeen kohentaa eri yhteyksissä. Solzhenitsynin Vankileirien saaristo-teoksen henkilöluettelossa kerrotaan: "Saksalaisten miehitettyä Lvovin 1941 Bandera julisti

itsenäisen Ukrainan valtion. Saksalaiset vangitsivat ja internoivat Banderan kannattajia". Wikipedian mukaan saksalaiset eivät hyväksyneet kansallista hallitusta Ukrainaan ja tämän takia vangitsivat myös Banderan. Sieltä hänet olisi vapautettu ukrainalaisten nationalistijärjestöjen toimesta. Tämä ei kuitenkaan muuta miksiäkään banderalaisen myöhempiä toimintaa. Natseillaikin oli ristiriitoja keskenään.

Rossi (TA 23.8.1983): "Wisner nimittäin väittää, ettei Banderan natsijärjestö ollut Saksan natsien kummilapsi eivätkä sen jäsenet koskaan olleet yhteistyössä saksalaisten kanssa" ja "Ukrainan nationalistijärjestö ja sen v. 1942 luoma partisaaniarmeija taistelivat katkerasti sekä saksalaisia että neuvostovenäläisiä vastaan".

Rossin mukaan Loftus toteaa, että tämä on kauttaaltaan pajunköyttä. Valokuvatuista Banderan järjestön asiakirjoista oli käynyt kiistattomasti ilmi, että useimmat järjestön jäsenet olivat toimineet Gestapon tai SS:n hyväksi poliiseina, teloittajina, partisaanien metsästäjinä ja kaupunkien virkailijoina.

Imperialismin kasvot py-syvät muuttumattomina

Kymmenien vuosien historiallista jaksoa tarkasteltaessa ei voi tulla muuhun tulokseen kuin, että USA:lainen imperialismi ei ole muuttunut miksiäkään entisestään.

Entisen Neuvostoliiton sijasta ahdistetaan ja piiritetään nyt Venäjää. Maa toisensa jälkeen Venäjän ympäriltä on vedetty mukaan Naton aggressiiviseen toimintaan. Sitä johtavat USA ja sen sotateolliset valtarakenteet. Niiden pyrkimykset määräävät kaiken. Venäjälle ja sen liittolaisille ei suoda minäkäänlaisia turvallisuustakuita, vaan jatkuvasti ollaan hyökkäyskannalla ja sekaantumassa niiden ja heikompien valtioiden sisäisiin asioihin. Näin on ollut tilanne myös Venäjän kannalta tärkeässä Ukrainassa. USA ei ole viime aikoinakaan kaihtanut yhteistyötä minkään tahon kanssa, jolta se voisi saada edes hetkellistä tukea omille pyrkimyksilleen. Tämä on nähty esimerkiksi Syyriassa. Tukeutuminen myös tämän päivän banderalaisiin, Ukrainan uusnatseihin, on johdonmukaista jatkoa aiemmalle politiikalle.

Jaakko Ahvola

Ajatushautomon rikinkatkuisia pääsiäismunia

Neuvostoliiton suuruuden päivinä kommunistit opiskelivat sosialismin etenemisen vaiheita; sosialismin täydellinen voitto ja sosialismin lopullinen voitto. Kumpaakaan ei ole eikä tule ilman jatkuvaa taistelua. Porvariston ideologit ovat käsittäneet tämän kommunisteja paremmin.

Kapitalismiin kuuluu sisäinen pakko kasvaa ja siitä johtuva maailman loputon uudelleen jakaminen. Kapitalismille ei ole täydellistä eikä lopullista voittoa. Sen vuoksi se kasvaa ja uudistuu niin kauan kun maapallon luonnonvarat ja ihmiset ovat loppuun kulutettu. Vain vallankumouksen väkivalta voi tehdä tästä onnelasta lopun.

Marxin mukaan vapaa-kauppa on edistysaskel, sillä se kärjistää yhteiskunnalliset ristiriidat huippuunsa, joka on sosialistisen vallankumouksen edelly-

tys. Kommunistit vastustivat Euroopan Unionin perustamista. Parailaan tekee tuloaan USA:n ja EU:n välinen vapaakauppasopimus. Kommunistit tavoilleen uskollisina vastustavat sopimusta. Sopimuksen syntyminen on korkeampien voimien kuin heiveröisten kommunistien käsissä. Vapaakauppa tuo vapaan markkinatalouden lainalaisuudet avoimena esiin. Ja niihin kuuluu työväenluokan aseman suhteellinen ja suoranainen kurjistuminen.

Kommunistit pohtivat syvämielteisesti, että vallankumous ei synny kurjuudesta. Marx oli tietysti väärässä jos oletti sellaista. Me näemme täältä historiallisen kokemuksen ylailmoista paremmin. Lenin kehitti opin vallankumouksellisesta puolueesta. Leninin johtamat bolshevikit ottivat vallan Venäjällä ja rakensivat muutamassa vuosikymmenessä rikkaan yhteiskunnan. Venäjällä kurjuus l:n maailmansodan seurauksena oli äärimmäistä ja ilman sitä vallankumousaatteet ei-

vät olisi levinneet lukutaidottomiin joukkouhin.

Marx, Engels ja Lenin olivat vanhauskoisia, jotka ottivat oppia Ranskan vallankumouksesta, joka ei ollut Ranskan työväenluokalle äärimmäistä kurjuutta kummempaa. He kehittivät vallankumouksellista teoriaa Ranskan kokemuksen pohjalta. Ranskassa kommuuni kesti 70 päivää. Neuvostoliitto oli porvariston kauhu-na 70-vuotta.

Nykyiset "vallankumoukselliset" nyyhkyttävät porvariston kuorossa Venäjän vallankumouksen ja sosialismin virheitä, kun siinä ei kaikki ollut niin kuin "lännessä". Nytkin tarvitaan vallankumouksellisten puolueiden rintama koko Euroopassa. Porvariston "rauhanprojekti" EU nyky-muodossaan on anastussotia käyvä imperialistinen liittouma.

Wiljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Ukrainan "mustan vallankumouksen" symboli on tyylytelty hakaristi, joka on yllä olevassa kuvassa piirretty revolution-sanan n-kirjaimeen.

Krimin kysymys

Edellisessä Kansan Äänessä Nkp:n pääsihteeri Sergei Skvortsov kä-sitteli laajasti Ukrainan tilannetta. Hän arvioi tuolloin, että nyt syr-jäytetty presidentti Viktor Janukovitsh ja tuolloinen oppositio saa-vuttavat sopimuksen rauhasta. Samalla Skvortsov muistutti kaiken olevan kuitenkin mahdollista. Tapahtumien kulku ja Krimin siirty-minen osaksi Venäjää eivät olleet ennustettavissa, mutta niitä osat-tiin uumoilla Skvortsovin kirjoituksessa. Tässä jutussa hän pureu-tuu Ukrainan tilanteeseen uusien tietojen valossa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Jelena ja Sergei Skvortsov vierailullaan Helsingissä kommunistien kansainvälisessä neuvottelukokouksessa.

21. helmikuuta eräiden EU-mai-den takuita vastaan Janukovits ja oppositio allekirjoittivat sopimuk-sen poliittisen kriisin ratkaisemi-sesta. Presidentille se merkitsi itse asiassa kunniallista antautumista: laki kaikkien protestien osanottaji-en armahtamisesta vaihtokauppa-na kaapattujen virastojen vapautta-misesta samoin kuin repressiivisten lakien kumoaminen, muutosten te-keminen perustuslakiin presidentin vallan rajoittamisesta, sekä viimein ennenaikaisten presidenttivaalien järjestäminen viimeistään joulu-kuussa 2014.

Neuvottelujen osapuolia pai-nostettiin kahdelta suunnalta: EU painosti oppositiota ja Putin Janu-kovitshia. Ilmeisestikin niille, jotka pitävät Putinia eräänlaisena tais-telijana imperialismia vastaan, täs-tä muodostuu epämiellyttävä yllä-tys: nimenomaisesti kyseisten voi-mien keulakuva painosti epäilevää Janukovitshia vaatimalla tältä an-tautumissopimuksen allekirjoitta-mista. Tosiasiassa Putin puoluste-li silloin hänelle muka epämiellyt-tävän Lännen etuja, jotka muuten olivat selvässä ristiriidassa Venä-jän etujen kanssa. Kokonaisuudes-saan näytti siltä, että Janukovitsh olisi saanut kaikki välttämättömät takeet ja toisaalta hänellä oli edel-leenkin merkittävä ylivoima oppo-sition suhteen, mutta valitettavasti hänestä tuntui, että se ei riitä. Muu-taman tunnin kuluttua sopimuk-sen allekirjoittamisesta hän yllättä-en pakeni.

Tämän kaiken tuloksena Uk-rainassa tapahtui valtiovallan-kaappaus. Mistään vallankumo-uksesta ei voida puhua, koska it-se hallitsemismuoto ei muuttunut. Vaistonvaraisina levottomuuksina alkanut Euromaidan alkoi heti koh-ta heijastaa oligarkkiklaanien välis-tä taistelua, josta toinen viime kä-dessä saavuttikin voiton. Januko-vitshin rakentama valtasuora hajosi nopeasti. Alueiden puolueen kan-sanedustajat alkoivat joukkomittai-sesti siirtyä voimakkaamman leiriin.

Uudelleen järjestäytynyt Uk-rainan parlamentti ryhtyi vallan-kumouksellisessa innossaan teh-tailemaan kiireisesti uusia lakeja. Valtaan nousseet nationalistit teki-vät kohtalokkaan virheen, kun he mitätöivät alueellisen kielilain, joka antoi venäjänkielelle tietynlaisen virallisen aseman tietyillä asuinalu-eilla. Kyseinen päätös ei kuitenkaan

astunut virallisesti voimaan, mutta Kaakkois-Ukrainan venäjänkielisen enemmistöväestön alueita koette-li voimakas tyytymättömyysaalo-to. Yksi nationalistien tekemä va-kava virhe ja Kaakkois-Ukrainan ti-lannetta kiristänyt tapahtumasar-ja olivat fasistimielisten järjestöjen yritykset tuhota Leninille omistet-tuja muistomerkkejä. Paikallisväes-tön enemmistön keskuudessa ky-seinen vandaalisuus herätti vain vi-haa – jopa niidenkin keskuudessa, jotka eivät erikoisemmin pitäneet Leninistä.

Ukrainalaisille nationalisteil-le Krimi on ollut aina eräänlainen kaihi. Sen asukkaat ovat 90 pro-senttisesti venäjänkielisiä. Neuvos-toliiton hajoomista seuranneiden 20 vuoden aikana he eivät ole olleet tyytyväisiä elämästään osana itse-näistä Ukrainaa. Krimin siirtäminen osaksi Ukrainaa vuonna 1954 ei vai-kuttanut kansalaisten elämään, sil-lä kielel olivat yhdenvertaisia ja ku-kaan ei joutunut pakkoukrainalais-tumaan. Mutta sitten v. 1991 kaikki muuttui. Valtiolleiseksi kieleksi koho-si vain ukraina, jota enemmistö Kri-millä ei puhunut. Tilannetta muutti jonkin verran Janukovitshin puolue-en aloitteesta hyväksytty laki alu-eellisista kielistä, mutta helmikuiset ”vallankumoukselliset” mitätöivät sen kiireissään. Kaiken lisäksi TV:ssä näytettiin jatkuvasti Kiovan tapah-tumia palavista autonrenkaista, tie-suluista, fasistien huutoja moska-leista eli toisin sanoen venäläisten puukottamisesta ja niin edelleen. Luonnollisesti Krimin väestö peläs-tyi eikä tietenkään halunnut enää jatkaa elämäänsä sille vieraan val-lan alla.

Kun tuli ilmoitus, että kansan-äänestys koskee liittymistä Venä-jään, syntyi vielä yksi tekijä, joka sa-moin näytteli tärkeätä osaa. Nimit-täin elintaso Venäjällä on huomata-vasti korkeampi kuin Ukrainas-sa ja vastaavasti Ukrainan ja Krimin väestön käsitykset Venäjän elinta-sosta ovat yleisesti ottaen voimak-kaasti idealisoituja. Luonnollises-ti kaikki tämä vaikutti välittömästi kansanäänestyksen tuloksiin. Mel-kein 100 prosenttia Krimin asuk-kaista asettui tukemaan liittymis-tä Venäjään ja jokainen enemmän tai vähemmän objektiivinen tark-kailija voi sanoa, että tämä mieli-pide heijastaa Krimin yhteiskunnassa vallitsevia mielialoja. Ja vaikka Län-si, ukrainalaismedia ja Venäjän libe-raalit puhuivatkin jatkuvasti laitto-

masta äänestyksestä konepistooolien piippujen varjossa, on kuiten-kin muistettava se, että konepistooolit eivät olleet suunnattuja äänestäjiä vastaan, vaan aivan päinvastai-seen suuntaan.

Mitä todellisuudessa tekivät venäläiset sotilaat, joita nimitet-tiin kohteliaiksi univormuihmisiksi tai vulgaarisemmin kohteliaiksi vihreiksi ihmisiksi? Ensinnäkin he ryhtyivät vartioimaan Krimin parla-menttia, kun syntyi vaara sen jou-tumisesta Krimin tataarinationalis-tien käsiin. Toiseksi venäläiset so-tilaat yhdessä paikallisen kansan-nostoväen kanssa saartoivat eräät ukrainalaiset sotilasosastot ja hei-dän edustajansa kävivät neuvotte-luja ukrainalaisten sotilaiden puo-lueettomuudesta tai heidän siirty-misestään Venäjän puolelle ja ku-ten huomaamme, neuvottelut oli-vat menestyksellisiä. Ja siinä kaikki.

Periaatteessa Krimin liittämi-nen Venäjään korjaa aikanaan tapahtuneen historiallisen vir-heen. Voidaan kuinka paljon tahan-sa pauhata Krimin kansanäänestyk-sen laittomuudesta, mutta on täysin selvää, että kansan tahto esitet-tiin hyvin yksiselitteisesti. Ja sellai-set teot eivät voi olla laittomia. Kai-kesta huolimatta asia olisi voitu hoi-taa toisin ja pienemmillä menetyk-sillä, jos Venäjän viranomaiset eivät olisi syyllistyneet ajattelemattomiin toimiin, eivätkä olis hujoneutet lai-dasta laitaan siirtymällä muutamasa päivässä Lännen kannatuksesta sen vastustamisen kannalle. Mik-si piti pitää niin suurta kiirettä kan-sanäänestyksen kanssa ja yleensä Krimin liittämisen kanssa? Ilmoit-tihan Länsi melko selvästi, että se ei itse asiassa vastusta Krimin ero-amista, kun onhan niitä paljonkin olemassa tunnustamattomia mai-ta. Sama tulos olisi voitu saavuttaa pienemmillä menetyksillä.

Muuten tehdessään päätöstä Krimin liittämisestä Venäjän joh-to ajatteli ennen kaikkea sisäpoliittisia tuloksia, jotka myös saavu-tettiin. Etenevän taloudellisen vararikon edellä on hyvä olla erään-lainen kestävyysvara yhteiskunnal-lisessa tajunnassa, ja tietenkin mitä suurempi se on niin sitä parempi. Toisaalta olisi hyvin hyödyllis-tä saavuttaa näyttävää ja vaikkapa osittaista menestystä, joka hyvittää murskaavan ulkopoliittisen tappi-on Ukrainan suunnalla. Putin käyt-ti hyväkseen hänelle tarjoutunutta mahdollisuutta osoittamalla näen-näistä kovuutta. Hän yrittää esiin-

tyä yleisön edessä Venäjän maan uusimpana yhdistäjänä. Kannatuk-sen kannalta se on kerrassaan erin-omainen tapaus.

Putinin kannatus on todel-lakin lisääntynyt ja todellisuudessa häntä kannattaa noin puo-let väestöstä. Mutta taktillinen me-nestys uhkaa muuttua strategisek-si romahdukseksi – tarkoitan täl-lä Lännen pakotteita. Meillä pal-jon nauretaan näille pakotteille ja pidetään niitä yksinkertaisena su-muverhona. Tosiasiassa Obama is-ki Putinia kipeämpään paikkaan eli hänen lähiseurueensa ihmisiin. Esi-merkiksi muiden pakotteiden jou-kossa niiden kohteeksi joutui eräs Timtshenko, joka on muuten Suo-men kansalainen ja jota eräät pitä-vät Putinin henkilökohtaisten varo-jen hoitajana.

Ja viimein muutama sana protesteista Kaakkois-Ukrainas-sa, joita on jo nimitetty venäläisek-si kevääksi. Protestien ensimmäisen aallon, jolloin eräissä kaupungeissa protestitapahtumiin osallistui kym-meniä tuhansia ihmisiä, taannut-ti menestyksellisesti itse herra Pu-tin julistamalla joukkojen mahdol-lisesta lähettämisestä Ukrainaan ja Krimin tulevasta liittämisestä Ve-näjään. Protestien mittasuhteet su-pistuivat välittömästi kymmenker-taisesti ja rajoittuivat koskemaan vain kahta itäistä aluetta. Nimittäin poikkeuksena Krimistä Kaakkois-Ukrainassa vallitsevana on kuiten-kin ukrainalainen väestö, joka ei ole toistaiseksi kovasti kiinnostunut liit-tymisestä Venäjään. Putinin toimet viilensivät jopa venäläismielisten kansalaisten mielialoja.

Protestien maantiede ja mit-tasuhteet ovat supistuneet, mut-ta protestit ovat hyvinkin radika-

Fasistit ”sytyttivät kirjaroviot” ja aloittivat mm. Lenin-muistomerkkien tuhoamisen. Kaakkois-Ukrainassa tämä vandalismi herätti pelkästään vihaa niidenkin keskuudessa, jotka eivät muutoin ole pitäneet Leninis-tä. Kuvassa fasistit tuhoavat Kioassa Lenin-monumenttia.

lisoituneet. Aktivistit ovat valloit-taneet useita hallintorakennuksia sekä asevarastoja ja vaativat kan-sanäänestysten järjestämistä liit-tymisestä Venäjään tai vähintäin-kin Ukrainan liittovaltioistamises-ta. Ukrainan väliaikainen hallitus ja USA väittävät, että aktivisteiksi ovat naamioituneet Venäjän agentit, jot-ka myös lietsovat hulinoita, mutta he eivät kuitenkaan näyttele vaka-vaa osaa (tässä tapauksessa olen samaa mieltä EU:n suomalaisen soti-lastiedustelupäällikön kanssa).

Mutta mitkä ovat sitten tule-vaisuuden näköalat? Todellinen tai jopa muodollinenkin Ukrainan hajoaminen on jo muuttumassa todellisuudeksi. Yhtenäistä valtio-ta on jo mahdotonta säilyttää tu-levaisuudessa ja ainoana vaihto-ehtona säilyttämiseksi suurin piir-tein nykyisissä rajoissa on sen fede-ralisointi tai jopa konfederalisointi. Hypoteettisesti on jopa mahdollis-ta Kaakkois-Ukrainan eroaminen ja Vähä-Venäjän tai Uus-Venäjän muo-dostaminen. Jos fasistit tulevat jär-jestämään verilöylyn, niin silloin yhteiskunnallinen mielipide ainakin Kaakkois-Ukrainan erällä alueilla lii-kahtaa mielipiteen puolelle liittymi-sestä Venäjään. Jos ei, niin silloin on mahdollista poliittinen ratkaisu Uk-rainan federalisoimiseksi erityisesti, kun Ukrainan armeijaa ei onnistuta käyttämään kovin tehokkaasti, ku-ten tilanne osoittaa.

Näyttää siltä, että Venäjä oli-si jo sopinut sellaisesta ratkaisus-ta USA:n kanssa. Mitä tästä seu-raa, nähdään myöhemmin. Nykyi-sen oligarkkisen järjestelmän säily-essä Ukrainan puoli-itsenäisillä alu-eilla maa ei kuitenkaan selviä pysy-västä kriisistään.

Sergei Skvortsov Nkp:n pääsihteeri

YK:n ihmisoikeusraportti ei perustu tosiasioihin

Hiljattain julkaistiin YK:n rap-ortti koskien KDKT:n ihmisoikeustilannetta. Raporttiin pe-rehtyessä huomio kiinnittyy siihen, että keskeisin ihmisoikeusongelma näyttäisi olevan, että KDKT:n johtava puolue on Korean työväenpuolue ja et-tä KDKT:ssa eletään sosialis-missa. Todisteita ihmisoikeusloukkauksista ei myöskään ole, vaan raportti perustuu loikka-rien kertomuksiin.

Tiedetään, että Korean rajalla toimii kristillisiä järjestöjä, jotka pyrkivät edistämään loikkauksia KDKT:sta Etelä-Koreaan. Etelä-

Koreassa loikkaarit joutuvat osaksi KDKT:n vastaista informaatio-sotaa, halusivatpa he tai eivät. Loikkaarit eivät Etelä-Koreaan siirtyessään enää voi muuttaa pois Etelä-Koreasta.

Ihmisoikeusloukkauksia ei-vät myöskään tue kiinalaisten vi-ranomaisten lausunnot. He ovat ”ih-metelleet” sitä, että loikkaarit, jotka on palautettu KDKT:n viranomaisil-le, on tavattu myöhemmin uudel-leen Kiinassa. Eikä heillä ole ollut mitään merkkejä kidutuksesta.

En kiistä, etteikö yksittäisiä ylilyöntejä ihmisoikeuksissa voisi olla KDKT:ssa – aivan samoin kuin

Suomessakin, mutta tämä rap-portti edustaa valitettavasti tä-tä maailmassa vallitsevaa uusli-beralismia tukevaa joukkotiedo-tusta. Niitä yhteiskuntia, jotka ei-vät ole vapauttaneet talouttaan uusliberalistiselle kapitalismille, painetaan maan rakoon kaikin keinoin. Tämän politiikan ajajak-si on valjastettu YK:kin Neuvosto-liiton hajoamisesta lähtien. Tämä on meidän kommunistien syy-tä muistaa. Suhtaudummehan kriittisesti muuhunkin porvaril-listen tiedotusvälineiden välittä-mään ”tietoon”.

Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kysymys Yleisradiolle

Eikö Yleisradion kuuluisi vaalia suomalaisuutta ja tuoda julki suomalaista musiikin monimuotoisuutta? Luulisi että se olisi sen perustehtävä, eikä se että soitetaan ulkomalaisia rämpytyksiä päivästä toiseen ja aamusta iltaan. Kaupalliset asemat saisivat puolestani kilpailla ulkomaalaisella tarjonnalla. Koen sen ehdottomana että yhdeltä radio-asemalta on tultava vain ja ainoastaan suomalaista musiikkia. Sama koskee televisiota. Vähintään yhdeltä Ylen kanavalta olisi tultava pelkästään suomalaista ohjelmatarjontaa, Amerikkalaisten ja Englantilaisen tappo ja murha filmien sijaan. Tv ja radio kanavia voitaisiin vähentää ja keskittyä sisältöön. Nyt kanavia joutuu hakemaan ja selaamaan tämän tästä, löytääkseen kotimaisia ohjelmia. Kanavia on niin paljon ettei niistä mahdu kuin murto-osa lehtien ohjelmatietoihinkaan. Koko ilta menee selatessa kanavia eteen ja taaksepäin, koska kotimaiset ohjelmat on hajautettu niin mo- neen paikkaan ettei niistä ota selvää vasta kuin jälkikäteen tuttavien kautta kuultuna, jolloin on jo liian myöhäistä.

Teosto ja levy-yhtiöt voisivat puolestaan ajatella suomalaisten äänitteiden hinnanlaskua, näin useampi kotimainen artisti tulisi tunnetuksi ja kuulisi myös vanhoja hyviä esittäjiä useammin. Radio saisi hyvän maineen ja esiin-

tyjä äänitteensä tunnetuksi. Kuulija puolestaan mielensä hyväksi. Yleisradio ei arvosta nuoria eikä vanhempia esiintyjiä eikä myös- kään eläkeläisten mielipidettä kuuntelijoina, joita on suomessa n. 1.2 miljoonaa. Miksi radiotoimittajat soittavat omaa mielimusiikkiaan? Yleisradion johdossa ja päätävissä elimissä on asiantuntematomuutta, joka poikkeaa liian paljon kuulijoiden mielipiteistä ja toiveista.

Tv:stä on luopunut tuhansia talouksia huonon ohjelman ja digiboksin vuoksi. Radion kuuntelijoista pian paljon enemmän. Käy kuten Amerikan, Saksan ja EU:n markkinoilla, että turpiin tulee ja reilusti. Itse kuuntelen suomalaista musiikkia tv kanavalta Iskelmä-tv/ Harju ja Pöntinen. Sieltä jopa voi toivoa suomalaista mielimusiikkiaan. Myös Tarja Närhen sekahaku -ohjelma on suosittu Radio Suomessa. Tullee vaan liian harvoin, ja kestää niin pienen aikaa.

Kenelle väkivalta, poliisi tv, kakolat ym. on tehty? Kun nuorille sitä väkivaltaa opetetaan, niin onhan se sitä oppinutkin ja väkivalta TV:ssä vain pahenee. Ketkä on ostaneet Amerikkalaiset tappofilmit? Ketä kävi 1kk kalliilla kurssilla Amerikassa?

Voit ilmoittaa mielipiteesi YLE:n palautenumeroon 020 690 414

Esko Rintala, Uusikaupunki

Paljonko saa valehdella?

Tiistaina 1.4.-14 kuuntelin ”toisella korvalla” YLE:n ”Ajantasan kaukoputki”-ohjelmaa (alk. klo 10.03). Siinä Annu Passoja haastatteli aiheesta ”Luonnonvaroja ja huonoja uutisia” Helsingin Yliopiston maailmanpolitiikan professoria Teivo Teivaista ja Ulkopoliittisen instituutin tutkijaa Charly Salenius-Pasternakia.

Juontaja Annu Passoja oli BBC:n kautta kuullut uutisen, että nyt Pohjois-Koreassa kaikki miehet pakotetaan käyttämään Kim Jong Unin kampausta. Juontaja kertoi kyllä käyneensä Pohjois-Koreaa lähellä olevilla verkkosivustoilla tutkimaassa asiaa ja siellä oli sanottu, että väite ei pidä paikkaansa. Juontaja kysyi haastateltavilta, että mikä on heidän näkemyksensä? Mielestäni se oli Teivo Teivainen, joka vastasi tähän tapaan: ”Varmaan tämä on

mahdollista mieheltä, joka teloittaa konekiväärillä entisen tyttöystävän- sä bändin”.

Me tiedämme, että juttu tästä tyttöystävän bändin teloitamisesta oli täysi ankkra, joka lähti liikkeelle eteläkorealaisen sensaatiolehden uutisesta. Teivo Teivainen on kuitenkin Helsingin Yliopiston maailmanpolitiikan professori ja kyllä hänen tulisi tämä asia tuntea. Me tiedämme, että mielipidettä maailmalla muokataan laittamalla liikkeelle vääriä tietoja, joita sitten ei korjata niiden osoit- tauduttua vääriksi.

Onko nyt niin, että Teivo Teivainenkin kuuluu tähän väärien tietojen levittäjien sakkiiin ja saako yliopiston professori puhua tällaisia julkisessa tiedotusvälineessä ilman mitään seuraamuksia.

Heikki Männikkö

Kuntapomo vältti potkut

Aloite Tuusulan kunnanjohtaja Joensivun erottamiseksi / siirtämiseksi muihin tehtäviin oli valtuustossa asiastutalla (31.3-14) usean valitustun ollessa tyytymätön hänen toimintaansa.

Hänen omavaltainen toimintansa, varsinkin Jokelan rautatieaseman lipunmyynnin tukemisen kieltäminen, ilman mitään kunnallista ja kunnollista keskustelua, aiheuttaa edelleen vihastusta Jokelalaisissa. Varsinkin, kun kaikki muut silloiset lopettamisuhan alla olleet muut asemat (Iisalmi, Kemijärvi, Pietarsaari) toimivat edelleen, kuntiensa tukemina.

Jokelan päivittäiset junan- käyttäjät, heitä on yli 2 300, menettivät siinä yhteydessä myös asema

arvo romahduksen, koska ilman lipunmyyntiä se on vain seisake. Ja tämäkin tuo lisää epäilyksiä tulevaisuuteen, koska vain muutamia kuukausi sitten VR oli lopettamassa useampiakin seisakkeita myös Tuusulasta, Nupulinna ja Purolan.

On mielestäni vääränlaista kuntapolitiikkaa, kuntalaisten eli kunnanjohtajan palkanmaksajien omavaltainen ja epädemokraattinen kohtelu. Kun se (tukeminen) olisi ollut, hyvin hyvin pieni summa verrattuna Kiljavan Sairaalan vuosittaiseen tukemiseen 270.000 euroa, jonka valtuusto yksimielisesti aiemmin päätti.

Valtuusto päätti, ettei kunnanjohtajaa äänin 46-3 eroteta t. siirretä muihin tehtäviin - valitettavasti.

Jori Porspakka Jokela/Tuusula

Yhdentyvä Eurooppa ja populismi

Geo Steniuksen kolumni (UM 13.1.) kertoi taas kerran sen, että toimittajat tekevät rahasta mitä hyvänsä. Heidän kirjoittelunsa on epätieteellistä, populistisen harhaanjohtavaa, ideologisesti värittyä imperialismia, mitä Eurooppa on saanut kokea Rooman valtakunnasta lukien. Tämän päivän tutkimus on todennut, että EU:hun meidät vietiin rahalla ja median yksipuolisella johdatuksella. Samoin on laita euron, jossa kansalta ei kysytty, vaikka se olisi toisin tiennyt ja suojellut meidät pahalta kuten muissakin Pohjoismaissa.

Stenius näkee Euroopan yhdentymisen luonnollisena ja monin puolin myönteisenä kehityksenä kohti liittovaltiota. Sen vastustajat hän leimaa populistieiksi. Tästä voi vetää sen johtopäätöksen, että jonkinlainen samankaltaisuus, conformismi olisi suotavaa, että Rooma, Berliini tai Bryssel määräisivät miten kussakin ”läänityksessä” eletään. Hän puhuu Euroopan sodan jälkeisen jälleenrakennuksen

solidaarisuudesta, unohtaen sen, että silloin elimme keynesiläisessä maailmassa, jossa poliittiset instituutiot kulkivat taloudellisten instituutioiden edellä ja niiden ohjauksessa. Euroopan yhdentyminen lähti siitä ajatuksesta, että Saksa pidetään säällisenä ja Ranska rauhallisena, eikä ajatuksesta että tästä tulisi Euroopan liittovaltio. Keynesiläisyydessä korostettiin kansakuntien itsemääräämisoikeutta ja kansakuntien taloudellista kyvykkyyttä, mikä näkyi jo Marshall-avun ehdoissakin.

Nyt ei ole Saksa säällisenä ja Ranska rauhallisena, vaan ovat taloudellisine pyrkimyksineen suistaneet Euroopan hauraan yhdentymisen kansakuntien kurjittamiseen. Steniuksen mediamanipulaatio tuottaa tästä väittämän, että kansat olisivat väärässä asetuessaan Brysseliä vastaan. Vuosituhantinen historia osoittaa, ettei kansojen välillä ole yhdensuuntaista liikettä, joka veisi aina ja väistämättä yhteiseen hyvään. Aina on kuitenkin kysymys viime kädessä taloudesta, kun yhdenny-

tään tai erkaannutaan, ahneuden ja itsekkyyden eri muotoja. Globaalisti tai ”Geopoliittisesti” menossa on kansallisvaltioiden syntyvaihe, jossa Euroopan johtajat haluavat kulkea aikaansa edellä.

YK:n jäsenvaltioiden, kansallisvaltioiden määrä on jatkanut kasvuaan aina Toisesta Maailmansodasta lukien. Uusia valtioita on tullut myös EU:n alueelta, entisestä Jugoslaviasta. Ilmeisen selvää on, että alueita, jotka hakevat erioikeuksia EU:ssa tulee jatkuvasti kuten meillä Ahvenanmaa tai Espanjan Baskimaa jopa itsenäisyyttä kuten myös Italian pohjoinen osa. Ihmisen oma ymmärrys määrää sen, minkä hän tunnistaa ”kodikseen”, eikä sitä voida sanella Brysselistä, Berliinistä tai Roomasta. Kysymys on mille hyvänsä tieteele ongelmallinen, joten on yhtä matalaotsaista leimaila ”populistiksi” ”itsenäisyystaistelijaa” kuin yhdistäjääkään, kummatkin yhdistävät jollain tasolla.

Hannu Ikonen Vapaus Valita Toisin ry Liljendal

Leikataan ja säästetään

Fyysinen henkilö perheenjäsenineen ei voi hamaan tulevaisuuteen elää yli varojensa. Odotettua nopeammin tulee päävetäjän käteen. Valtiovalta josta tuonnempana käytetään nimitystä Suomi on toista maata. Poliitikot toistavat mantraa hyvinvointi Suomesta. Hyvinvointimääre on kuitenkin heppoisella pohjalla eli tulevien sukupolvien maksettavaksi tarkoitettulavelalla.

Hiljan käyty kehysriihi paljasti kuitenkin jonkinlaisia omantunnon tai häpeän tuomia tuntemuksia poliitikoille.Nyt pitäisi ainakin saada velkakierre loppumaan. Käikkien velkojen maksusta ei kukaan tohtinut inahtaakaan. Vanha sananlasku kertoo joukossa tyhmyyden tiivistyvän. Tämä oikeaan usein osuva sanonta tuli Kesärannassa taas toteen. Leikataampa köyhiltä en-

siksi. Ainoatakaan rehellistä työpäivää tekemätön ministeri kuuli jopa lastenkin saavan jotain apua valtiolta. Ellei lapsilisiä voida poistaa niin ainakin vähennetään. Muitakin valmiiksi kurjuudessa eläviä kansalaisia vielä löytyi. Kun heillä on kurja elämä muutenkin, niin pieni lisäys ei tunnu missään.

Suomalainen politiikko on ihmisten arvostusasteikkossa alimmalla asteella Onko todella tarpeellista aina leikata ja säästää vain puolustuskyvyttömiltä? Oikeita säästökohteita on yllin kyllin, tässä vain muutamia mainitsen. Pöhötynyttä eduskuntaa pienentämään kipin kapin. Brysselin käskyjen lakimuotoon saattamiseen riittää hyvinkin 100 edustajaa. Avustajat kortistoon sillä kyllä kansanedustajan pitää osata lukea ja kirjoittaa. Lankkujen sahaamisen osaamisesta en ole varma. Armeijan asehankinnat jäihin kymmenen vuoden ajak-

si. Ei suomalaisten veronmaksajien tarvitse huolehtia jenkkin aseteolisuuden työllisyydestä. Puoluetuki lopetettava. Vaalien alla ovat postilaatikat täynnä paperisaastaa. Lisäksi puoluetukirahojen käytön valvonta on olematonta. Onko lehdis- sä ollut tilityksiä mihin puolueet ovat avut käyttäneet?

Lukumäärä ei nosta ministerien tasokkuutta, tämä on nykyisen hallituksen aikana todettu lukematomia kertoja. Tulisimme toimeen kymmenellä ministerillä. Valittaisiin ministeri pätevyuden perusteella eikä sen perusteella onko naama sliipattu ja osaako totisella naamalla valehdella.Tässä viimeainutissa Jyrki Katainen on Suomen mestari. Loppukaneettina pitää todeta, ettei Suomi lähde nousuun kehysriihen annilla. Alaspäin mennään kuin vesi Rekolankoskessa.

Reino Welling, Jämsänkoskelta

Ennuste; 1 069 572 suomalaista elää kuolemattomuuden kuplassa

Hallituksen budjetin kehysriihessä suunnitellaan kuinka taitetaan jatkuva 7-10 miljardin jatkuva vuosittainen velkaantuminen. Hallitus miettii ja suunnittelee miten jatketaan jo tehtyjen viiden miljardin menojen leikkauksia ja verojen korotuksia, että aiemmat suurpääoman yritys- ja tuloverojen verohelpotukset saataisiin korvattua.

Lisäksi on kestävyysvaje. Sillä tarkoitetaan väestön ikääntymistä syntyvää menojen kasvua. Sitä selitetään sillä, että nyt on jokaista 65 vuotiaasta kohden 3,8 työkäistä, mutta vuonna 2040 on enää 2,2 työkäistä. Vanhuksia on siis elätettävä oleellisesti pienemmällä työkäisten joukolla. Kun se ei ole mahdollista, syntyy kestävyysvaje. EU-komission mukaan se on 11 miljardia euroa. Luku on vedetty turkin hihasta. Sitä mieltä ovat myös VATT:in tutkijat Jan Klavus ja Jenni Pääkkönen ottamatta kantaa itse täysin mahdotto- maan väestöennusteeseen.

Suuret ikäluokat ovat vuonna 2040 pääosin nananmajoilla, joten sen perusteella voidaan laskea, että työkäisiä onkin 4,4 eläkeikäistä kohden ja mikäli maahanmuutto toteutuu hurjimpien toiveiden mukaan työkäisten luku kasvaa 5,3 eläkeikäistä kohden. Näin ollen elättäjiä olisi paljon nykyistä enemmän.

Kestävyysvaje perustuu Tilastokeskuksen ennusteeseen, jonka mukaan vuonna 2040 eläkeikäisiä (65–110 v) olisi 1 566 511. Siinä yli 80 vuotiaita olisi 496 939 eli kaksi kertaa nykyistä enemmän. Ja edelleen. Kaudella 1961–75 syntyi 1 069 572 lasta, joista jokaisen pitää silloin olla maassa ja elossa. Heidän jokaisen pitäisi elää 79 vuotta kuolemattomuuden kuplassa (kts. Taulukko)!

Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2010 oli 1901–1945 syntyneistä maassa ja elossa 25,3 % ja vuonna 2040 olisi 1931–1975 syntyneistä maassa elossa 43,7 %, mut-

ta jo vuonna 2070 olisi 1961–2005 syntyneistä elossa ja maassa melkein kaksi kolmesta, 59,3 %. Silloin eläkeikäisistä alle ja yli 80 vuotiaita on lähes yhtä paljon.

Ennusteen mukaan vuoden 1960 jälkeen syntyneistä yksikään sielu ei siis muuta pois maasta eikä kuole ennen 80 ikävuotta. Tämän idioottimaisuuden nimiin kaikki täysijärkisetkin vanovat. He eivät tiedä tai edes halua tietää, että kestävyysvajeen ja budjetin alijäämän hoitamisen nimissä – menoja leikkaamalla ja veroja korottamalla – tavoitteena on 21 miljardin euron siirto kapitalisteille. Kapitalistien säkki on pohjaton. Se on suuren rahan pitkän ajan suunnitelma, jonka EU-komissio ja Kokoomus-demarivetoinen Katainen-Urpilaisen hallitus toteuttaa siitä riippumatta, ymmärtävätkö he sitä itsekkään varsinkin jos ja kun halut ja resurssit puuttuvat.

Kai Kontturi

Tukea **Kansan**äänelle

Kai Kontturi 121 e, Olavi Tirronen 20 e, Heikki Männikkö 32 e, Lar-
mo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 40 e, Juha Kieksi 20 e, Tarja Männik-
kö 32 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Matti Järvinen
10 e, Eira Kärki 30 e, Jorma Kangasniemi 20 e, Paavo Heikkinen 25
e, Tea Färm 20 e, Tauno Wallendahr 15 e, Kalevi Hölttä 10 e, Matti
Laitinen 15 e, Riitta Väisänen 29 e, Reino Welling 14 e, Jaakko Ah-
vola 30 e, Heikki Ervasti 40 e, Markku Nieminen 8 e, Viljo Heikkinen
38 e, Ari Sulopuisto 8 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantai-
na 9.8.2014 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen:
emeil. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432
0777. Käsitellään mm. ”Miten kansalaisten EU-tietouden lisäämis-
tä voidaan hyödyntää EU:n keskeisten ongelmien ratkaisemisessa”,
Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä vaihtoehtoisen
politiikan kehittäminen EU:n ympäristöpolitiikalle. Järjestää EU:n
Vastainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Vaihtoehtoa EU:n uusliberalis-
mille etsitään Oulussa

EU-Info tilaisuus lauantaina 3.5.-14 klo 11.00 alkaen Oulussa Oulun
Rotuaarilla. Jaetaan EU-asioita selvittelevän Kansan ääni-lehden irt-
tonumeroita, Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle listan tiedotetta
ja muuta materiaalia, sekä selvitetään kysymyksiä: Mitä EU:lle tu-
lisi tehdä, löytyykö EU:n uusliberalismille vaihtoehtoa, EU-Venäjä-
Ukraina sekä ympäristömmme tulevaisuus. Paikalla ovat mm. ”Hy-
vinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle listan ehdokkaat Juhani Tanski,
Tuukka Koirikivi sekä EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjoh-
taja Heikki Männikkö.

Tervetuloa paikalle. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama

Putinin puolue hävisi pormestari-
vaalit Novosibirskissä

Novosibirsk, joka on Venäjän kol-
manneksi suurin kaupunki, saa
Anatoli Lokotista uuden por-
mestarin. Hän oli Venäjän Fede-
raation kommunistisen puolue-
en ehdokas. Ääniä kertyi 43,8
% ja Putinin puolueen vastaeh-
dokas sai tyytyä 39,6 % äänisaa-
liiseen. Toiset vasemmistoeht-
okkaat luovuttivat saadakseen
kommunistisen pormestarin. Uu-
si pormestari on luvannut avoim-

muutta ja lisää varoja julkiselle
sektorille. Vaalitulos osoittaa, et-
tä Venäjällä on todellinen opposi-
tio, joka ei ole EU:n talutusnuorasa.
Vaaleissa tulee jatkuvasti esil-
le työttömyys ja korruptio. Muut
kommunistiset puolueet pitävät
Venäjän Federaation kommunisti-
sta puoluetta reformistisena,
mutta äänestivät ”pienintä pahaa”.
Ruotsin Proletär-lehdestä käänsi
Wäinö Pietikäinen

Sosialistit sotatöissä

Espanjalainen sosialisti Francis-
cisco Javier Solana oli vuodesta
1995 Naton pääsihteerinä. Hä-
nen kaudellaan Nato osallistui
Kosovon sotaan. Syksyllä aloit-
taa Naton pääsihteerinä Nor-
jan entinen pääministeri ja työ-
väenpuolueen puheenjohtaja
Jens Stoltenberg.

EU on rauhanprojekti, tätä ho-
kemaat kaikki demokraatit Päivi
Räsäsestä, Jyrki Kataiseen ja Sau-
li Niinistöön toistelevat. Näin si-
itä muodostuu totuus. Siinä maa-
ilmassa ei ole ollut Jugoslavia-ni-
mistä eurooppalaista valtiota, jon-
ka mitä demokraattisimmat Euro-
opan emävaltiot Saksan Liitto-
tasavalta, Ranska ja Iso-Britannia
yhteisen transatlanttisen ystävän-
sä USA:n sotakoneella pommitti-
vat raunioiksi. Yhteinen nimittä-
jä näille oli rauhanjärjestö Nato.
Kun USA aloitti Irakin pommituk-
set, niin Britannian lentokentiltä
lähti samaan osoitteeseen Euroo-
pan rauhanjärjestön nimissä tu-
hannen kilon lentopommeja. Nä-
mä asiat on häivytetty EU-maiden
ihmisten mielistä.

Seuraava kohde oli Libya.
Ranska oli tässä eurooppalaisessa
rauhanprojektissa aloitteellinen.
Muammar Gaddafi oli rahoittanut
Nicolaz Sarkozyn presidenttikam-
panjaa. Gaddafi vaati rahoja takai-

sin ja Sarkozy päätti maksaa luon-
nossa. Italia on myös mitä demo-
kraattisin EU-maa. Sananvapaus ja
parlamentarismi kukoistavat. Rau-
hantahtoiset länsimaat rahtasivat
Italiaan tuhannen kilon lentopom-
meja, joilla suojeltiin Libyan siviile-
jä. Naton emämaa USA ei osallis-
tunut suoraan Libyan vapauttami-
seen, mutta antoi tarvittavaa tek-
nistä tukea. Ruotsin hallitus, tämä
Pohjolan vakauden ja demokrati-
an tyyssija lähetti hävittäjiään Li-
byaan saamaan käytännön koke-
musta rauhanprojekteihin. Mei-
dän rakas Aleksander Stubb oli
pettynyt, kun Hornetteja ei voitu
lähettää lukemaan arvoyhteisöm-
me lakeja Gaddafile. Gaddafi ha-
lusi käyttää maansa öljyvarat vas-
toin kansainvälisen yhteisön tah-
toa oman maansa hyödyksi.

Norjalaista ”sosialistia” ei
nosteta sattumalta Naton pää-
sihteeriksi. Suomen ja Ruotsin
porvariston toive on liittää mo-
lemmat maat Natoon ja mikä on
luontevin tapa taivuttaa maidem-
me demarit yhteiseen Nato-rinta-
maan kuin ikioma demaripääsiht-
teeri. Porvari ei luovu yrittämäs-
tä. Kun ei väkisin niin väsyttämällä.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Kokouksia ja tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosi-
kokous

Helsingissä maanantaina 26.5.2014 alk. klo 18.00 Hermannin kerhol-
la, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat ja muita tärkeitä
ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee
keskustasta mm. raitiovaunulla no. 6 sekä Hämeentietä ajavilla bus-
seilla. Pois jäädään Hämeentien ja Vellamonkadun kulman pysäkil-
lä. Tervetuloa paikalle kaikki jäsenet ystävineen. Kokouksen alussa
klo 17.45 lähtien juodaan kahvit.

Vastavirtailta

Perjantaina 2.5.2014 klo 19.00 Oulussa, paikassa Kulttuuritalo VAL-
VE 3. krs (käynti Ojakadun puolelta). Aiheesta: ”Maailmankaikkeu-
den laajenemisen teoria ja marxilainen yhteiskuntakäsitys”
luennoi Heikki Männikkö. Tarjolla kahvia ja pientä naposteltavaa.
Tervetuloa kaikki asiasta kiinnostuneet

”Pyhäkoulu” jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tie-
teelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se an-
taa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-
lemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxi-
laista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden vii-
kon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie
67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.
”Pyhäkoulu” jatkuu alkukesään sunnuntaisin seura-
vasti: 27.4.-14, 11.5.-14 ja 25.5.-14. Jatkamme historialli-
sen materialismin käsittelyä teemoilla: (1) Sosialistisen
ja kommunistisen yhteiskuntamuodostuman perus-
teista. (2) Arvio kommunistisen ja työväenliikkeen vai-
keuksien syistä (3) Teoreettisia pohdintoja Pohjois Ko-
rean yhteiskuntatieteellisen seuran vieraina. Sopivia
perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: ”Filosofian alkeet”,
Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti , sekä V.I. Le-
nin: Penikkatauti.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-
teesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-
tutuslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-
kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Vapunpäivänä klo 09.00 SFT
osallistuu työväenjärjestöjen
muistotilaisuuteen Punaisten
muistomerkillä Helsingin Eläin-
tarhassa. Klo 11.00 SFT kehottaa
jäseniään kokoontumaan vap-
pumarssiin Helsingin Rautatien-
torille SFT:n lipun taakse.
Voitonpäivänä 9.5 klo
14.00 SFT järjestää muistotilai-
suudet viime sodan aikana te-
loitettujen sodan- ja fasismin-
vastustajien sekä neuvostosoti-
laiden hautamuistomerkillä. Ko-
koonnutaan Malmin hautaus-
maan pääportilla klo 14.00, jos-
ta siirrytään yhdessä muistomer-
kille. Klo 17 kokoonnutaan Myl-
lypuron metroaseman läheisen
TB-huoltoaseman luona, josta
on kuljetus Kivikkoon neuvos-
tosotilaiden muistomerkille.
Ke. 14.5.-14 klo 17.00 opini-
toilta Suomen vanhan työväen-
liikkeen historiasta Hermannin
kerholla os. Hämeentie 67. Alus-
tavan puheenvuoron esittää Ti-
mo Kangasmaa
Su 18.5 klo 09.00 lähtö
SFT:n kevätretkelle Rautatie-
ntorin tilausbussilaiturista (Mi-
konkadun puoleinen sivusta).
Retki toteutetaan tilausbussil-
la ja tutustutaan mm. ent. Pork-
kalan vuokra-alueen historiaan.
Retkestä tiedotetaan tarkemmin
myöhemmin. Matkanjohtajana
toimii Timo Kangasmaa.

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun vii-
meisenä keskiviik-
kona 20.00-20.30
(kesä-heinäkuun
kesätauolla)

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry.
sekä Sodan ja Fasisminvastai-
nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkköjulk-
kaisu)

Missä piilottelee ay-liike?

Euroopassa ay-väki osoitti 4.4. mieltään EU-kurjistamista ja työttömyyttä vastaan, sekä torjui politiikan, joka leikkaa lapsiperheitä, perusturvasta, eläkkeistä ja opiskelijoilta. Puheenvuorossaan SKP:n JP Väisänen kysyi: ”Missä ovat Suomen SAK:n Lauri Lyly, STTK:n Antti Palola ja Akavan Sture Fjäder nyt, kun työväki haluaa kuulla, että toisenlainen maailma on mahdollinen. Odotamme Lylyltä, Palolalta ja Sturelta viestiä, että suomalainen ay-liike alkaisi lähestyä eurooppalaisen kattojärjestönsä EAY:n linjaa”. Eurooppalaisen ay-päivän tilaisuuksia järjestettiin Suomessa mm. Helsingissä Hakaniemen torilla ja Tampereella Jugend-aukiolla.

Jukka Haapakoski on ehdolla TVY:n puheenjohtajaksi.

Ei yksityistämistä kaikkien kotinurkille

Puheenvuorossaan JP Väisänen ihmetteli miten STTK, SAK ja Akava voivat kannattaa EU:n ja USA:n välisen kauppasopimuksen solmimista. Miten ne voivat koskaan perustella työväenluokalle, että bisneksen vapauksien lisääminen voisi vahvistaa työväenluokan asemaa hyvinvointivaltiossa. Eikö EU-apupaketin riistokulttuuri, jolla Kreikan, Espanjan ja Portugalin duunareilta on vapautettu minimipalkat ja eläkkeet kerro tarpeeksi tämän sortin vapauksista. Ei voida myös mitenkään hyväksyä STTK:n kantaa, jonka mukaan se pitää hallituksen ja opposition yhdessä sorvaamaa sote-ratkaisua tämän vuosituhannen parhaana hyvinvointi-uutisena. STTK:ltä jää kertonutta, että kyseessä on historiallinen perustuslain vastainen juuriltaan epädemokraattinen pakko-sanelu, jossa kunnilta viedään yli puolet niiden päätäntävällästä, jolla yksityistäminen ja ulkoistaminen tuodaan seuraavaksi jokaiseen kuntaan ja jokaiseen kotinurkille.

Eläkeiän alarajan nosto pelottaa

Helsingin telakan pääluottamusmies Ilpo Haaja kertoi, että hänen mieltä painaa ensi syksyksi suunniteltu eläkeiän alarajan nosto. Se on hylättävä. Tänään EK:n Laatuinen sanoo radiossa, että eläkkeisiin ollaan tekemässä isoja muutoksia työllisyys- ja kasvusopimuksen mukaisella reseptillä. Ehkä kovin tavoite on ”eläkeputken” poisto. Monet ras-kaan työn tekijät kuuluisivat työvyttömyyseläkkeelle, mutta sinne ei päästetä. Toinen vaihtoehto olisi päästä eläkeputkeen, kun ikäraja 61

vuotta ja 500 ansiopäivää on saavutettu. Eläkeiän alarajan nosto on se pelottavin juttu. Esimerkiksi 58 vuotias terveytensä menettänyt duunari on työskennellyt kapitalistin rikkauten kartuttamiseksi ja yrittänyt pillerien voimalla päästä ”eläkeputkeen”. Jos tämä putki katkaistaan ja joutuu peruspäivärahalle ja eläkealaikärajaa nostetaan, ovat vitit vähissä. Perusteluiksi ei saa hyväksyä sitä, että ”näin muuallakin Euroopassa tehdään”. Työeläkevakuuttajilla on rahaa eikä eläkkeisiin tulisi rahan puutteen vuoksi kajota. Työeläkevakuuttajien varallisuus oli syksyllä 2013 noin 158 mrd. euroa. V. 2012 eläkemaksuja kerättiin 23,2 mrd. euroa ja lakisääteisiä työeläkeitä maksettiin 22 mrd. euroa. Rahastojen tuotot ja eläkemaksuista kerättävät tuotot ovat kattavia nykymenonkin mukaisesti.

Pääoma ei tunne kotimaata

Jukka Haapakoski TVY:stä vaatii pääomille kontrollia. Työttömien Valtakunnalliselle Yhteistoimintajärjestöllä on jännittävä vuosi. Meillä vaihtuu puheenjohtaja ja siinä yhteydessä minua on pyydetty puhumaan täällä. Hyvinvointivaltiomme alas ajo on laaja aihe. Kehysriihessä syntyi hallituskauden suuret virheet. Leikattiin perustuesta, työttömiltä ja asumistuesta. Perustuslain mukaan, kun mitään muuta ei ole tarjolla, niin sitten on perusturva. Se on tarkoitettu välttämättömään toimeentuloon, josta ei voi leikata. Siinä hallituksella katkesi moraalinen selkäranka. Hyväkin hallituskausi löytyy mm. työmarkkinatuen suoja-osuus 300 euroa ensi vuodesta lähtien. Kuitenkaan vuoden 2008 jälkeisen finanssikriisin hoi-

dosta hallitus ei saa minulta pisteitä. Nyt luodaan EU:n pankkiunionia turvaverkostoksi pankkialan toimijoille. Kriisitalanteessa roskalainoja rahoitetaan pankkiunionin kautta, kuten Kreikassa päätetään sijoittajat sijoitusvastuustaan ja laitetaan veronmaksajat maksumiehiksi. Meidän tulee olla tarkempia miten kansainvälinen finanssiarkkitehtuuri luodaan. Suomessakaan pääoma ei tunne kotimaata. Mennään tekemään voittoja sinne missä ei kunnioiteta työläisten oikeuksia kohtuulliseen työaikaan tai palkkaan. Tähän asiaan tulisi panostaa ja luoda kaikkialle ihmisarvoisen työn edellytykset. Lähtökohtaisesti tulee saada pääoma hallintaan, läpinäkyvämmät järjestelmät finanssialalle ja pääomalle sellaiset toimintaedellytykset, että jokaisessa maassa olisi yhtäläiset ihmisarvoiset edellytykset tehdä työtä.

Tarvitaan vielä suurempi joukkoliike

Meillä toteutettava uusliberalistinen politiikka on sama asia, kuin Euroopan Unioni. EU syntyi sen subjektiksi totesi EU:n vastaisen kansanrintaman Heikki Männikkö. Silloin ”vasemmiston” oli ratkaistava, peesataanko tätä politiikkaa vai ko ei. Tämä johtui siitä, että sodanjälkeisessä tilanteessa vasemmisto osallistui valtiovallan hoitoon ja sai siellä asemia itselleen. Pelkona oli, että uusliberalismin vastustaminen johtaa umpikujaan ja aseminen menettämiseen. Euroopan tapaan myös meillä ”vasemmisto” asettui EU-politiikan rinnalle. Oletko nähneet demarien tai vasurien vaativan muutosta nykyynöön? Täälläkin on todettu, että tarvitaan joukkoliikettä. Koska EU on nyky-politiikan subjekti, niin politiikan muutos merkitsee EU-rakenteiden kumoamista. EU:ssa ihmisen perusturvan huonontaminen on muuttanut kapitalisteille voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Vaihtoehto on muuttaa tulonjakoa ja turvata perusturva. Tulen leikata voittoja, kehittää yhteiskunnallisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU-vaaleissakin tämä vaihtoehto tulee esittämään. Ymmärrämme tämän olevan mahdollista ainoastaan suuren joukkovoiman turvin. Nykytilanteessa porvarillisen demokration keinoin on mahdotonta muuttaa harjoitettua politiikkaa. Siihen ei ole EU:n - eikä valtiorakenteiden tasolla mahdollisuuksia. Siksi muutoksen puolesta tulee luoda kansalaisten yhteisrintama. Täällä Hakaniemessä ja Euroopassa tällä hetkellä oleva voima ei riitä, vaan tarvitaan 100-kertaisesti suurempi joukkoliike.

KÄ/Toimitus

Hallitus Tannerin jalanjäljillä: Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tuli Saksan armeijan sotilaita. Sanottiin, että he ovat vain viattomia lomalaisia, joka tulevat valtakunnankansleri Adolf Hitlerin kanssa tehdyn kauttakulkuso-

pimuksen perusteella. Kaksisaatuhatta sotilasta olikin kauttakulkumatkalla Neuvostoliittoon. Saksan ”lomalaiset” lähtivät vasta Lapin sodan pakosta. Nyt julkisuuteen on tihkunut tieto-

ja, että Suomi on salaa, ilman eduskunnan päätöstä, liittymässä erikoisella tavalla ns. Isäntämaa-sopimuksella Natoon. Sen mukaan sopimuksen käytännön asioita ovat kauttakulku, ilmatila, satamien ja lentokenttien käyttö, harjoitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset ja sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Ne Suomi takaa Natolle

Natottajat vähättelevät sopimusta, vaikka se on ristiriidassa Suomi-Venäjän Naapurussopimuksen kanssa. Nyt Suomi si-
toutuu Natoon ja siten ilmaisee ainoaksi mahdolliseksi ja todennäköiseksi viholliseksi Venäjän. KÄ

Hyvinvointivaltion Puolesta EI EU:lle

Osallistumme EU:n parlamentin vaaliin, että suomalaiset voivat vaatia Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kansojen vapaa yhteistyö on pörssikursseja tärkeämpiä arvoja. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Susanna Rissanen; sosiaaliterapeutti, lisalmi

Tasa-arvoa minimipalkkaan suhteutetun maksimipalkan käyttöönottolla. Taloudellista riippumattomuutta ja töitä valtion omavaraisuutta lisäämällä, julkista sektoria kasvattamalla ja tuomalla oma raha takaisin yhdessä kansallispankin kanssa.

Timo Jalkanen
biologi, ympäristöaktivisti
Kotka

Meillä on selvitettävänä ekologinen ja sosiaalinen kriisi. Millainen yhteiskunta löytää yhtenäisyyden tehdä tarvittavat asiat? Se on pienten tuloerojen ja laajan demokratian hyvinvointivaltio.

Hannu Hyvönen (sit.); kansalaisaktivisti, dokumentaristi; lisalmi

Viestini EU:n parlamentille ja suomalaisille: Suomi ei ole EU:n jäsen, sillä liittymispäätöksissä rikottiin perustuslakia. Suomen tulee irtautua kriisiytyvästä talous- ja rahaliitosta. Tarvitsemme puolueettomuuspolitiikkaa. Maailma tarvitsee puolueetonta Suomea.

Tiina Sandberg; piirisihteeri, ympäristösuunnittelija, AMK; Helsinki.

Euroopan Unioni on rakennettu väärälle perustalle. Sen perusarvona ovat markkinoiden toimintavapauksien kasvattaminen ja rahan vallan vahvistaminen. Ihmisioikeudet, luonto ja planeetan kohtalo on sille toisarvoista. Siksi unionista on lähdettävä.

JP (Juha-Pekka) Väisänen; SKP:n puheenjohtaja, käsitetaiteilija; Helsinki

Vaihtoehto impivaaralaiselle kansallismielisyydelle on luokkataistelua ja toimintaa, joka perustuu kansojen ystävyyteen ja solidaarisuuteen. Suomen ja Euroopan kehitys edellyttää irtaantumista EU:sta ja demokraattiseen päätöksentekoon perustuvaa Eurooppaa.

Juhani Tanski; ATK-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja; Kuopio.

Vapauta Suomi-neito EU:n kalterien takaa! Itsenäiset kansakunnat yhteistyöhön! Eurovaluutta hylättävä: oma valuutta takaisin! Sinulle, joka haluat, että välitämme lähimmäisistä ja luonnosta, on SKP:n ja STP:n yhteislista!

Tero Pitkä; lähihoitaja
Heinola.

Vastustan EU:n uusliberalismia. Kuntia pakko-niputetaan palveluita yksityistetään. Kuntademokratiaa laajennettava. Valtion osuuksia on lisättävä lähipalveluihin. Asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia parannettava osallistuvalla budjetoinnilla sekä kansanäänestysillä.

Lena Huldén; MMT, FT, dosentti
Vantaa

EU:ia on kehitettävä ihmisen eikä suurpääoman ehdoilla. Tuetaan ihmisiä, ei pankkeja. Demokratiavaje pitää tukkia vahvistamalla kansallisia päätöksiä ja Brysselin komissarien ajama liittovaltiokehitys on lopetettava.

Iida Ylönen; muotoilija, työn
Hyvinkää

Tasa-arvoisemman ja demokraattisemman Euroopan puolesta. Ihmisillä tulee olla yhtäläiset oikeudet katsomatta syntyperään tai sukupuoleen. Jatkuvan kasvun tavoittelu on vaihdettava ympäristöstä ja kansalaisista huolehtimiseen.